

ADRIAN EBENS

HET RISICO VAN GOD

WARE VRIJHEID IN DE LIEFDE VAN DE VADER

HET RISICO VAN GOD

WARE VRIJHEID IN DE LIEFDE VAN DE VADER

ADRIAN EBENS

Adrian Ebens, 2021

Copyrights © 2021, Adrian Ebens

De morele rechten van de auteur zijn bevestigd.

Alle rechten voorbehouden. Geen gedeelte van deze publicatie mag overgenomen worden voor commerciële doeleinden, inclusief verzonden in welke vorm dan ook, op welke manier dan ook, elektronisch, mechanisch, door fotokopiëren, opnemen of anderszins, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever en auteursrechthebbenden. Let op: de auteur heeft delen van de verzen gemarkeerd met vetgedrukte letters om een specifiek punt uit die teksten te benadrukken.

Tenzij anders aangegeven zijn de Bijbel citaten van de Herziene Statenvertaling. Bijbel citaten aangegeven met (NBV21) zijn van de Nieuwe Bijbelvertaling van 2021.

Alle website links en aangehaalde tekst inhoud zijn van december 2020.

Nummers in haken [ ] zijn referenties van de Strong's Concordance nummeringssysteem.

Dit boek en alle andere publicaties van de uitgever zijn beschikbaar op de website maranathamedia.nl betreft de Nederlands vertaalde boeken, de originele Engelstalige boeken en de overige onvertaalde boeken en publicaties zijn op de website fatheroflove.info. Wanneer u extra of andere exemplaren wilt bestellen, schrijft u dan a.u.b. naar het emailadres adrian@life-matters.org.

Dit boek was

geschreven door Adrian Ebens

Omslag ontwerp is van Shane Winfield/Advent Design

Omslag foto is van iStockphoto

Gedrukt in Australië

HET RISICO VAN GOD

WARE VRIJHEID IN DE LIEFDE VAN DE VADER

INHOUDSOPGAVE

HOOFDSTUK 1: Het dilemma van alwetendheid en almacht	7
HOOFDSTUK 2: Het eind weten vanaf het begin	13
HOOFDSTUK 3: Een Goddelijke reactie op menselijke acties.....	21
HOOFDSTUK 4: Christus de waarheid van de Vader.....	30
HOOFDSTUK 5: Opgevoed tot geschoold kind of bekwaam architect	39
HOOFDSTUK 6: Onstervelijkheid, zedenwet en vrije wil	48
HOOFDSTUK 7: De plaats van het gebed	56
HOOFDSTUK 8: Waarlijk vrij.....	64
HOOFDSTUK 9: Lucifers kooi.....	68
HOOFDSTUK 10: Het principe van het zaad.....	75
HOOFDSTUK 11: Het goddelijke patroon systeem en haar tegenstelling	84
HOOFDSTUK 12: De harmonie van gerechtigheid en genade.....	88
HOOFDSTUK 13: De macht van de dood	95
HOOFDSTUK 14: De val van Lucifer en zijn engelen	104
HOOFDSTUK 15: De draak vestigt zijn verblijfplaats op aarde	109
HOOFDSTUK 16: De scheppingsweek profetie	118
HOOFDSTUK 17: Naar het beeld van god gemaakt.....	134

GODS RISICO

HOOFDSTUK 18: Heerschappij over het hof van eden.....	141
HOOFDSTUK 19: Verloren paradijs.....	148
HOOFDSTUK 20: De vleselijke geest	160
HOOFDSTUK 21: Het risico van Agape	165
HOOFDSTUK 22: De zwakte van God	172
HOOFDSTUK 23: De Vader doorstoken.....	176
HOOFDSTUK 24: Kom uit de duisternis	180

HOOFDSTUK 1

HET DILEMMA VAN ALWETENDHEID EN ALMACHT

De Bijbel vertelt ons in het eerste vers dat "in het begin schiep God de hemel en de aarde," Genesis 1:1. Wat veel mensen zich afvragen is: "Wist God dat Adam en Eva zouden gaan zondigen?"

De christenheid antwoordt zeer snel met ja op deze vraag. Hier zijn een paar voorbeelden:

God is alwetend (Psalm 139:1–6), en Hij kent de toekomst (Jesaja 46:10). Dus Hij wist absoluut dat Adam en Eva zouden zondigen.¹

Als God wist dat Adam en Eva zouden zondigen, waarom schiep Hij hen dan? De Heer was niet verrast door de zonde van Adam en Eva, want het diende het doel van het plan van de Heere om Jezus naar de aarde te zenden om te sterven in de plaats van zondaars en weer op te staan om eeuwig leven te bieden.²

Deze vraag wordt nog interessanter als we het idee van straf introduceren. Als God wist voordat Hij Adam en Eva schiep dat ze zouden zondigen,

---

1 <https://www.gotquestions.org/if-God-knew-Adam-Eve-sin.html>

2 <https://www.christianity.com/wiki/bible/if-god-knew-that-adam-and-eve-would-sin-then-why-did-he-create-them.html>

waarom strafte Hij ze dan? Is dit eerlijk? Luister naar een christelijk antwoord.

Is het godslasterlijk om te denken dat God wist dat Adam en Eva zouden zondigen... omdat Hij God is en hen toch strafte?

Dit is een goede vraag. Het korte antwoord is nee, het is niet godslasterlijk om te denken dat God wist dat Adam en Eva zouden zondigen. Ja, Hij wist dat ze zouden zondigen en dat Hij hen zou straffen. De Schrift maakt inderdaad duidelijk dat God wist dat ze zouden gaan zondigen.

Efeze 1:3-4 - Gezegend zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegen in de hemelse gewesten in Christus, omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

Zoals deze tekst duidelijk maakt, koos God degenen die in Zijn Zoon zouden geloven en gered zouden worden (vers 4). Omdat Hij ons koos vóór de grondlegging van de wereld, betekent dit dat God wist dat wij zondaars zouden zijn en dat God Zijn Zoon zou moeten sturen om redding te bieden. Dit betekent dat Hij wist dat Adam en Eva zouden zondigen, omdat wij zondaars zijn vanwege Adams overtreding.³

In 2018 en 2019 crashten plotseling twee 737 Max-vliegtuigen in twee afzonderlijke incidenten, waarbij in totaal 346 mensen omkwamen. Tijdens het onderzoek werd ontdekt dat er een ontwerpfout in het vliegtuig zat. Ook werd ontdekt dat Boeing de ontwerpfouten voor piloten en toezichthouders verborgen hield.⁴ Wie zou verantwoordelijk moeten worden geacht voor de crashes van deze vliegtuigen? De piloten of de ontwerpers?

Als God de ontwerper en Schepper van het menselijk ras was en Hij zeker wist dat het systeem dat Hij creëerde zou crashen, wat zou leiden tot de

---

3 <https://www.versebyverseministry.org/bible-answers/is-it-blasphemous-to-think-god-knew-that-adam-and-eve-would-sin>

4 https://www.business-standard.com/article/international/boeing-hid-design-flaws-in-737-max-from-pilots-regulators-us-panel-120091602119_1.html

dood van miljarden, wie is er dan verantwoordelijk? De mens of God? Als God deze dingen al wist voordat Hij het menselijk ras schiep, waarom kon Hij dan, als Hij alwetend is, het ontwerp niet zo maken dat het niet in de fout zou gaan?

Het christendom draagt nog verder bij aan dit probleem door een andere leer. God wordt almachtig genoemd, wat betekent dat Hij in staat is alles te doen zonder beperkingen. Als God een systeem creëerde wetende dat het zou mislukken zijn geschapen doel te vervullen en Hij de macht had om dit falen te voorkomen, waarom heeft Hij dan niet voorkomen dat het menselijk ras zou vallen voor de zonde? Is dit een terechte vraag?

De Griekse filosoof Epicurus, die leefde rond het jaar 300 voor Christus, kwam tot de volgende conclusie, gebaseerd op het begrip wat God is in zijn tijd.

"Heeft God de wil om het kwade te voorkomen, maar is niet in staat het te realiseren, dan is Hij niet almachtig. Is Hij in staat, maar heeft niet de wil, dan is Hij kwaadaardig. Is Hij zowel in staat als bereidwillig. Waar komt dan het kwaad vandaan? Is Hij noch in staat, noch bereidwillig. Waarom wordt Hij dan God genoemd?"
- Epicurus.

De redenering van Epicurus heeft de afgelopen 100 jaar veel aanhang gekregen, samen met andere afwijkende stemmen in een reactie op de beweringen van het christelijke geloof. De beweringen van alwetendheid en almacht zouden mensen het vertrouwen moeten geven dat God de controle heeft en dat wij Hem kunnen vertrouwen, omdat Hij precies weet wat er gaande is.

Toch lijkt het erop dat voor veel mensen de twee leringen van alwetendheid en almacht twee hoorns zijn geworden waaraan het christendom zich heeft vastgeklampt. Als iemand zeker weet dat de acties die Hij onderneemt om iets te creëren, zullen leiden tot de ellende en dood van miljarden mensen, hoe is het dan mogelijk om de verantwoordelijkheid voor dit lijden niet toe te schrijven aan die schepper?

Jezus Zelf zei:

Jezus nu zei tegen hen: Ik vraag u: wat is geoorloofd op de sabbat: goed te doen of kwaad te doen, een mens te behouden of om te laten komen? Lukas 6:9.

Jezus stelt *goed* gelijk aan het redden van leven en *kwaad* aan het vernietigen van leven. Als God wist dat het scheppen van de wereld zeker zou leiden tot de dood van miljarden mensen, is het dan niet volgens de definitie van Jezus – kwaad? Het boek Jakobus vertelt ons:

Wie dan weet goed te doen, en het niet doet, voor hem is het zonde.
Jakobus 4:17.

Geloven mensen echt dat het goed is dat miljarden mensen lijden en sterven? Gelooft iemand dit? Als het goed is om levens te redden en God wist dat het door deze wereld te scheppen het leven zou vernietigen, dan is God volgens deze definitie slecht.

Veel christenen worden verontwaardigd als je vragen in deze richting stelt. Het is een aanval op hun opvattingen over goddelijkheid, en je kunt al snel te horen krijgen dat het godslastering is om op deze manier te redeneren en dat je naar de hel wordt gestuurd als je je niet bekeert. Dit soort denken heeft geleid tot reacties als deze:

"Religie is een totalitair geloof. Het is de wens om een slaaf te zijn. Het is de wens dat er een onveranderlijke, onbetwistbare, tirannieke autoriteit is die je zelfs kan veroordelen voor gedachtecriminaliteit terwijl je slaapt, die je kan onderwerpen aan een totale bewaking 24 uur per dag, elke wakende en slapende minuut van je leven, voordat je geboren wordt en, nog erger en waar het echte plezier begint, nadat je dood bent. Een hemels Noord-Korea. Wie wil dat dit waar is? Wie anders dan een slaaf verlangt naar zo'n afschuwelijk lot? Ik ben in Noord-Korea geweest. Het heeft een dode man als president, Kim Jong-Il is alleen hoofd van de partij en hoofd van het leger. Hij is geen staatshoofd. Dat ambt behoort toe aan zijn overleden vader, Kim Il-Sung. Het is een necrocratie, een thanatocratie. Het is er eentje minder dan een drie-eenheid, zou ik eraan willen toevoegen. De zoon is de reïncarnatie van de vader. Het is de meest weezinwekkende en volslagen en absolute en harteloze tirannie

die de menselijke soort ooit heeft ontwikkeld. Maar je kunt tenminste verdomme doodgaan en Noord-Korea verlaten!" – Christopher Hitchens.⁵

Had Christopher Hitchens een punt of was hij gewoon een slechte atheïst? Is het mogelijk dat sommige van de fundamentele overtuigingen van het christendom daadwerkelijk hebben bijgedragen aan het aanzien van God en Zijn regering op deze manier?

Geloven dat God absoluut alles weet, bevat een bittere pil die alle gelovigen moeten slikken. Het betekent dat je moet accepteren dat God wist dat al dit dood en vernietiging zou gaan gebeuren, maar dat Hij het toch deed. Dit wordt nog eens versterkt door het feit dat als je eraan twijfelt dat God absoluut alles weet, je het risico loopt Zijn goddelijkheid te ontkennen en daarom in de hel kunt worden gegooid. Daarom is het niet gemakkelijk voor christenen om deze vraag op een openhartige manier te benaderen. De meeste christenen zitten vast in geloofsbelijdenissen die vereisen dat je gelooft dat God absoluut alles weet en het in twijfel trekken ervan is het riskeren van jouw eeuwig leven.

Niet alle christelijke gemeenschappen functioneren op deze manier, maar veel wel. In veel christelijke gemeenschappen leidt het in twijfel trekken van de absolute fundamenten van de beweging tot uitsluiting, verbanning of dood (als het niet door de volgelingen zelf is, dan wel door God). Deze fundamenten omvatten het geloof dat God alles weet. Is dit niet vergelijkbaar met Noord-Korea?

God verklaart dat Hij liefde is (1 Johannes 4:8), en dat er geen angst is in de liefde (1 Johannes 4:18). Hij wil dat wij Hem aanbidden met heel ons hart, met heel onze kracht, met heel onze ziel en met heel ons verstand; en verklaart dit het grootste gebod (Lucas 10:27). Als dat het geval is, dan is het onze plicht om deze vraag aan te pakken en te beantwoorden, voor onszelf en voor anderen, want we kunnen God niet met heel ons hart liefhebben, met "heel ons verstand", met zo'n diepgaande kritiek op onze Schepper die in ons onderbewustzijn blijft hangen.

---

⁵ [https://en.wikipedia.org/wiki/Christopher_Hitchens_of_Quote_by_Christopher_Hitchens:_
"Religion is a totalitarian belief. It is the wi..."](https://en.wikipedia.org/wiki/Christopher_Hitchens_of_Quote_by_Christopher_Hitchens:_%22Religion_is_a_totalitarian_belief.It_is_the_wi...%22)

GODS RISICO

Laten we eens naar de Schrift kijken om te zien wat er werkelijk geschreven staat.

HOOFDSTUK 2

HET EIND WETEN VANAF HET BEGIN

De Bijbel doet verschillende uitspraken over Gods kennis. Op persoonlijk niveau hebben we waardevolle uitspraken zoals deze.

Een psalm van David, voor de koorleider. HEERE, U doorgrondt en kent *mij*. U kent mijn zitten en mijn opstaan, U begrijpt van verre mijn gedachten. U onderzoekt mijn gaan en mijn liggen, U bent met al mijn wegen vertrouwd. Al *is er* nog geen woord op mijn tong, *zie*, HEERE, U weet het alles. U sluit mij in van achter en van voren, U legt Uw hand op mij. *Dit* kennen - het *is* mij te wonderlijk, te hoog, ik *kan er niet bij*. Waar kan ik Uw Geest ontgaan, waar Uw aangezicht ontvluchten? Al steeg ik op naar de hemel, *U bent daar*; of legde ik mij neer in de hel, *zie*, *U bent daar*. Psalm 139:1-8.

Onze Vader in de hemel weet alles over ons. Hij kent onze gedachten en de dingen die we zullen zeggen. Hij weet altijd waar we zijn door Zijn Geest. Voor degenen die weten dat God liefdevol, vriendelijk en genadig is, is dit een zeer troostende gedachte.

Worden niet vijf musjes voor twee penninkjes verkocht? En niet een van die is bij God vergeten. Ja, ook de haren van uw hoofd zijn alle geteld. Wees dan niet bevreesd: u gaat veel musjes te boven. Lukas 12:6-7.

Onze Vader kent het exacte aantal haren op ons hoofd. Dit duidt er ook op dat Hij veel meer over ons weet dan wij over onszelf.

De God Die de wereld gemaakt heeft en alles wat daarin is, Deze, Die een Heere van de hemel en van de aarde is, woont niet in tempels die met handen gemaakt zijn. Hij wordt ook door mensenhanden niet gediend alsof Hij iets nodig heeft, omdat Hij Zelf aan allen het leven, de adem en alle dingen geeft. En Hij maakte uit één bloed heel het menselijke geslacht om op heel de aardbodem te wonen; en Hij heeft de hun van tevoren toegemeten tijden bepaald, en de grenzen van hun woongebied, opdat zij de Heere zouden zoeken, of zij Hem misschien al tastend zouden mogen vinden, hoewel Hij niet ver is van ieder van ons. Want in Hem leven wij, bewegen wij ons en bestaan wij; zoals ook enkele van uw dichters gezegd hebben: Want wij zijn ook van Zijn geslacht. Handelingen 17:24-28.

Onze Vader is een ondoordringelijke Persoon. Hij geeft leven en adem aan elk levend wezen, waarvan er momenteel miljarden zijn. Hij houdt elke cel van elk levend organisme bij en waakt over hun interacties met elkaar. Hoe één wezen zo nauw verbonden kan zijn met zoveel miljarden levende wezens tegelijk, gaat ons begrip te boven.

Verder stelt het dat God de grenzen en tijden van elke natie die op aarde komt, kent voordat ze ontstaan. Dit is ook onmogelijk voor een mens om te doorgronden. De waarheid van deze uitspraak is te vinden in de Bijbel op plaatsen zoals het boek Daniël, waar de opkomst van naties uit zijn tijd ver in de toekomst wordt onthuld. Terwijl hij in het koninkrijk van Babylon leefde, werd aan Daniël geopenbaard betreffende de opkomst van de koninkrijken die daarna zouden komen, namelijk Medië-Perzië en Griekenland.

De ram met de twee horens die u gezien hebt, dat zijn de koningen van Medië en Perzië. En de harige geitenbok is de koning van Griekenland, en de grote hoorn die tussen zijn ogen zat, dat is de eerste koning. Daniël 8:20-21.

Het boek Daniël werd geschreven in de 6e eeuw voor Christus. Vanwege de nauwkeurigheid van Daniëls voorspellingen hebben veel mensen

geconcludeerd dat dit boek niet in die tijd geschreven kon zijn, en dateren het na de opkomst van het koninkrijk Griekenland. De ontdekking van de Dode Zeerollen toonde aan dat het boek Daniël al een plaats had in de Hebreeuwse profetische canon in 150 v.Chr., wat betekent dat er eeuwen waren verstreken sinds het werd geschreven. Voor degenen onder ons die geloven dat de Bijbel het woord van God is, zien we een verbazingwekkende openbaring van de kennis en het vermogen van onze hemelse Vader om in de toekomst te kijken en te weten wat er zal gebeuren.

In Zijn omgang met de mensheid heeft God Zijn vermogen om de toekomst te voorspellen, geopenbaard als een onderscheidend kenmerk dat laat zien dat Hij God is.

Maak bekend en breng naar voren, ja, beraadslaag samen: Wie heeft dit van oudsher doen horen? Wie heeft dat van toen af bekendgemaakt? Ben Ik het niet, de HEERE? Buiten Mij is er geen andere God, een rechtvaardig God, een Heiland; er is niemand behalve Ik. Jesaja 45:21.

Lezend in de Psalmen vinden we verschillende verbazingwekkende profetieën met betrekking tot de Messias. In Psalm 22 wordt ons verteld over de kruisiging en de woorden die gesproken zouden worden tijdens het proces van Christus.

Maar ik ben een worm en geen man, een smaad van mensen en veracht door het volk. Allen die mij zien, bespotten mij; zij trekken de lippen op, zij schudden het hoofd en zeggen: Hij heeft zijn zaak aan de HEERE toevertrouwd - laat Die hem bevrijden! Laat Die hem redden, als Hij hem genegen is. U bent het toch Die mij uit de buik hebt getrokken, Die mij vertrouwen gaf, toen ik aan mijn moeders borst lag. Op U ben ik geworpen van de baarmoeder af, vanaf de moederschoot bent U mijn God. Blijf dan niet ver van mij, want de nood is nabij; er is immers geen helper. Vele stieren hebben mij omringd, sterke stieren van Basan hebben mij omsingeld. Zij hebben hun muil tegen mij opengesperd als een verscheurende en brullende leeuw. Als water ben ik uitgestort, ontwricht zijn al mijn beenderen; mijn hart is als was, het is gesmolten diep in mijn binnenste. Mijn kracht is verdroogd als een

potscherf, mijn tong kleeft aan mijn gehemelte; U legt mij in het stof van de dood. Want honden hebben mij omsingeld, een horde kwaaddoeners heeft mij omgeven; zij hebben mijn handen en mijn voeten doorboord. Al mijn beenderen zou ik kunnen tellen; en zij, zij zien het aan, zij kijken naar mij. Zij verdelen mijn kleding onder elkaar en werpen het lot om mijn gewaad. Maar U, HEERE, blijf niet ver weg; mijn sterkte, kom mij spoedig te hulp. Psalm 22:7-20.

Dit is een verbazingwekkende profetie die 1000 jaar voor de tijd van Christus is geschreven. Jezus vertelde zijn discipelen dat er veel over Hem geschreven was in de Psalmen en andere profeten uit het Oude Testament.

En Hij zei tegen hen: Dit zijn de woorden die Ik tot u sprak toen Ik nog bij u was, dat alles vervuld moest worden wat over Mij geschreven staat in de Wet van Mozes en in de Profeten en in de Psalmen. Lukas 24:44.

De profetie in Psalm 22 omvat zelfs de woorden die gesproken zouden worden door degenen die Jezus bespotten en doodden: "Hij vertrouwt op de HEERE, laat de HEERE hem verlossen." Er is geen twijfel mogelijk als je de Bijbel leest dat God ongelooflijke kennis bezit. Het wordt op deze manier uitgedrukt in de Psalmen:

Onze Heere is groot en geweldig in kracht, Zijn inzicht is onmetelijk. Psalm 147:5.

De Hebreeuwse uitdrukking waar hier in het Nederlands het woord onmetelijk is gebruikt betekent: "Bestaat niet als een getal." Met andere woorden, er is geen getal dat de kennis van God kan meten. Volgens onze perceptie betekent dit zonder limiet, of zoals de vertalers het hebben uitgedrukt, onmetelijk of oneindig. Een andere veelgeciteerde passage die wordt gebruikt om uit te drukken wat God wel weet, is te vinden in Jesaja:

Denk aan de dingen van vroeger, van oude tijden af, dat Ik God ben en niemand anders. Ik ben God, en er is er geen als Ik, Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn, van oudsher [H6924] de dingen die nog niet plaatsgevonden hebben; Die zegt: Mijn raadsbesluit houdt stand en Ik zal al Mijn welbehagen doen;

Jesaja 46:9-10.

God heeft het vermogen om precies te voorspellen waar iets naartoe zal gaan als het eenmaal is begonnen. Wat opmerkelijk is aan dit vers, is dat het suggereert dat God toekomstige gebeurtenissen voorspelt op basis van eerdere gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden in wat deze tekst het begin noemt. Bovendien verschijnt het woord dat is vertaald als *oude tijden* voor het eerst in Genesis 2 en 3.

Ook plantte de HEERE God een hof in Eden, in het oosten [H6924], en Hij plaatste daar de mens, die Hij gevormd had. Genesis 2:8.

Hij verdreef de mens, en plaatste ten oosten [6924] van de hof van Eden de cherubs met een vlammend zwaard, dat heen en weer bewoog, om de weg naar de boom des levens te bewaken. Genesis 3:24.

God vertelt het volk Israël om de vroegere dingen van ouds te herinneren en de manieren waarop Hij hen heeft geholpen. Vervolgens verwijst Hij naar dit Hebreeuwse woord dat kan verwijzen naar de oudheid, maar ook een verwijzing bevat naar een geografische richting, namelijk het oosten. Dus in dit vers wordt het voorspellende vermogen van God in ieder geval verbonden met gebeurtenissen en zelfs een geografische richting of plek waar alles begon.

Is er in deze indirecte verwijzing naar het oosten iets wat God ons wil laten begrijpen? Zou het kunnen betekenen dat God precies wist waar de gebeurtenissen heen zouden gaan nadat de eerste zonde in het paradijs uit de oudheid had plaatsgevonden, want daar werd het zaad van alle toekomstige daden van de mens geplant? Als God zegt dat Hij het einde kende vanaf dit startpunt, in het paradijs die "in oostelijke richting in Eden" was, betekende dit dan dat Hij daarvoor niet wist voor welk eindresultaat Adam en Eva zouden kiezen?

We zullen nog een aantal keer op deze vraag terugkomen via verschillende lagen van gedachten. Het is een cruciaal punt. Betekent het feit dat God het einde vanaf het begin kent, dat Hij absoluut alles weet, of betekent het dat

zodra iets is gepland, geactiveerd of gekozen, Hij precies weet waar het zal eindigen?

We hebben stilgestaan bij een paar teksten die Bijbelstudenten hebben gepresenteerd over het onderwerp van Gods kennis. Een christen die schreef over het onderwerp van de alwetendheid van God, concludeerde het volgende uit zijn studie van de Heilige Schrift:

De Bijbel leert dat God alwetend is. De betekenis van "alwetend" komt van twee Latijnse woorden *omnis*, wat *alles* betekent, en *scientia*, wat *kennis* betekent. Wanneer we zeggen dat God alwetend is, betekent dit dat Hij volmaakte kennis heeft van alle dingen. Hij hoeft niets te leren en Hij is niets vergeten. God hoeft dingen niet uit te redeneren, dingen te ontdekken of ze geleidelijk te leren. Hij weet alles wat er is gebeurd en alles wat er zal gebeuren. God weet ook alles wat er mogelijk kan gebeuren. God weet zelfs die dingen die de mensheid nog moet ontdekken. Deze kennis is absoluut en onverworven. De alwetendheid van God betekent dat Hij perfecte kennis, perfect begrip en perfecte wijsheid heeft over hoe de kennis toe te passen.⁶

Het is een interessante conclusie uit de Schrift. Als God alles weet wat er zal gebeuren en nooit dingen hoeft te beredeneren, dan kan Zijn interactie met mensen nooit gebaseerd zijn op reacties. Het zou allemaal vooraf bepaald zijn. Dit is het standpunt van degenen die de leringen van Johannes Calvijn volgen. De soevereine wil van God heeft alle dingen vooraf bepaald. Hij heeft al bepaald wie gered zullen worden en wie verloren zullen gaan. De beslissingen die u neemt, veranderen op geen enkele manier wat God al had bepaald.

Predestinatie is in de christelijke theologie de leer dat alle gebeurtenissen door God zijn gewild, meestal met betrekking tot het uiteindelijke lot van de individuele ziel. Verklaringen van predestinatie proberen vaak de "paradox van de vrije wil" aan te pakken, waarbij Gods alwetendheid onverenigbaar lijkt met de menselijke vrije wil. In dit gebruik kan predestinatie worden

---

⁶ https://www.blueletterbible.org/faq/don_stewart/don_stewart_359.cfm

beschouwd als een vorm van religieus determinisme; en meestal predeterminisme, ook bekend als theologisch determinisme.⁷

We zullen het onderwerp van de paradox van de vrije wil en Gods soevereiniteit in een later hoofdstuk behandelen. Ons doel hier is om simpelweg de reikwijdte van kwesties te introduceren die verband houden met het onderwerp van God die absolute kennis heeft. Laten we nu enkele bekende Bijbelteksten introduceren die mogelijk het idee uitdagen dat Gods wil alle toekomstige gebeurtenissen vooraf bepaalt.

Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, **opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat**, maar eeuwig leven heeft. Johannes 3:16.

De bekendste tekst in de Bijbel geeft aan dat de menselijke reactie bepaalt of een persoon gered of verloren is. Als God dit al wist, dan had de tekst moeten luiden: "Want God had hen die Hij van tevoren had bestemd, zo lief dat Hij Zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat zij die Hij had uitgekozen, eeuwig leven zouden hebben."

Dit wordt nog ingewikkelder door teksten als deze:

De Heere vertraagt de belofte niet (zoals sommigen dat als traagheid beschouwen), maar Hij heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen. 2 Petrus 3:9.

Hier wordt ons verteld dat God niet wil dat er iemand verloren gaat. Dit betekent dat het Gods wil is dat iedereen gered wordt. Maar we weten dat niet iedereen gered zal worden.

maar de poort is nauw en de weg is smal die naar het leven leidt, en weinigen zijn er die hem vinden. Mattheüs 7:14.

Dit betekent dat Gods wil, dat iedereen gered wordt, overschreven kan worden door de menselijke wil die weigert te reageren op Gods liefdevolle

---

⁷ <https://en.wikipedia.org/wiki/Predestination>

aanbod van redding. Zou dit de ware diepte van de tranen die Jezus over Jeruzalem vergoot kunnen verklaren?

Jeruzalem, Jeruzalem, u die de profeten doodt en stenigt wie naar u toe gezonden zijn! Hoe vaak heb Ik uw kinderen bijeen willen brengen, op de wijze waarop een hen haar kuikens bijeenbrengt onder haar vleugels; maar u hebt niet gewild! Zie, uw huis wordt als een woestenij voor u achtergelaten. Mattheüs 23:37-38.

Dit brengt ons bij het onderwerp van Gods kennis in relatie tot Gods gevoelens. Ik heb veel ervaringen gehad waarbij ik door een vriend werd benaderd met speciaal nieuws waar een ander persoon mij al over had ingelicht. Omdat ik al op de hoogte was van het nieuws, kon ik geen eerste reactie geven – het effect van het nieuws werd afgezwakt omdat het niet nieuw voor mij was. Dit geeft een aanwijzing voor de realiteit dat voorkennis emotionele reacties beïnvloedt.

Laten we nu de Bijbel onderzoeken en een aantal verhalen ontdekken die ons ertoe kunnen brengen aspecten van Gods voorkennis in twijfel te trekken.

HOOFDSTUK 3

EEN GODDELIJKE REACTIE OP MENSELIJKE ACTIES

Na de val van Adam, gleed het menselijk ras langzaam af in verderfelijke ontandingen. In de tijd van Noach was de ontanding onmenselijk geworden.

En de HEERE zag dat de slechtheid van de mens op de aarde groot was, en dat al de gedachtespinstels van zijn hart elke dag alleen maar slecht waren. Toen **kreeg de HEERE er berouw over dat Hij de mens op de aarde gemaakt had**, en het bedroefde Hem in Zijn hart. En de HEERE zei: Ik zal de mens, die Ik geschapen heb, van de aardbodem verdelgen, van de mens tot het vee, tot de kruipende dieren en tot de vogels in de lucht toe, **want Ik heb er berouw over dat Ik hen gemaakt heb**. Genesis 6:5-7.

Kreeg God werkelijk spijt dat Hij de mens geschapen had? Was dit een echte emotie die God voelde? Hoe past het hebben van spijt dat Hij de mens geschapen had bij het principe van voorbestemming? Het Hebreeuwse woord voor spijt betekent *zuchten*. Het geeft teleurgestelde hoop weer.

Het is interessant om John Wesley's commentaar op het verhaal van Noach te lezen:

Dat hij een schepsel met dergelijke nobele krachten had gemaakt

en hem op deze aarde had gezet, die hij met het doel had gebouwd en ingericht om een comfortabele woonplaats voor hem te zijn; en het bedroefde hem in zijn hart. **Dit zijn uitdrukkingen naar de manier van mensen en moeten zo worden begrepen dat ze niet reflecteren op Gods onveranderlijkheid of gelukzaligheid.** Het spreekt geen enkele passie of ongemak in God, niets kan verstoring veroorzaken voor de eeuwige Geest; maar het spreekt zijn rechtvaardige en heilige ongenoegen tegen zonde en zondaars: het spreekt ook geen verandering van Gods gedachten; want bij hem is er geen veranderlijkheid; maar het spreekt over een verandering van Zijn weg. – John Wesley over Genesis 6:6.

Suggereert Wesley dat wat er in de Schrift staat niet kan worden opgevat als daadwerkelijk van toepassing op God? De voornaamste reden hiervoor is Wesley's geloof in de onveranderlijkheid van God. Deze leer suggereert dat God geen emotie of gevoel heeft, omdat dit zou suggereren dat God veranderlijk is. In plaats van deze tekst te lezen als een gebroken Vader die huilt om Zijn kinderen, wordt het een uiting van heilig ongenoegen over zonde en zondaars. Is dit werkelijk het geval?

Is het mogelijk om hetzelfde verdriet te zien in het verhaal van Noach als we zien in Jezus die weent over Jeruzalem? De Vader had alles gedaan wat Hij kon om het menselijk ras te bewaren voor verkeerdheden, maar het menselijk ras nam de beslissing om God te verwerpen.

Blijf je je houden aan het eeuwenoude pad dat de onrechtvaardige mensen betreden hebben? Zij zijn uitgeroeid, terwijl het de tijd nog niet was; een rivier is over hun fundament uitgestort. Zij zeggen tegen God: Wijk van ons! Wat zou de Almachtige voor hen doen? Hij had immers hun huizen met het goede gevuld. Daarom is het voornemen van de goddelozen ver van mij. Job 22:15-18.

Bijna de hele wereld had God aangegeven dat Hij hen moest verlaten. Hij had geen andere keus dan hun eis te honoreren en hen te laten oogsten wat ze op aarde hadden gezaaid.

Het geloof in het alwetende vermogen van God zou ons vertellen dat God precies wist wat er zou gaan gebeuren. Spijt ervaren van het maken van de mens daagt de veronderstelling van een door God vooraf bepaalde uitkomst

uit. Dat is tenminste als we de Bijbelpassage nemen zoals die luidt. Opnieuw worden we eraan herinnerd dat God niet wilde dat één van hen zou vergaan, maar dat ze allemaal tot bekering zouden komen.

Als we teruggaan naar het begin van dit hoofdstuk, ontdekken we een begin actie die een tijdsperiode met een bepaald eindpunt initieert. De zonen van God (trouwe zonen van Seth) begonnen te trouwen met de dochters van mensen (ongehoorzame dochters van Kain). Vanuit deze acties van mensen voorspelde God wat er zou gaan gebeuren.

En het gebeurde, toen de mensen zich op de aardbodem begonnen te vermenigvuldigen en er dochters bij hen geboren werden, dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden. Toen zei de HEERE: Mijn Geest zal niet voor eeuwig met de mens twisten, omdat ook hij vlees is, maar zijn dagen zullen honderdtwintig jaar zijn. Genesis 6:1-3.

De drie Hebreeuwse woorden voor *zagen*, *mooi* en *nam* zijn precies hetzelfde als de woorden die gebruikt worden om Eva haar acties te beschrijven die nam van de Boom van de Kennis van Goed en Kwaad. God kon onderkennen waar dit naartoe zou leiden. Hij wist wat er in het hart van de mens was en daarom wist Hij dat in 120 jaar de opgestapelde zonden van de mens zouden resulteren in een ramp. Waarom biedt de Bijbel een tijdsbestek als reactie op de acties van mannen die trouwen met vrouwen die toegewijd zijn aan afgoderij?

Er zijn veel facetten in dit verhaal om naar te kijken, maar het kernelement dat we willen onderzoeken is hoe wij de taal van spijt en de diepe emoties die over God worden beschreven, kunnen verklaren? Hoe combineren we dit met het idee dat God al alles weet en, nog verder, zoals sommigen beweren, nooit hoeft te redeneren en dingen hoeft te overwegen? Denk aan een ander verhaal:

Toen strekte Abraham zijn hand uit en nam het mes om zijn zoon te slachten. Maar **de Engel van de HEERE riep tot hem vanuit de hemel** en zei: **Abraham, Abraham!** Hij zei: Zie, hier ben ik. Toen zei Hij: Steek uw hand niet uit naar de jongen en doe hem niets, want **nu weet Ik dat u godvrezend bent** en uw zoon, uw

enige, Mij niet onthouden hebt. Genesis 22:10-12.

Degene die tot Abraham spreekt is de Engel van de Heere. De herhaling van Abrahams naam twee keer onthult de manier waarop Jezus vaak sprak als Hij iets ernstigs te zeggen had. "Simon, Simon ..." (Lukas 22:31); "Martha, Martha ..." (Lukas 10:41). De Engel van de Heere is niemand minder dan de Zoon van God en Hij spreekt als de Vertegenwoordiger van Zijn Vader. Is het mogelijk om deze woorden letterlijk te nemen dat God pas nu wist dat Abraham God vreesde? De commentator John Gill biedt deze gedachten:

... **maar dit wordt gezegd op de manier van mensen** die dingen met zekerheid weten wanneer ze gebeuren en vanzelfsprekend zijn: of dit kan worden begrepen als een goedkeurende bekrachtiging, dat de Heere nu het geloof, de vrees, de liefde en de gehoorzaamheid van Abraham kende en goedkeurde, die zo opvallend waren in deze zaak. – John Gill Commentaar op Genesis 22:12.

en nogmaals, van John Wesley:

Nu weet ik dat u God vreest – **God wist het al eerder, maar nu had Abraham er een gedenkwaardig bewijs van gegeven.** Hij hoefde niets meer te doen, wat hij had gedaan was voldoende om de religieuze achting die hij voor God en Zijn gezag had, te bewijzen. Het beste bewijs dat we God vrezen is, dat we bereid zijn Hem te eren met datgene wat ons het dierbaarst is, en alles aan Hem of voor Hem te geven. – John Wesley Commentaar op Genesis 22:12.

We zien het conflict tussen deze uitdrukking van de Schrift en wat wordt waargenomen van de alwetende God. Als God het al wist, zou het dan niet beter zijn om te zeggen: "Nu hebt u de waarheid geopenbaard die ik van het begin af wist dat u God vreest?" Er is spanning tussen de letterlijke tekst en de veronderstelde uitgangspunt dat alle dingen bekend zijn bij God. De Bijbelcommentator legt dit uit door aan te geven dat dit een uitdrukking van mensen is, wat betekent dat God niet echt spreekt wat Hij denkt. Er wordt gezegd dat Hij zich aan ons aanpast en spreekt als een mens. Maar waarom

zou Hij dit doen? Laten we een ander verhaal overwegen terwijl we over deze dingen nadenken.

Het woord van de HEERE kwam voor de tweede keer tot Jona: Sta op, ga naar de grote stad Ninevé en predik tegen haar de prediking die Ik tot u spreek. Toen stond Jona op en ging naar Ninevé, overeenkomstig het woord van de HEERE. Ninevé was een geweldig grote stad, van drie dagreizen doorsnee. En Jona begon de stad in te gaan, één dagreis. Hij predikte en zei: Nog veertig dagen en Ninevé wordt ondersteboven gekeerd! Jona 3:1-4.

Jona krijgt de opdracht om de stad Ninevé te gaan vertellen dat het binnen 40 dagen zou worden omvergeworpen. Er wordt geen andere boodschap gegeven. Er wordt niet gesproken over voorwaarden waaronder deze gebeurtenis niet zou plaatsvinden. De stad Ninevé bekeerde zich van haar zonden en hoopte op de genade van God.

Toen zag God wat zij deden, dat zij zich bekeerden van hun slechte weg. En God kreeg berouw over het kwade dat Hij gezegd had hun te zullen aandoen, en Hij deed het niet. Jona 3:10.

Het lijkt erop dat God reageert op de acties van de stad. Ze bekeerden zich en dus zwichtte God. Als we zeggen dat God wist dat Hij het niet zou doen, dan was de taal van God tegen Jona dat "Ik ga je stad omverwerpen" eigenlijk niet waar. Het zou niet de waarheid zijn. Dus, wat gebeurt hier?

Het fascinerende aan het eerste bevel van God om de stad omver te werpen, is dat het Hebreeuwse woord voor omverwerpen in Jona 3:4 de volgende betekenis kan hebben:

[H2015] 1b) (Niphal)

1b1) zich omdraaien, keren, terugdraaien

1b2) jezelf veranderen

1b3) pervers zijn

1b4) omgedraaid worden, veranderd worden, tegengesteld worden

1b5) omgedraaid worden

1b6) omvergeworpen worden

1b7) omhoog staand

Ditzelfde Hebreeuwse woord in dezelfde Niphal-naamval wordt gebruikt om het hart van God en zijn gevoelens voor Israël te beschrijven.

Hoe zou Ik u prijsgeven, Efraïm, u uitleveren, Israël? Hoe zou Ik u prijsgeven als Adama, met u doen als met Zeboïm? Mijn **hart keert zich** in Mij **om** [H2015], al Mijn medelijden is opgewekt. Hosea 11:8.

Is het mogelijk dat wat God tegen Jona zei, was dat Hij de harten van de mensen van de stad Ninevé zou 'omverwerpen' – wat betekent dat Hij hen tot bekering zou brengen? En is het mogelijk dat Jona, vanwege zijn eigen vooroordelen, Gods woord omverwerpen begreep als verwijzend naar de stad zelf, het omverwerpen van de stad en dus de mensen erin? Zou het kunnen dat God in plaats van de stad te vernietigen, zei dat Hij de harten van de mensen binnen 40 dagen zou omverwerpen?

We zien bewijs van dit soort verwarring bij degenen die meerdere malen op de leringen van Jezus reageerden. Toen Jezus de mensen om Hem heen vertelde de tempel af te breken (Johannes 2:19). Zijn luisteraars dachten dat Hij het over de fysieke tempel had, maar Hij sprak over Zichzelf. Het is belangrijk om op te merken dat het dit misverstand was dat werd gebruikt om Jezus ter dood te veroordelen, door te zeggen dat Hij de tempel wilde afbreken. Toen Jezus tegen de vrouw bij de put in Johannes 4 sprak over water, dacht ze dat Hij fysiek water bedoelde, maar Hij bedoelde eigenlijk geestelijk water. Toen Jezus Zijn discipelen vertelde op te passen voor het zuurdesem van de Farizeeën, dachten ze dat Hij het over fysiek brood had, maar Hij sprak over geestelijk brood.

Hoe moeten we dan de taal van Jona 3:10 begrijpen, waar staat dat God berouw toonde voor de ramp die Hij over hen zou brengen en het niet deed? Gaat dit over hoe God handelde, of ging het over hoe mensen de gebeurtenissen interpreterden? Don Stewart, Bijbeltheoloog en commentator, heeft commentaar geleverd op dit verhaal.

Veranderde God van gedachten over wat Hij met de mensen van Ninevé zou gaan doen?

In het boek Jona staat het verslag van de mensen van Ninevé die berouw toonden na de prediking van Jona. Als reactie op de

berouw van de mensen zegt de Bijbel dat God berouw toonde van wat Hij de mensen wilde aandoen.

Dit is gebruikt als een klassiek voorbeeld van God die van gedachten verandert met betrekking tot mensen die zichzelf vernederen en Hem om vergeving vragen. Er wordt ook geloofd dat Gods plannen veranderen vanwege de acties van mensen. De conclusie is dat de toekomst niet vaststaat. Deze kan veranderen op basis van het gedrag van mensen.

Toch is dit niet de enige manier om naar deze passage te kijken. Ten eerste was er geen boodschap van berouw in Jona's prediking. Geen enkele! Hij zei dat de stad Nineve verwoest zou worden. Punt. Er werd geen hoop geboden, er werd geen vergeving verleend. Op eigen houtje vernederden de mensen van Ninevé zich en vroegen God om vergeving. Vanuit een menselijk perspectief veranderde God van gedachten en vernietigde Ninevé niet. **Toch moeten we niet aannemen dat God Zijn plan daadwerkelijk veranderde. Omdat Hij de toekomst uitputtend kent, wist Hij dat ze zich zouden bekeren. Daarom was de boodschap van Ninevé's vernietiging niet iets dat God had verordend dat zou moeten gebeuren.**⁸

We zien hoe Don Stewart de tekst interpreteert op basis van de onveranderbare gedachte in Gods hoofd vanwege het uitputtend kennen van de toekomst. Hij maakt een goed punt over Jona die zich ervan bewust was dat God genadig was. Jona zegt in feite: "Ik wist dat U dit zou gaan doen!"

Dit was volstrekt kwalijk in de ogen van Jona en hij ontstak in woede. Hij bad tot de HEERE en zei: Och HEERE, waren dit mijn woorden niet toen ik nog in mijn eigen land was? Daarom ben ik het voor geweest door naar Tarsis te vluchten! **Want ik wist dat U een genadig en barmhartig God bent, geduldig en rijk aan goedertierenheid, Die berouw heeft over het kwaad.** Jona 4:1-

---

⁸ https://www.blueletterbible.org/Comm/stewart_don/faq/does-god-know-everything/27-did-god-change-his-mind-about-nineveh.cfm

2.

Hoe kon Jona Gods genade kennen om een uitkomst beter te bepalen dan God Zelf? Dat is onmogelijk. God kan het menselijk hart lezen. Hij weet wat er in de hoofden van mensen omgaat. Zoals we lezen in de Psalmen, weet God de woorden die ik zal spreken voordat ik ze spreek. (Psalm 139:1-7). Zeggen dat God de uitkomst van de stad Ninevé niet wist 40 dagen voor de genoemde gebeurtenis lijkt de wijsheid van God en Zijn vermogen om de harten van mensen te lezen te verminderen. Als God in Psalm 22 de woorden kon voorspellen die degenen die Jezus kruisigden 1000 jaar in de toekomst zouden uitspreken, dan kon Hij toch zeker weten hoe de inwoners van Ninevé 40 dagen in de toekomst zouden reageren.

Don Stewart beargumenteert de zaak op basis van een alwetende kennis van de toekomst in de termen van klassieke alwetendheid. Het zou net zo goed beargumenteerd kunnen worden op basis van andere criteria die we in dit boek zullen onderzoeken. Mijn punt bij het aanhalen van dit verhaal is dat sommige mensen die beweren dat God niet alle dingen precies weet in de toekomst, misschien te ver gaan door dit voorbeeld te gebruiken. We moeten het bewijs zorgvuldig en methodisch onderzoeken.

In het verhaal van Jona zijn de kwesties veel complexer dan eerder gedacht. Als God Jona had gezegd naar Ninevé te gaan en hen te vertellen "Ik weet dat jullie je zullen bekeren", zou dat niet de juiste uitkomst hebben opgeleverd. Op dezelfde manier dat Jezus tegen de Kanaänitische vrouw zei "Het is niet goed het brood van de kinderen te nemen en het aan de hondjes te werpen" (Matteüs 15:26), zo gaf God Jona een boodschap dat Hij de stad zou omverwerpen. Jona wilde dat de mensen van Ninevé zouden sterven. God gaf Jona een boodschap waarvan Hij wist dat Jona die zou uitvoeren, omdat Jona het anders had geweigerd uit te voeren als God het anders had verwoord.

Zoals we ontdekten, kan het woord *omverwerpen* [H2015] in het Hebreeuws op twee verschillende manieren worden begrepen. Net zoals Jezus de vrouw niet daadwerkelijk een hond noemde, maar eenvoudigweg stelde dat het niet juist is om honden goed voedsel te geven, zei God niet daadwerkelijk dat Hij de stad zou vernietigen, maar Hij gebruikte een woord dat in geestelijke zin iets anders betekende dan dat wat het fysiek

betekende. Net zoals de vrouw dacht dat Jezus haar een hond noemde, maar volhield en redding claimde, zo dachten de inwoners van Ninevé dat God hen zou vernietigen en bekeerden zich en ontvingen redding.

Het is waar dat als de Ninevieten zich niet bekeerden, hun stad met een ramp te maken zou krijgen, maar de details hiervan vallen buiten het huidige bereik van dit boek. Het doel van dit hoofdstuk is om de Bijbel te onderzoeken en de spanning te openbaren die in de Schrift lijkt te bestaan tussen Gods voorkennis en Zijn interacties met mensen en wat emotionele reacties en veranderingen in doel lijken te zijn.

De volgende laag die we aan deze vraag over Gods kennis willen toevoegen, is de persoon van Jezus. In gesprek met Zijn discipelen deed Jezus deze diepzinnige uitspraak:

Jezus zei tegen hem: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij. Als u Mij gekend had, zou u ook Mijn Vader gekend hebben; en van nu af kent u Hem en hebt u Hem gezien. Johannes 14:6-7.

De manier om tot de Vader te komen dan uitsluitend door de Zoon is de context van de uitspraak dat Jezus de weg, de waarheid en het leven is. Jezus is de waarheid als we willen weten hoe de Vader is en is daarom de enige weg naar de Vader. De betekenis van deze woorden is veel dieper dan alleen het vermogen om tot de Vader te bidden. Het omvat alles wat we over God kunnen weten, inclusief het onderwerp alwetendheid.

HOOFDSTUK 4

CHRISTUS DE WAARHEID VAN DE VADER

In onze zoektocht naar de waarheid over God moeten we enkele belangrijke zaken in gedachten houden.

Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE. Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten. Jesaja 55:8-9.

Omdat Gods gedachten niet de onze zijn, is het voor ons onmogelijk om iets over God te bedenken buiten de persoon van Zijn Zoon. Sprekend over de Zoon van God, zegt het boek Hebreeën:

Hij, Die de afstraling van Gods heerlijkheid is en de afdruk van Zijn zelfstandigheid, Die alle dingen draagt door Zijn krachtig woord, heeft, nadat Hij de reiniging van onze zonden door Zichzelf tot stand had gebracht, Zich gezet aan de rechterhand van de Majesteit in de hoogste hemelen. Hebreeën 1:3.

Christus is het uitdrukkelijke beeld of de perfecte representatie van de Vader. Hij is de helderheid en schoonheid van de heerlijkheid van het karakter van de Vader. Door de menselijke natuur aan te nemen, vormde Christus de enige mogelijke brug voor ons om tot de Vader te komen. Dit

tot de Vader komen is niet alleen gerelateerd aan nabijheid of geografie, maar ook aan onze percepties wie God is.

Door de zonde verkeert de menselijke geest in zo'n diepe duisternis over God, dat Jezus moest komen om Hem aan ons te openbaren.

Want het bedenken van het vlees is de dood, maar het bedenken van de Geest is leven en vrede. Immers, het denken van het vlees is vijandschap tegen God. Het onderwerpt zich namelijk niet aan de wet van God, want het kan dat ook niet. Romeinen 8:6-7.

Toen Adam en Eva zondigden, stuurden ze het menselijk ras in een richting die vijandig was tegenover God. Onze geest staat niet van nature open voor God of Zijn wegen. Ons aangeboren wantrouwen jegens Hem zorgt ervoor dat we niet zomaar alles willen geloven wat Hij zegt. Fundamenteel "hebben we de duisternis meer lief dan het licht, want onze daden zijn slecht", omdat deze wet van ons vlees zich op veel verschillende manieren openbaart en wij over het algemeen niet de volledige omvang van onze aard en daden kennen (Johannes 3:19).

zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één, er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt. Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goddoet, er is er zelfs niet één. Romeinen 3:10-12.

De Bijbel vertelt ons dat we in onze natuurlijke gevallen staat niet naar God zoeken. Het betekent dat het voor ons onmogelijk is om te begrijpen wie God is of hoe Hij is, behalve door Jezus Christus. Het betekent dat alles wat we over God lezen in de Bijbel automatisch verdraaid en vervormd zal worden op een manier die God aanvalt en ons in duisternis houdt, tenzij we tot Christus komen en wedergeboren worden door het goddelijke.

Hij was in de wereld en de wereld is door Hem ontstaan en de wereld heeft Hem niet gekend. Hij kwam tot het Zijne, maar de Zijnen hebben Hem niet aangenomen. Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven; Johannes 1:10-12.

Zelfs Gods eigen volk, dat zoveel over God geleerd had, verwierp Christus toen Hij naar de aarde kwam. Ze herkenden Hem niet toen Hij kwam, omdat de hele natie de woorden van de profeten die God naar hen had gestuurd, had verdraaid. In plaats van Jezus als de Messias te accepteren, verdraaiden ze de woorden van Jezus op een manier om Hem te doden.

Zou het verstandig zijn om te denken dat we anders zijn dan het oude Israël? Is er een kwaliteit die we in onszelf bezitten die ons in staat stelt om anders te handelen dan zij? Dit zijn belangrijke dingen om te overwegen in onze zoektocht om God te kennen in wat Hij weet.

Want ik wil dat u weet hoe groot de strijd is die ik voer voor u en voor hen die in Laodicea zijn, alsook voor zo velen die mij nooit in levenden lijve hebben gezien, opdat hun harten bemoedigd mogen worden, **samen gevoegd in de liefde, en zij tot heel de rijkdom van de volle zekerheid van het inzicht mogen komen, om het geheimenis te leren kennen van God, en van de Vader en van Christus, in Wie al de schatten van de wijsheid en van de kennis verborgen zijn.** Kolossenzen 2:1-3.

De apostel Paulus vertelt ons onder inspiratie dat het geheimenis van God, dat Hij verruimt tot de Vader en Christus, alle schatten van wijsheid en kennis bevat.

We zouden bevestigen dat de meeste mensen geloven dat God alle schatten van wijsheid en kennis bevat; maar het punt dat Paulus maakt is dat door te weten wie de Vader en de Zoon zijn en de liefde die zij bezitten, we de sleutel hebben om volledige zekerheid van begrip te hebben. En aangezien Christus de enige manier is om de Vader te kennen, betekent dit dat wanneer we de waarheid over de Zoon van God kennen, we de sleutel hebben om de schatten van wijsheid en kennis te kennen.

We herinneren ons dat Jezus niet alleen zei dat Hij de waarheid bezit, maar dat Hij de waarheid is. Door Hem te kennen, zoals Hij is, hebben we de sleutel tot het kennen van de waarheid over God. Dit omvat de waarheid over wat God weet, want Jezus is de waarheid over alles.

Maar voor hen die geroepen zijn, zowel Joden als Grieken, prediken wij Christus, de kracht van God en de wijsheid van God.

1 Korinthe 1:24.

Als Christus de wijsheid van God is, dan is de enige manier om deze wijsheid te begrijpen door Gods Zoon te kennen. Er is een verschil tussen weten over Hem en Hem daadwerkelijk kennen. De enige manier om Christus te kennen is door vervuld te worden met Zijn Geest. Je kunt Hem niet kennen als je Zijn Geest niet in je hebt, omdat het menselijk hart van nature tegen Christus is en alles over Hem verdraait tot een leugen. Alleen door de overgave van het hart: de acceptatie dat we slecht zijn en schuldig aan de dood van de Zoon van God, maar toch vergeven zijn, kunnen we Zijn Geest ontvangen en Hem dan kennen. Wanneer de Geest van Christus in ons woont, kunnen we met Paulus zeggen:

Want wie heeft de gedachten van de Heere gekend, dat hij Hem zal onderrichten? Maar wij hebben de gedachten van Christus. 1 Korinthe 2:16

Hoe geweldig is het om de gedachten van de Heer te kennen als we de geest van Christus hebben! We herhalen dit essentiële punt dat we alleen door de ware identiteit van de Zoon van God te kennen en tegelijkertijd Jezus, de Zoon des mensen, te omarmen, de Geest van Jezus kunnen ontvangen en kunnen weten wie God is en wat Zijn gedachten zijn. Nu komen we tot de Bijbelse definitie van eeuwig leven.

En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die U gezonden hebt. Johannes 17:3.

Eeuwig leven is de enige ware God kennen, namelijk de Vader en Jezus Christus die de Vader naar ons zond. De enige manier om de Vader te kennen is door Degene die naar ons is gezonden. Daarom is het eerste wat we moeten erkennen voor eeuwig leven, te geloven dat de Vader de enige ware God is en dat God Zijn Zoon naar ons heeft gezonden.

toch is er voor ons maar één God: de Vader, uit Wie alle dingen zijn, en wij voor Hem, en één Heere: Jezus Christus, door Wie alle dingen zijn en wij door Hem. 1 Korinthe 8:6.

Dit vers dat we zojuist hebben gelezen, presenteert ons de sleutel⁹ tot de schatten van alle wijsheid en kennis die gevonden worden in de Vader en de Zoon (Kolossenzen 2:2-3). Het is de Vader die de bron is van alle dingen en het is Zijn Zoon door wie wij alles ontvangen wat de Vader heeft. Als we dit niet accepteren, kunnen we de weg naar de Vader niet vinden en kunnen we niet begrijpen wat Zijn alwetendheid is. Laat me dit nog wat verder uitleggen, want dit principe kan moeilijk te begrijpen zijn.

Laat daarom die gezindheid in u zijn die ook in Christus Jezus was, Die, hoewel Hij in de gestalte van God was, **het niet als roof beschouwd heeft aan God gelijk te zijn**, maar Zichzelf ontledigd heeft door de gestalte van een slaaf aan te nemen en aan de mensen gelijk te worden. En in gedaante als een mens bevonden, heeft Hij Zichzelf vernederd en is gehoorzaam geworden, tot de dood, ja, tot de kruisdood. Daarom heeft God Hem ook bovenmate verhoogd en heeft Hem een Naam geschonken boven alle naam, Filippenzen 2:5-9.

Jezus beschouwde het niet als roof om gelijk te zijn aan God. Het hele christendom gelooft dat Christus gelijk is aan de Vader. Het kritieke punt is om te weten wat de Zoon gelijk maakt aan de Vader. Laten we ons wenden tot de beroemde geloofsbelijdenis van Athanasius en zien hoe deze de gelijkheid van Vader, Zoon en Geest bepaalt.

Want er is één Persoon de Vader; een ander de Zoon; en een ander de Heilige Geest. Maar de Godheid van de Vader, van de Zoon en van de Heilige Geest is één; **de Heerlijkheid gelijk, de Majesteit gelijkelijkelijk eeuwig**. Zoals de Vader is; zo is de Zoon; en zo is de Heilige Geest. **De Vader ongeschapen; de Zoon ongeschapen; en de Heilige Geest ongeschapen. De Vader onbeperkt; de Zoon onbeperkt; en de Heilige Geest onbeperkt. De Vader eeuwig; de Zoon eeuwig; en de Heilige Geest eeuwig**. En toch zijn het niet drie eeuwig; maar één eeuwig. Zoals er ook niet drie

---

9 Voor meer over dit onderwerp van de sleutel om alle schatten van wijsheid en kennis te ontsluiten, zie het boekje *Divine Pattern of Life* beschikbaar op fatheroflove.info. Voor een uitgebreide presentatie van deze principes, zie het boek *Escaping the Pentagon of Lies* ook beschikbaar op fatheroflove.info

ongeschapenen zijn; noch drie oneindigen, maar één ongeschapen; en één oneindige. **Zo is ook de Vader Almachtig; de Zoon Almachtig; en de Heilige Geest Almachtig.** En toch zijn het niet drie Almachtigen; maar één Almachtige. **Zo is de Vader God; de Zoon is God; en de Heilige Geest is God.** En toch zijn het niet drie Goden; maar één God. **Zo is ook de Vader Heer; de Zoon Heer; en de Heilige Geest Heer.** En toch niet drie Heren; maar één Heer. Want zoals wij door de christelijke waarheid gedwongen worden; om elke Persoon door zichzelf te erkennen als God en Heer; zo wordt ons door de katholieke godsdienst verboden; om te zeggen: Er zijn drie Goden, of drie Heren. De Vader is uit niemand gemaakt; noch geschapen, noch verwekt. De Zoon is alleen van de Vader; niet gemaakt, noch geschapen; maar verwekt. De Heilige Geest is van de Vader en van de Zoon; noch gemaakt, noch geschapen, noch verwekt; maar voortkomend. Dus is er één Vader, niet drie Vaders; één Zoon, niet drie Zonen; één Heilige Geest, niet drie Heilige Geesten. **En in deze Drie-eenheid is er geen voor of na een ander; geen is groter of kleiner dan een ander. Maar de drie Personen zijn alle drie co-eeuwig en gelijk.** Zodat in alle dingen, zoals eerder gezegd; de Eenheid in Drie-eenheid, en de Drie-eenheid in Eenheid, aanbeden moet worden. Hij die daarom gered wil worden, laat hem aldus denken aan de Drie-eenheid. – Uittreksel uit de Geloofsbelijdenis van Athanasius. (5e eeuw n.Chr.)

Deze geloofsbelijdenis definieert de gelijkheid van de Vader en de Zoon in termen als deze: heerlijkheid, majesteit, ongeschapen, onbeperkt, eeuwig, almachtig, God, Heer. Noch Vader, Zoon of Heilige Geest is "groter of kleiner dan een ander," maar eerder zijn ze allemaal "gelijkwaardig en eeuwig."

Gelijkheid zoals uitgedrukt in de Drie-eenheid is gelijkheid van macht, positie, majesteit. Het is een gelijkheid van inherente persoonlijke kwaliteiten. Goddelijkheid wordt gedemonstreerd door de stamboom van macht, heerschappij, eeuwige leeftijd.

In tegenstelling hiermee presenteert de verkregen Zoon van de Bijbel een ander beeld van gelijkheid. Laten we eens wat Schriftgedeelten onderzoeken die Zijn ware identiteit onthullen.

Hij, Die de afstraling van Gods heerlijkheid is en de afdruk van Zijn zelfstandigheid, ... Hebrreeën 1:3.

Want de woorden die U Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, en zij hebben ze aangenomen, en **zij hebben daadwerkelijk erkend dat Ik van U uitgegaan ben**, en hebben geloofd dat U Mij gezonden hebt. Johannes 17:8.

De HEERE bezat Mij aan het begin van Zijn weg, al vóór Zijn werken, van oudsher. **Van eeuwigheid af ben Ik gezalfd geweest**, vanaf het begin, vanaf de tijden voordat de aarde er was. **Toen er nog geen diepe wateren waren, werd Ik geboren**, toen er nog geen bronnen waren, zwaar van water. Spreuken 8:22-24.

Ik zal het besluit bekendmaken: De HEERE heeft tegen Mij gezegd: U bent Mijn Zoon, Ík heb U heden verwekt. Psalm 2:7.

En u, Bethlehem-Efratha, al bent u klein onder de duizenden van Juda, uit u zal Mij voortkomen Die een Heerser zal zijn in Israël. **Zijn oorsprongen zijn van oudsher**, van eeuwige dagen af. Micha 5:2.

De waarheid van de identiteit van de Zoon van God is dat Hij in de eeuwigheid door de Vader werd verwekt. Hij werd voortgebracht door de Vader en van eeuwigheid af heeft Hij Zijn oorsprong bij Hem. De Zoon van God ontving alles wat Hij heeft van Zijn Vader. Hij erfde alles van Zijn Vader. Dit is wat Hem de glans van de heerlijkheid van de Vader maakt.¹⁰ Dit is een totaal andere Zoon dan degene die in de geloofsbelijdenis van Athanasius wordt genoemd. De geloofsbelijdenis stelt dat Christus verwekt is, maar dit gaat verloren in de uitspraken over gelijkheid door macht, positie en eeuwige leeftijd. Het wordt geforceerd tot een onbegrijpelijk mysterie buiten de waarheid van de Schrift.

---

¹⁰ Meer over deze vraag zie de boeken *Wisdom of God* en *My Beloved* verkrijgbaar op fatheroflove.info

De ware verkregen Zoon erfde Zijn goddelijkheid en daarom is Zijn gelijkheid aan de Vader gebaseerd op de gave van de erfenis van de Vader en op het besluit van de Vader. Het is niet de macht van de Zoon die de Zoon gelijk maakt, maar het is het woord van de Vader dat de Zoon gelijk maakt.

maar tegen de Zoon zegt Hij: Uw troon, o God, bestaat in alle eeuwigheid. De scepter van Uw koninkrijk is een scepter van het recht. Hebrreeën 1:8.

Dit verschil in gelijkheid is de sleutel tot het begrijpen van het verschil tussen de ware alwetendheid van de Bijbel en de valse alwetendheid, wat de menselijke afgoderij van kennis is, die op de hemelen wordt geprojecteerd.

De Zoon van God die wij aanbidden definieert het systeem dat wij gebruiken om verdienstelijkheid te evalueren. Onze percepties van gelijkheid openbaren het waardesysteem dat wij aanhangen met betrekking tot wat het allerbelangrijkste is. Als de gelijkheid van Jezus gebaseerd is op majesteit, macht, heerlijkheid en eeuwige leeftijd, dan word je gedwongen om al deze eigenschappen op het hoogst denkbare niveau te brengen en deze op God te labelen. In dit kader worden Gods verklaringen over de waarde van Zijn Zoon; God die Zijn Zoon liefdevol opvoedt; God die Zijn Zoon verkondigt als godheid omdat Zijn eniggeboren Zoon de enige is die Hem kent – al deze dingen worden als ontoereikend beschouwd om de Zoon goddelijkheid te geven, omdat het ons niet uitmaakt wat de criteria van de Vader zijn om Christus volledig goddelijk te verklaren, wij hebben onze eigen criteria en we eisen dat Jezus aan die criteria voldoet.

In dit Trinity-kader creëren we een waardesysteem van gelijkheid dat van Hun kennis wordt geëist dat het absoluut alles omvat om het als goddelijk te beschouwen, en dan dwingen we de Heilige Schrift om in dit paradigma te passen. Uiteindelijk definiëren we zelf wat goddelijk is, in plaats van God te laten definiëren wat goddelijk is. Onze uitleg van wat goddelijkheid is, overheerst Zijn uitleg van wat goddelijkheid is, een fout die veel oude Griekse filosofen die tot het christendom toetraden maakten, en daarom werd de Drie-eenheid eeuwen na de dood van Jezus primair geformuleerd.

Om uit de duisternis van dit onderwerp te komen is onmogelijk zonder goddelijke ogenzalf. Na het ontvangen van de gave van goddelijk licht, is er enige verwerking nodig om de misleiding te onderscheiden die Satan heeft gebruikt om de christelijke geest gevangen te houden met het dogma van de Drie-eenheid. Het is een referentiekader dat de ware identiteit van de Zoon van God uitwist en het onmogelijk maakt dat onze gedachten Gods gedachten zijn en onze wegen Zijn wegen. Daarom zegt Johannes:

Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet. 1 Johannes 5:12.

Ieder die de Zoon niet erkent, heeft ook de Vader niet. Wie de Zoon erkent, heeft ook de Vader. 1 Johannes 2:23 (NBV21).

De eniggeboren Zoon is de enige weg tot de Vader. Want als we het ware Zoonschap van Jezus aanvaardden, hebben we de kans om de leugen van gelijkheid door macht en positie op te geven en onszelf te herpositioneren in de ware gelijkwaardigheid door de relatie van de Vader met Zijn Zoon.

De Drie-eenheid dwingt de menselijke geest tot een visie van alwetendheid die absoluut is en die een heel scala aan verschrikkelijke gevolgen creëert, waarvan de belangrijkste de overtuiging is dat God zeker wist dat het menselijk ras zou vallen voordat Hij hen schiep. Nadat we deze aanname hebben geaccepteerd, leidt logica ons onvermijdelijk tot het geloof dat God verantwoordelijk is voor alle zonden van deze wereld, of dat de ellende en dood van miljarden op de één of andere manier Zijn wijsheid en liefde toont. Is het verrassend om te beseffen dat de meerderheid van de wereld dit idee, dat God liefde is, niet gelooft?

De eniggeboren Zoon is de enige weg om de waarheid wie de Vader is te kennen. (Johannes 3:18).

HOOFDSTUK 5

OPGEVOED TOT GESCHOOLED KIND OF BEKWAAM ARCHITECT

Het is belangrijk om dit verschil tussen de eniggeboren Zoon en 'God de Zoon' te maken in termen van hoe we God benaderen en wat we over Hem begrijpen. Een fascinerende plek om dit te verkennen is Spreuken 8.

Ik, Wijsheid, Ik woon bij schranderheid en vind kennis door alle bedachtzaamheid. De vreze des HEEREN is het kwade te haten; hoogmoed, trots en de verkeerde weg en een mond vol verderfelijke dingen haat Ik. Bij Mij is raad en wijsheid. Ik ben Inzicht, bij Mij is kracht. Door Mij regeren koningen, verordenen vorsten gerechtigheid. Door Mij heersen vorsten, en edelen, alle rechters op aarde. Spreuken 8:12-16.

Wie is deze persoon die spreekt? Eerder in het hoofdstuk wordt wijsheid beschreven als een vrouw.

Roept Wijsheid niet en laat Inzicht Haar stem niet klinken? Op de top van hoogten, langs de weg, op een kruispunt van paden, staat Zij. Terzijde van de poorten, voor aan de stad, bij de ingang van de deuren, roept Zij luid: Spreuken 8:1-3.

Maar verderop in het hoofdstuk wordt wijsheid in de mannelijke vorm beschreven.

was Ik bij Hem, Zijn Liefelingskind [in NIV vertaling: **Meesterbouwer**], Ik was dag aan dag Zijn bron van blijdschap, te allen tijde spelend voor Zijn aangezicht, Spreuken 8:30.

Het woord dat hierboven is vertaald als *meester-vakman* is in de mannelijke vorm en duidt daarom op een man in plaats van een vrouw. Er is veel discussie geweest over de vraag of er een verband is tussen deze personage genaamd wijsheid en Jezus Christus. Degenen die het verband verwerpen, zeggen dat wijsheid slechts wordt gepersonifieerd.¹¹ Degenen die het verband accepteren¹² citeren referenties zoals deze:

Maar voor hen die geroepen zijn, zowel Joden als Grieken, prediken wij **Christus**, de kracht van God en **de wijsheid van God** ... Maar uit Hem bent u in Christus Jezus, **Die voor ons is geworden wijsheid van God** en gerechtigheid, heiliging en verlossing, 1 Korinthe 1:24, 30.

opdat hun harten bemoedigd mogen worden, samengevoegd in de liefde, en zij tot heel de rijkdom van de volle zekerheid van het inzicht mogen komen, om het geheimenis te leren kennen van God, en van de Vader en van Christus, **in Wie al de schatten van de wijsheid en van de kennis verborgen zijn**. Kolossenzen 2:2-3.

Als we de Bijbel zijn eigen uitlegger laten zijn, zou het dan niet duidelijk moeten zijn dat er een direct verband is tussen Christus en wijsheid? Een van de redenen waarom er terughoudendheid is om dit verband te leggen, is vanwege de verzen die we in het vorige hoofdstuk citeerden, waarin wijsheid wordt gepresenteerd als *voortgebracht* en *oorsprong* hebbende.

In het artikel dat ik hierboven in voetnoot 11 citeerde, is één van de argumenten die naar voren worden gebracht om de verbinding van wijsheid met Christus te verwerpen, omdat Jehovah's Getuigen deze verzen

---

11 <https://www.equip.org/article/who-is-wisdom-in-proverbs-8/>

12 <https://www.reformation21.org/articles/does-proverbs-speak-of-jesus.php>

gebruiken om te bewijzen dat de Zoon van God een geschapen wezen is. Omdat het christendom verwerpt dat Christus een geschapen wezen is, wil de auteur de verbinding van wijsheid met Christus door de lezer verbreken. Maar moeten we iets verwerpen vanwege wat een bepaalde groep eruit extrapoleert? De eniggeboren [of verkregen, in het engels: begotten] Zoon is geen geschapen wezen. Het gebruiken van de opvattingen van een andere groep over een tekst om iemand aan te moedigen in een bepaalde richting te bewegen, is zeer problematisch, maar zoals we in het vorige hoofdstuk hebben gesteld, hebben het Triniteits-referentiekader en de aannames ervan deze kracht om de menselijke geest in een bepaalde richting te laten denken en voor de hand liggende verbindingen te verwerpen.

Wat dan met de verwijzingen naar wijsheid in de vrouwelijke vorm? Zou dit de gemaakte verbinding niet moeten ontcrachen?

En te midden van de zeven kandelaren zag ik Iemand Die op de Zoon des mensen leek, gekleed in een gewaad tot op de voeten, en op de borst omgord met een gouden gordel; Openbaring 1:13.

De beschrijving van Christus bevat hier een verwijzing naar borst. Het woord in het Grieks is *mastos*. Dit is het woord voor een vrouwelijke borst. In het Engels hebben we het woord *mastitis*, wat een ontsteking van de borst betekent. Waarom wordt er naar Jezus verwezen met een term die vrouwelijke borst betekent? Dit geeft ons verbindingen met verzen zoals deze.

En verlang vurig, als pasgeboren kinderen, naar **de zuivere melk van het Woord**, opdat u daardoor mag opgroeien, 1 Petrus 2:2.

In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Johannes 1:1.

We zien Jezus ook over Zichzelf spreken met vrouwelijke eigenschappen in verzen zoals deze:

Jeruzalem, Jeruzalem, u die de profeten doodt en stenigt wie naar u toe gezonden zijn! Hoe vaak heb Ik uw kinderen bijeen willen brengen, **op de wijze waarop een hen haar kuikens bijeenbrengt** onder haar vleugels; maar u hebt niet gewild! Mattheüs 23:37.

Om wijsheid daarom in het vrouwelijke vorm te beschrijven is volkomen logisch. Christus openbaart duidelijk zowel mannelijke als vrouwelijke eigenschappen, want zowel man als vrouw zijn geschapen naar het beeld van God.

Met deze zaken in gedachten, laten we wat dieper ingaan op de tekst die over de meester-vakman spreekt.

was Ik bij Hem, Zijn Liefelingskind [in NIV vertaling: **Meesterbouwer**: H525], Ik was dag aan dag Zijn bron van blijdschap, te allen tijde spelend voor Zijn aangezicht, Spreuken 8:30.

Als we de meegeleverde woorden tussen haken weglaten, zou het luiden: "Toen was Ik bij Hem, als een grootgebracht kind." Waarom vertaalt de KJV dit woord als een *brought up* en HSV als *Liefelingskind* in plaats van meester-vakman?

De transliteratie in het Hebreeuws is 'âmôn [H525]. Het grondwoord hiervoor is 'âman [H539], wat betekent 'opbouwen of ondersteunen; koesteren als ouder of verpleegkundige'. Een ander soortgelijk woord dat de betekenis van bekwaam vakman in zich draagt is 'âmân.[H542]. Het woord 'âmôn vertalen als architect of vakman is dus een geldige vertaling, omdat dit in de betekenis is inbegrepen. Het is interessant om te zien hoe verschillende versies en zelfs verschillende talen dit woord hebben vertaald.

Vertaling	Taal	Betekenis
New Living	Engels - Architect	Architect
Revised	Engels - Master workman	Meester werker
Geneva	Engels - Nourisher	Voedster
New International	Engels	(Niet vertaald)
Luther Bibel	Duits – Werkmeister	Werkmeester
Staten Vertaling	Nederlands	Voedsterling
Herziene staten vertaling	Nederlands	Liefelingskind

OPGEVOED TOT GESCHOOLD KIND OF BEKWAAM ARCHITECT

NBV21	Nederlands	Lieveling
Synodal Text	Russian – художницею	Kunstenaar
Biblia Hebraica	Hebrew Interlinear	Geliefkoosde
LXX	Greek Harmozoō	Om mee te doen, het hof te maken, te verloven
Brenton	English Translation of LXX - Suiting myself to him	Mezelf aanpassen aan Hem

We zien de betekenisvariatie: van het meer intieme principe van verzorgd of gevoed varieerd het tot waar de focus gelegd wordt op geschoolde of bekwame arbeider of voorman. Als we de King James-, Genève- of Nederlandse vertaling nemen, zien we een foto van iemand die liefdevol werd opgevoed, gevoed en verzorgd door een ouder. Het woord dat in de Biblia Hebraica wordt vertaald is *streling*, niet te verwarren met de handeling van *strelen*, omdat het woord in het Hebreeuws een zelfstandig naamwoord is. Ook het oud-Engelse woord 'fondling' (wat de Engelse vertaling is van dit Hebreeuwse woord) heeft de betekenis als zelfstandig naamwoord iemand die zeer geliefd is.¹³

Het beeld dat hier wordt gepresenteerd is dat van een tedere vader die enorm veel van zijn kind houdt. Het schetst ook het beeld van het opvoeden en trainen van dit kind. Deze betekenis vindt kracht in de woorden die de Vader tot Zijn Zoon sprak bij Zijn doop.

En zie, een stem uit de hemelen zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb! Mattheüs 3:17.

Dit sluit mooi aan bij Spreuken 8:30, waar in de King James Version staat: "Ik was dagelijks zijn vreugde."

In de oneindige wijsheid van God geeft het Hebreeuws de lezer de mogelijkheid om de tekst te vertalen als een meestervakman of een kostbaar, verzorgd kind dat door Zijn Vader wordt opgeleid. Wat ziet u? De

---

¹³ <https://en.wiktionary.org/wiki/fondling>

keuze die we maken vertelt ons iets over de Vader. Is dit een tedere Vader die voor Zijn dierbare Zoon zorgt en zich in Hem verheugt? Of is dit de roem van Christus dat Hij een meestervakman is, door wiens vaardigheid Hij de Vader in verrukking bracht?

Als we de optie van de meestervakman kiezen, kunnen we de betekenis verdoezelen dat Christus door Zijn Vader werd opgeleid en onderwezen. Dit woord spreekt op zichzelf alleen over Zijn vaardigheden en niet over Zijn relatie met de Vader.¹⁴

Aan het einde van hoofdstuk 3 schreven we het volgende:

Tot de Vader komen door de Zoon is de inhoud van Jezus als we Hem weergeven als de weg, de waarheid en het leven. Jezus is de waarheid over de Vader en is daarom de enige weg naar de Vader. De betekenis van deze woorden is veel dieper dan alleen het vermogen om tot de Vader te bidden. Het omvat alles wat we over God kunnen weten, inclusief het onderwerp alwetendheid.

Toen Jezus naar deze aarde kwam, maakte Hij zichtbaar wat onzichtbaar was. Dit is een essentieel component in het werk van Jezus.

Hij is het Beeld van de onzichtbare God, de Eerstgeborene van heel de schepping. Kolossenzen 1:15.

Denk eens goed na over de volgende verzen, in het licht van het feit dat Christus degene is die het onzichtbare zichtbaar maakt.

En het Kind groeide op en Het werd gesterkt in de geest en vervuld met wijsheid, en de genade van God was op Hem. Lukas 2:40.

En Jezus nam toe in wijsheid en in grootte en in genade bij God en de mensen. Lukas 2:52.

Spreeken deze verzen alleen over het leven van Christus op aarde of onthullen ze ook datgene wat verborgen was vanaf de grondlegging van de wereld?

---

14 Voor een uitgebreidere contrast hierover lees a.u.b. het boek *Identiteitsoorlog* beschikbaar op maranathamedia.nl of *Identity Wars* op fatheroflove.info

Hem nu Die in staat is u vast te doen staan, overeenkomstig mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, overeenkomstig **de openbaring van het geheimenis dat door de tijden der eeuwen heen verzwegen was**, Romeinen 16:25.

Het leven van Jezus op aarde trok het gordijn van de eeuwigheid weg en daar werden de dingen aan ons geopenbaard die verborgen waren in het verre verleden. In de kindertijd van Christus op aarde, hebben we ons het liefdevolle Vaderschap van God geopenbaard die Zijn Zoon teder trainde in het rijk van de eeuwigheid. Dit geeft veel meer licht aan de volgende uitspraken van Jezus:

Jezus dan antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze. Want de Vader heeft de Zoon lief en laat Hem alles zien [G1166] wat Hij doet, en Hij zal Hem grotere werken laten zien dan deze, opdat u zich verwondert. Johannes 5:19-20.

Het Thayer Greek Dictionary geeft de volgende betekenis voor het woord *zien*:

- 1) tonen, aan de ogen blootstellen
- 2) figuurlijk (metaforisch)
  - 2a) bewijs leveren van iets
  - 2b) **door woorden laten zien of onderwijzen**

Jezus vertelt ons duidelijk dat Zijn Vader Hem alle dingen leerde. Deze gedachte wordt uitgebreid in de Psalmen. Verwees Christus Zijn discipelen niet naar de Psalmen om hen over Zichzelf te leren? (Lukas 24:44).

Toen zei Ik: Zie, Ik kom, in de boekrol is over Mij geschreven. Ik vind er vreugde in, Mijn God, om Uw welbehagen te doen; Uw wet draag Ik diep in Mijn binnenste. Psalm 40:8-9.

HEERE, maak mij Uw wegen bekend, [daleth] leer mij Uw paden. Leid mij in Uw waarheid en leer mij, [he waw] want U bent de God van mijn heil; U verwacht ik de hele dag. Psalm 25:4-5.

HEERE, leer mij Uw weg, leid mij op een geëffend pad omwille

van mijn belagers. Geef mij niet over aan de begeerte van mijn tegenstanders, want valse getuigen zijn tegen mij opgestaan en mensen die briesen van geweld. Psalm 27:11-12.

De geliefde Zoon van God openbaart ons de tedere, vaderlijke liefde van de Vader die Zijn Zoon verzorgt. Deze waarheid herformuleert de betekenis van kennis voor ons volledig. Binnen de Drie-eenheid is kennis een kenmerk van uw inherente waarde en dus wordt alles wat de criteria ervan waardig zou zijn gedwongen om absoluut alles te weten. De verwekte Zoon die alles leerde aan de zijde van Zijn Vader, herdefinieert de betekenis van kennis. Het is duidelijk dat de Zoon van God niet alleen niet alles wist, maar in feite wist Hij niets en de Vader leerde Hem alles.

Binnen de Drie-eenheid is er geen duidelijk beeld van luisteren, leren en groeien binnen het goddelijke. De essentie van de termen Vader en Zoon spreekt tot ons van liefde, begeleiding en iemand tot wie we ons kunnen wenden voor instructies. Als de Zoon van God die u aanbidt deze capaciteit niet in Zijn wezen heeft, dan wordt u meer aangetrokken tot het idee dat u dingen moet weten en altijd een antwoord moet hebben. Het suggereert ook dat vragen om begeleiding zwakte is, omdat 'God de Zoon' dat niet doet omdat Hij al alles weet. Wanneer we een Zoon idealiseren die geen behoefte heeft aan een Vader, is het dan geen wonder dat we onze relatie met onze Vader in de hemel zo moeilijk vinden?

Ik word door liefde gedwongen om op dit punt een woordbeeld met u te delen. Terwijl ik over deze dingen nadenk, hoor ik het geluid van grote kettingen die vermoeid raken en dan knappen en losbreken. Een groot gewicht op mijn rug rolt van me af en ik ben vrij, vrij van de verslavende aanbidding van kennis die mensen ertoe aanzet *allesweters* te zijn omdat ze 'God de Zoon' aanbidden wiens goddelijkheid wordt gedefinieerd door Hem als *allesweter* Die niets van Zijn Vader kan leren.

Als de Zoon van God een *allesweter* is, dan kan Hij ons niet het model van een student bieden, behalve Zijn leven op aarde. Dit wordt verduisterd in het grotere plaatje van 'God de Zoon' die alle dingen weet en nooit iets door iemand is geleerd.

In de eniggeboren Zoon hebben we voor ons de kostbare werkelijkheid van een trouwe student afgebeeld die geleid wordt door de beschermende hand van Zijn Vader. Kunt u de stem van vrijheid niet horen in deze woorden?

HOOFDSTUK 6

ONSTERVELIJKHEID, ZEDENWET EN VRIJE WIL

Ons begrip van de relatie van de Zoon van God tot de Vader heeft een directe impact op onze perceptie van kennis en de betekenis ervan in de goddelijke dementie. Dit beïnvloedt op zijn beurt ons begrip van de voorkennis van God. Een ander element dat ook van invloed is op ons begrip van Gods voorkennis, Zijn wil voor ons leven en onze bestemming, is de vraag van onsterfelijkheid.

Als we per definitie onsterfelijk zijn, dan is onze relatie met God en Zijn wet radicaal anders dan als we sterfelijk zijn en elk moment afhankelijk van God voor leven en adem zijn. Ik heb de implicaties van deze vraag in detail onderzocht in hoofdstuk 2 van het boek *Life Matters*, dat beschikbaar is op fatheroflove.info.

Ik zal proberen de gedachten uit wat ik eerder in het boek *Life Matters* heb geschreven samen te vatten en u de kern te schetsen van hoe ons geloof in de menselijke ziel ons begrip van gehoorzaamheid aan God en vrije wil beïnvloedt.

Toen zei de slang tegen de vrouw: U zult zeker niet sterven. Maar God weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en dat u als God zult zijn, goed en kwaad kennend.

Genesis 3:4-5.

Satan introduceerde het idee van natuurlijke onsterfelijkheid bij de mens. Hij vertelde onze eerste ouders dat het doen van dingen onafhankelijk van Gods wil, niet tot de dood zou leiden, maar in feite tot grotere vrijheid. Het woord van God vertelt ons dat dit onjuist is. Denk aan het eerder gedeelde kader over Gods relatie met alle levende wezens:

... Hij [God] Zelf aan allen het leven, de adem en alle dingen geeft. ... Want in Hem leven wij, bewegen wij ons en bestaan wij; zoals ook enkele van uw dichters gezegd hebben: Want wij zijn ook van Zijn geslacht. Handelingen 17:25, 28.

De Bijbel vertelt ons dat we in Hem leven. Ieder moment van ons leven geeft God ons adem. En verder, over hetzelfde onderwerp:

één God en Vader van allen, Die boven allen en door allen en in u allen is. Efeze 4:6.

Het zegt dat God door alles en in u allemaal is. Ons leven is intiem verbonden met onze Vader. We leven elk moment diep verbonden met Hem. Dit komt omdat de Bijbel leert dat alleen God onsterfelijk is.

De Koning nu der eeuwen, de onvergankelijke, de onzichtbare, de alleen wijze God, zij eer en heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen. 1 Timotheüs 1:17.

Hij [God] Die als enige onsterfelijkheid bezit en een ontoegankelijk licht bewoont; Hem heeft geen mens gezien en niemand kan Hem ook zien. ... 1 Timotheüs 6:16.

Deze onsterfelijkheid gaf Hij aan Zijn Zoon.

Want zoals de Vader het leven heeft in Zichzelf, zo heeft Hij ook de Zoon gegeven het leven te hebben in Zichzelf; Johannes 5:26.

De Bijbel stelt dat de mensen sterfelijk zijn, niet onsterfelijk.

Zou een sterveling rechtvaardig zijn tegenover God? Zou een man rein zijn voor zijn Maker? Job 4:17.

Daarom zoeken mensen naar onsterfelijkheid. Men zoekt niet naar iets dat men al bezit.

namelijk hun die met volharding het goede doen en heerlijkheid, eer en onvergankelijkheid zoeken: het eeuwige leven. Romeinen 2:7.

Waarom gaf God aan Zijn Zoon het leven in Zichzelf? Johannes vertelt ons waarom dit zo is:

Jezus dan antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze. Johannes 5:19.

De Zoon kiest ervoor om niets onafhankelijk van Zijn Vader te doen. Hij heeft Zijn wil volledig aan de Vader overgegeven voor altijd.

Zoals de levende Vader Mij gezonden heeft, en **Ik leef door de Vader**, zo zal ook wie Mij eet, leven door Mij. Johannes 6:57.

De Zoon van God heeft ervoor gekozen om altijd door de Vader te leven. Daarom wordt Hij de Amen genoemd. Wat Zijn Vader ook zegt, de Zoon kiest ervoor om Amen te zeggen.

... **Dit zegt de Amen**, de getrouwe en waarachtige Getuige, het begin van Gods schepping: Openbaring 3:14.

Hem wordt daarom het leven in Zichzelf gegeven. Dit is geen willekeurige daad van de kant van de Vader. Het is de grootste wens van de Vader om dit te doen, maar het kan alleen aan een ontvankelijke hart worden gegeven. De Vader stortte al Zijn gaven uit over Zijn Zoon en de Zoon verheugde zich om ze te ontvangen en door ervoor te kiezen altijd bij Zijn Vader te staan, kon de Vader, dat Zijn onsterfelijke leven altijd in Christus zou zijn, ook toekennen.

Hij [God] **Die als enige onsterfelijkheid bezit** en een ontoegankelijk licht bewoont; **Hem heeft geen mens gezien en niemand kan Hem ook zien**. Hem zij eer en eeuwige kracht. Amen. 1Timotheüs 6:16.

Alleen de Vader is inherent onsterfelijk. Hij is de enige die de mens niet heeft gezien. De Zoon ontvangt onsterfelijkheid in de zoete vereniging met Zijn Vader, daarom bezit de Zoon diezelfde onsterfelijkheid. Het leven van de Vader woont altijd in Hem. Zo is in de Zoon van God het ongeleende en ontleende leven van de Vader.

Dit is zo'n belangrijk punt om te begrijpen. De christelijke wereld leert dat Christus onsterfelijkheid van Zichzelf bezit. Onsterfelijkheid wordt gepresenteerd als een eigenschap die inherent is. Maar de Bijbel presenteert het leven anders.

De Geest is het Die levend maakt, het vlees heeft geen enkel nut.
De woorden die Ik tot u spreek, zijn geest en zijn leven.
Johannes 6:63.

Maar Hij antwoordde en zei: Er staat geschreven: De mens zal niet van brood alleen leven, maar van elk woord dat uit de mond van God komt. Mattheüs 4:4.

Hoe kan een mens leven volgens elk woord van God, tenzij Christus ons het goddelijke voorbeeld geeft van hoe we dit moeten doen?

Ik kan van Mijzelf niets doen. Zoals Ik hoor, oordeel Ik en Mijn oordeel is rechtvaardig, want Ik zoek niet Mijn wil, maar de wil van de Vader, Die Mij gezonden heeft. Johannes 5:30.

Daarom wordt Jezus het Woord van God genoemd. Dit is omdat Hij leeft van elk woord dat Zijn Vader tot Hem spreekt en Hij het vervolgens openbaart.

In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Johannes 1:1.

Daarentegen presenteert de geloofsbelijdenis van Athanasius het eeuwige leven van Christus als onafhankelijk, maar toch op mystieke wijze één met de Vader.

De Vader ongeschapen; de Zoon ongeschapen; en de Heilige Geest ongeschapen. De Vader onbeperkt; de Zoon onbeperkt; en de Heilige Geest onbeperkt. De Vader eeuwig; de Zoon eeuwig; en

de Heilige Geest eeuwig. En toch zijn het niet drie eeuwigen; maar één eeuwige. – Fragment uit de Geloofsbelijdenis van Athanasius.

De geloofsbelijdenis zegt niet dat de Zoon eeuwig is vanwege Zijn relatie met de Vader. Het stelt simpelweg dat Hij eeuwig of onsterfelijk is. Dit maakt het eeuwige leven van Christus een onafhankelijk, inherent principe dat bewijst dat Hij God is onafhankelijk van de Vader in plaats van een eeuwig leven dat bestaat door de liefde en het geloof dat Hij heeft in Zijn Vader.

Het is deze valse aanbedding van de Zoon van God die de gedachte voedt dat de mens ook onsterfelijkheid in zichzelf bezit, want door Hem te aanschouwen wordt u veranderd naar hetzelfde beeld.

Deze valse opvattingen over onsterfelijkheid veranderen dramatisch onze perceptie van de wet van God en het doel en de betekenis ervan in ons leven. Onsterfelijkheid in onszelf betekent dat de kracht om ons eigen leven te genereren in onszelf zit, en niet van God. Voor de ziel die waarneemt dat hun ziel onsterfelijk is (hetzij direct, hetzij door de aanbedding van 'God de Zoon'), spreekt het woord van God tot hen, door de wet, met de stem van kracht - en vereist dat ze zich onderwerpen en impliciet doen wat God beveelt vanuit hun eigen kracht die in hen woont. In dit kader zullen Gods bevelen worden gezien als overheersend en heerszuchtig.

Voor de ziel die weet dat ze niets in zichzelf hebben en in plaats daarvan ieder moment leeft door het leven dat God hen geeft, spreekt de wet van God alleen in termen van een belofte. Het is geen beperking van de vrije wil van het inherente leven van de mens, maar is eerder de belofte van leven door de onderwerping van de vrije wil van de mens. In dit kader worden Gods geboden gezien als vaderlijk en levensverzekerend.

Het verschil tussen deze twee ideeën is enorm. De leer van de natuurlijke onsterfelijkheid van de ziel verandert de beeldvorming van de mens betreffende Gods Woord. Het moet worden begrepen als een beperking voor hem, die God vervolgens beloont als iemand gehoorzaamt en straft als iemand ongehoorzaam is. Dit idee zorgt ervoor dat de principes van gehoorzaamheid en vrije wil met elkaar botsen, waardoor een raadsel ontstaat dat het christendom moeilijk kan verklaren. Hoe kan de mens een vrije wil hebben als God de mens Zijn wet oplegt? Hoe kan de mens zijn

vrije wil uitoefenen als God degenen straft die Zijn wet overtreden? Kan dit werkelijk als vrije wil worden beschouwd?

Dit hele conflict wordt gecreëerd door de leugen van de onsterfelijke ziel. De Bijbel leert dat God onsterfelijk is en dat alleen Christus deze onsterfelijkheid in Zijn bezit heeft door Zijn perfecte relatie met de Vader. Door deze waarheid te accepteren, zult u de sleutel bezitten die dit conflict tussen gehoorzaamheid aan de wet van God en vrije wil ontsluit. Het verwerpen van de leer van de onsterfelijke ziel verandert Gods wet van een opgelegde wet in een ontwerpwet.

In deze context worden de 10 Geboden een profetie van wat we worden als we God en Zijn Zoon liefhebben. De geboden zullen in onze harten worden geschreven, niet door onze werken die worden aangestuurd door een inherente onsterfelijkheid, maar door de Geest van Christus die in ons werkt om zowel te willen als te doen naar Zijn welbehagen.

De reden dat deze vraag zo belangrijk is, is omdat als iemand een beeld heeft van God die Zijn wil oplegt door Zijn wet, Gods voorkennis automatisch de vijand van de vrije wil wordt. Een opgelegde wet geeft God weer als een controlerend iemand. Straf voor een opgelegde wet maakt God tiranniek. Een alwetende, opleggende tirannieke God is een onvoorstelbare nachtmerrie.

Hoe reageert de menselijke ziel op een dergelijke nachtmerrie?

1. Probeer deze tiran wanhopig te sussen en te behagen door goede daden en smeeek Hem om u niet te vernietigen.
2. Leg je neer bij je lot, leef een leeg, bitter leven en probeer jezelf af te leiden van de realiteit voordat je gestraft wordt.
3. Word atheïst om jezelf te bevrijden van dit afschuwelijke beeld en probeer op eigen houtje je leven te leiden.
4. Ontdek de ware identiteit van Jezus en luister naar wat Hij werkelijk over Zijn Vader leerde en ga het nieuwe koninkrijk binnen waar Hij over spreekt in Zijn woord.

Samengevat, de leer van de onsterfelijke ziel dwingt God om gezien te worden als overheersend en willekeurig. Dit is altijd Satans bedoeling geweest toen Hij tegen Adam en Eva loog over hun levensbron. Hij wil God presenteren als tiranniek om ons te laten proberen Hem te sussen, door onze aanbidding te baseren op angst en niet op liefde, of Hem te vernietigen, door op te houden te geloven dat Hij bestaat.

Opnieuw worden we eraan herinnerd dat het kennen van de waarheid over de identiteit van Jezus, de Zoon van God, de enige manier is om de Vader te kennen. Zoals we in hoofdstuk 4 hebben bestudeerd, is het geloof dat Christus door de Vader is verwekt van vitaal belang om onze beeldvorming, van hoe we God kennen, te veranderen. Ten tweede kunnen we in de waarheid dat de onsterfelijkheid van de Zoon wordt gevonden in Zijn relatie met de Vader, en daarmee losbreken van de duistere leer van de onsterfelijke ziel en ontdekken dat onsterfelijkheid komt door een blijvende relatie. We herhalen de woorden van Jezus:

Zoals de levende Vader Mij gezonden heeft, en **Ik leef door de Vader**, zo zal ook wie Mij eet, leven door Mij. Johannes 6:57.

Wij kunnen dezelfde ervaring hebben als Jezus, door in Hem te leven, zoals Hij dat heeft door in Zijn Vader te leven. Onsterfelijkheid is geen kwestie van inherente kracht, maar eerder van een volmaakte liefdevolle relatie.¹⁵

Laten we de twee belangrijkste punten samenvatten die de basis vormen voor onze discussie vanaf dit punt en verder:

1. In het feit dat God alles wat Hij weet, heeft voortgebracht, opgewekt en aan Zijn Zoon heeft geleerd, houdt absolute kennis op een vitaal onderdeel van goddelijkheid te zijn. De kennis van God is vrij berekend en gemeten te hoeven worden van mensen.
2. Het feit dat de Zoon van God leeft door het leven van Zijn Vader betekent dat we bij het aanschouwen van Christus herkennen dat het leven komt door een relatie met de Vader. Denken dat het

---

¹⁵ Voor een uitgebruide presentatie over deze principes lees a.u.b. de boeken *Life Matters* en *Escaping the Pentagon of Lies* beschikbaar op fatheroflove.info

leven inherent is in ons zelf, zorgt ervoor dat we denken dat we God niet echt nodig hebben voor het leven. Zien dat Christus op Zijn Vader vertrouwt voor het leven, stelt ons in staat te accepteren dat we ook op God kunnen vertrouwen, zonder ons gemanipuleerd en overheerst te voelen.

We zijn nu klaar om het verhaal van het begin van onze wereld te onderzoeken zoals geopenbaard is in de Heilige Schrift. Voordat we dit doen, wil ik echter het praktische effect illustreren van het zien van God als iemand die Zijn wil aan ons oplegt.

HOOFDSTUK 7

DE PLAATS VAN HET GEBED

Een paar jaar geleden schreef een jonge atheïst in de New York Times een artikel met de titel: "Gebed is nutteloos en heeft een keerzijde."

Hoewel het hoofddoel van gebed kan zijn om anderen te helpen, doet het dat nooit aantoonbaar. Gebeden zijn alleen goed voor gelovigen die ze uitspreken of horen. Gebed biedt hen troost. Het laat hen denken dat ze enige controle hebben over een situatie die buiten hun macht ligt. Het is het laatste redmiddel van mensen die geen ideeën meer hebben, en het eerste redmiddel van mensen die nooit de moeite hebben genomen om na te denken over hoe ze het probleem daadwerkelijk kunnen oplossen.

Dit is niet ongevaarlijk. Er zit een heel reëel nadeel aan bidden. Het sust gelovigen in een vals gevoel van verwezelijking. We kunnen onze problemen niet oplossen – laat staan die van de wereld – door gebed. We zien vaak mensen met goede bedoelingen bidden voor slachtoffers na een tragedie, maar gebed is nutteloos zonder actie, en die acties maken de gebeden irrelevant. Om de grote Robert Green Ingersoll te parafraseren: handen die helpen

zijn veel beter dan lippen die bidden.¹⁶

Nadat de auteur deze stap heeft gezet, voltooit hij zijn taak om de God te vernietigen waarin hij onderwezen is.

Ik heb geen probleem met "gebed" als een daad van meditatie. Sterker nog, veel atheïsten kunnen je vertellen wat het voordeel is van stille zelfreflectie. De waan ontstaat wanneer je denkt dat iemand anders jouw gedachten hoort en ernaar handelt.¹⁷

Nu onthult de auteur zijn onderliggende kader en de redenen waarom hij het idee van God heeft verworpen.

Als het erop aankomt, is gebed onlogisch, zelfs in religieuze termen. Als God een plan heeft, waarom zou je het dan proberen te dwarsbomen? Als God beïnvloed kan worden door gebeden, wat voor God zou dan de verschrikkingen die we in de wereld zien toestaan?¹⁸

Hier wordt het gif van de christelijke leer betreffende alwetendheid onthuld. Als God een plan heeft, waarom zou je het dan proberen te dwarsbomen? Dit is een zeer terechte vraag als antwoord op de beweringen van het christendom. Weet je nog wat velen in het christendom leren over dit punt dat we in hoofdstuk 1 hebben onderzocht?

God is alwetend (Psalm 139:1-6), en Hij kent de toekomst (Jesaja 46:10). Hij wist dus zeker dat Adam en Eva zouden zondigen.¹⁹

Als u dit gelooft, dan is het heel moeilijk om de tweede redenering van de auteur in de *New York Times* te weerleggen.

Als God door gebeden beïnvloed kan worden, welke God zou dan de verschrikkingen die we in de wereld zien, toestaan?²⁰

---

16 <https://www.nytimes.com/roomfordebate/2013/06/27/should-atheists-pray/prayer-is-useless-and-has-a-downside>

17 Ibid

18 Ibid

19 <https://www.gotquestions.org/if-God-knew-Adam-Eve-sin.html>

20 <https://www.nytimes.com/roomfordebate/2013/06/27/should-atheists-pray/prayer-is-useless-and-has-a-downside>

De auteur heeft gelijk. Dit is onlogisch, het slaat nergens op. Als God een plan had, dan kun je er niets aan veranderen. Als je naar dit veronderstelde plan kijkt met alle horror en dood die het bevat, wat voor soort God zou dit dan plannen?

Het lijkt erop dat de drie personen van de Drie-eenheid in zekere zin een uitdrukking zijn van de drie godinnen van het lot.

De Schikgodinnen werden gepersonifieerd als drie zeer oude vrouwen die de draden van het menselijk lot spinnen. Hun namen waren Clotho (Spinner), Lachesis (Toebedeelster) en Atropos (Onbuigzaam). Clotho spon de "draad" van het menselijk lot, Lachesis verdeelde het en Atropos knipte de draad door (en bepaalde zo het moment van overlijden van het individu). De Romeinen identificeerden de Parcae, oorspronkelijk personificaties van bevalling, met de drie Griekse Schikgodinnen. De Romeinse godinnen heetten Nona, Decuma en Morta.²¹

De christelijke kerken zouden zich vanzelfsprekend van dit standpunt distantiëren in hun pogingen om de leer van de vrije wil te handhaven²², maar het blijft moeilijk.

Deze persoon verwoordt op welsprekende wijze de logische inconsistentie van het probleem van een alwetende en almachtige godheid en gebed.

Echter, zoals een toepassing van simpele logica aantoont, is elk gebed dat God om iets vraagt zinloos. Zal gebed een behoefte onder Gods aandacht brengen waarvan hij zich niet eerder bewust was? Zal het hem overtuigen om iets te doen wat hij nog niet van plan was? Beide zijn onmogelijk met een alwetende godheid. Integendeel, als God alwetend is, kent hij al ieders verlangen zonder dat het hem verteld hoeft te worden. Evenzo zal, lang voordat een gelovige ooit begint te bidden dat hij een bepaalde actie onderneemt, zijn oneindige geest alle mogelijke redenen voor of tegen het ondernemen van die actie hebben uitgemeten, de consequenties van het doen versus het niet doen hebben

---

21 <https://www.britannica.com/topic/Fate-Greek-and-Roman-mythology>

22 <https://www.newadvent.org/cathen/06259a.htm#anc>

beoordeeld en alle ontelbare vertakkingen van elke beslissing hebben doorgenomen, en uiteindelijk het oordeel hebben geveld waarvan hij weet dat het zijn doelen het beste zal bereiken. Hopen theïsten, die zichzelf onvoorstelbaar klein en onbeduidend vinden in vergelijking met de Almachtige, dan zijn mening te veranderen? Hopen ze deze goddelijke berekening te veranderen met een enkel gefluister van een smeekbede? Een gebed tot God om iets te doen wat Hij toch al van plan was, is onnodig; een gebed tot God om iets te doen wat Hij toch niet van plan was, is zinloos.

De enige manier waarop dit soort gebed zou kunnen werken, zou zijn als God had besloten dat Hij iets alleen zou doen als een voldoende aantal mensen voor Hem zouden bidden. Maar wat zegt dit over Zijn karakter? Spreekt het voor God dat Hij de noodzaak van een bepaalde actie zou zien en zou weten dat het goede resultaten zou hebben als Hij het zou doen, maar toch zou nalaten om te handelen tenzij Hem dat werd gevraagd? Een moreel goed persoon, die de behoefte van een ander waarneemt, hoeft niet om hulp te worden gevraagd.

Bovendien, als de leringen van de meeste religies waar zijn, zal God nooit een gebed verhoren dat op enigerlei wijze een ander mens beïnvloedt of een effect uitoefend – zoals de gebeden die theïsten bidden om atheïsten te bekeren tot God zoals ik. Als God ons met een vrije wil heeft geschapen omdat Hij wil dat we zelf keuzes maken, zou het een schending van Zijn eigen plan zijn als Hij dan zou ingrijpen, de vrije keuze van een persoon zou negeren en de loop van zijn leven zou veranderen door een specifieke actie of mentale toestand af te dwingen. Omgekeerd, in een universum waar voorbestemming bestaat, zal God sowieso al het leven van elke persoon van tevoren hebben gepland, dus nogmaals, pogingen om de loop van gebeurtenissen te veranderen door middel van gebed zullen zinloos zijn.²³

Dit soort argumenten die door mannen als Richard Dawkins en Christopher

---

23 <https://www.patheos.com/blogs/daylightatheism/essays/nothing-fails-like-prayer/>

Hitchens²⁴ worden verdedigd, worden simpelweg aangenomen door Generatie Z, de nieuwste generatie die nu in hun tienerjaren zit. Binnen de huidige tienerpopulatie is de neiging tot atheïsme twee keer zo groot als die van de vorige generatie.²⁵

Ik werk al bijna 30 jaar als predikant en ik heb vaak de vraag van mensen gehoord: "Wat is het nut van bidden? God weet alles al en heeft alles bepaald." Dit is de vrucht van het geloof dat God Zijn alwetende wil oplegt aan Zijn schepselen. De Bijbel vertelt ons iets anders.

Want **de liefde van Christus dringt ons**, die tot dit oordeel gekomen zijn: als Eén voor allen gestorven is, dan zijn zij allen gestorven. 2 Korinthe 5:14.

Liefde dringt een persoon van binnenuit. Het is een vrijwillige handeling die geen dreiging, geweld of straf vereist. Jezus bad tot Zijn Vader omdat Hij van Hem hield. Het gaf Hem grote vreugde om gewoon bij Hem te zijn.

Het beeld van gebed dat de Zoon van God ons gaf toen Hij op aarde was, is een natuurlijke uitbreiding van de ware relatie die Hij vanaf het begin met God onderhield. Zoals we ontdekten in hoofdstuk 5, werd de Zoon van God bemind, verzorgd, getraind en gezegend door Zijn Vader. Hem werd het leven geschonken van Zijn Vader. Dit is de context die zin geeft aan gebed.

De presentatie van Christus als de zelfvoorzienende almachtige, alwetende godheid laat gebed op een farce lijken. Er kan worden betoogd dat Hij ons gewoon iets laat zien voor ons veronderstelde voordeel, maar dit voordeel gaat verloren wanneer we zien dat Hij het Zelf niet nodig heeft.

Het gebeurde in die dagen dat Hij naar buiten ging, naar de berg, om te bidden; en Hij bleef heel de nacht in gebed tot God. Lukas 6:12.

Een van de mooiste dingen die we in het leven van Christus op aarde zien, is de openbaring van de manier waarop de Zoon van God altijd met Zijn Vader omgaat.

---

24 https://en.wikipedia.org/wiki/New_Atheism

25 <https://www.impact360institute.org/articles/atheism-rise-generation-z/>

DE PLAATS VAN HET GEBED

1. Zijn gevoel van afhankelijkheid van de Vader. Johannes 5:19.
2. Zijn behoefte aan de zegen en liefde van Zijn Vader. Mattheüs 3:17.
3. Zijn aanbedding van Zijn Vader. Johannes 4:22; Johannes 20:17.
4. Zijn dankbaarheid aan Zijn Vader. Johannes 11:41.

Dit beeld van de verbinding van Christus met Zijn Vader wordt nog veel duidelijker wanneer Jezus Zijn discipelen vertelt dat veel van de Psalmen een openbaring zijn van Hem en Zijn interacties met Zijn Vader.

En Hij zei tegen hen: Dit zijn de woorden die Ik tot u sprak toen Ik nog bij u was, dat alles vervuld moest worden wat over Mij geschreven staat in de Wet van Mozes en in de Profeten en in de Psalmen. Lukas 24:44.

Dit principe zien we terug op de plekken als deze.

Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten? U blijft ver weg en redt mij niet, ook al schreeuw ik het uit. Psalm 22:2 (NBV21).

Ongeveer op het negende uur riep Jezus met een luide stem: Eli, Eli, lama sabachtani? Dat betekent: Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten? Mattheüs 27:46.

Luister naar de uitdrukking van de eniggeboren Zoon Zelf in het gebed in de rest van deze Psalm.

Blijf dan niet ver van mij, want de nood is nabij; er is immers geen helper. Vele stieren hebben mij omringd, sterke stieren van Basan hebben mij omsingeld. Zij hebben hun muil tegen mij opengesperd als een verscheurende en brullende leeuw. Als water ben ik uitgestort, ontwricht zijn al mijn beenderen; mijn hart is als was, het is gesmolten diep in mijn binnenste. Mijn kracht is verdroogd als een potscherf, mijn tong kleeft aan mijn gehemelte; U legt mij in het stof van de dood. Want honden hebben mij omsingeld, een horde kwaaddoeners heeft mij omgeven; zij hebben mijn handen

en mijn voeten doorboord. Al mijn beenderen zou ik kunnen tellen; en zij, zij zien het aan, zij kijken naar mij. Zij verdelen mijn kleding onder elkaar en werpen het lot om mijn gewaad. Maar U, HEERE, blijf niet ver weg; mijn sterkte, kom mij spoedig te hulp. Red mijn ziel van het zwaard, mijn eenzame ziel van het geweld van de hond. Verlos mij uit de muil van de leeuw en van de horens van de wilde ossen. Ja, U hebt mij verhoord. Ik zal Uw Naam mijn broeders vertellen, in het midden van de gemeente zal ik U loven. U die de HEERE vreest, loof Hem; alle nakomelingen van Jakob, vereer Hem; wees bevreesd voor Hem, alle nakomelingen van Israël. Psalm 22:12-24.

Hoe kostbaar is het om de innerlijke dialoog van de Zoon van God met Zijn Vader te kunnen aanschouwen. De diepere waarheid is dat de ervaring die hierboven in de Psalmen beschreven staat, net zo echt was voor de Zoon van God in de dagen van David als in de tijd dat Hij hier op aarde was. Hoezo?

In al hun benauwdheid was Hij benauwd; de Engel van Zijn aangezicht heeft hen verlost. Door Zijn liefde en door Zijn genade heeft Hij hen bevrijd; Hij hief hen op en droeg hen al de dagen van weleer. Jesaja 63:9.

En de Koning zal hun antwoorden: Voorwaar, Ik zeg u: voor zover u dit voor een van deze geringste broeders van Mij gedaan hebt, hebt u dat voor Mij gedaan. Mattheüs 25:40.

Zij onderzochten op welke en wat voor tijd **de Geest van Christus, Die in hen was**, doelde, toen Hij tevoren getuigde van het lijden dat op Christus komen zou, en ook van de heerlijkheid daarna. 1 Petrus 1:11.

De prachtige Zoon die werd verzorgd, opgevoed en getraind door Zijn geliefde Vader, reikt altijd naar Hem uit, in elke situaties, goed en slecht. Gekleed in menselijkheid, wandelend in deze verduisterde wereld, reikt Hij voortdurend naar Zijn Vader en vraagt Hem om te zegenen, op te beuren en te helpen. Hij doet dit omdat de Vader de bron is van alle dingen. (1 Korintiërs 8:6). Het is deze geest van voorspraak en afhankelijkheid van de Zoon van God die het hele universum bij elkaar houdt. (Kolossenzen 1:17).

Nu, omdat u kinderen bent, heeft God de Geest van Zijn Zoon uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader! Gelaten 4:6.

Abba is een liefkozende term; het is alsof we "papa" zeggen. Als alleen God onsterfelijk is, dan moet de Zoon van God de regering op Zijn schouders hebben door Zijn voortdurende toenadering tot de Vader en afhankelijkheid van Hem voor leven, adem en alle dingen. Dit voortdurende toenadering en gevoel van nabijheid tot Zijn Vader is wat Jezus aan elk geschapen wezen geeft. De schepping kent haar God door Christus.

Als we hierna in het volgende hoofdstuk dieper naar zullen kijken, wilde Satan onafhankelijk leven van de voortdurende geest van afhankelijkheid van de Zoon van God. Hij wilde onafhankelijk zijn. Hij wilde Zijn eigen God zijn. Adam omarmde Satans principes in het begin en zette het menselijk ras op het pad van de zonde door de leugen te geloven dat "u zeker niet zult sterven." Dit zorgde ervoor dat de natuurlijke mens God als een vijand zag (Romeinen 8:7); het leidt tot dit probleem:

er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt.
Romeinen 3:11.

Christus is de wijsheid van God omdat Hij de enige is die voortdurend op zoek is naar de Vader, diep in liefde voor Hem en verlangend om bij Hem te zijn. Wanneer wij Christus verwerpen, dan houden wij op, God te zoeken, want Christus is de enige die Hem zoekt en de enige die Hem kent.

Dit is de kern van de zaak: Gebed wordt tegenstrijdig gemaakt door de lens van de alwetende, almachtige 'God de Zoon' wiens gelijkheid wordt bepaald door Zijn gelijkwaardige kennis en macht. Gebed vindt zijn harmonie en logica door de lens van de verwekte Zoon, die teder werd opgevoed door Zijn Vader en toenam in gestalte en wijsheid en in gunst bij Zijn Vader.

HOOFDSTUK 8

WAARLIJK VRIJ

De samenvatting tot nu toe: Wanneer u de ware identiteit van de Zoon van God kent, betreed u een rijk waar een verstandhouding is dat u bevrijdt van alles wat verbonden is met kracht, controle of oplegging. Jezus vertelde ons:

En de slaaf blijft niet eeuwig in het huis; de zoon blijft er eeuwig.
Als dan de Zoon u vrijgemaakt heeft, zult u werkelijk vrij zijn.
Johannes 8:35-36.

De dief komt alleen maar om te stelen, te slachten en verloren te laten gaan; **Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed hebben.** Johannes 10:10.

De waarheid van de Zoon van God is dat Zijn Vader Hem voortbracht, Hem alles leerde en Hem alles gaf. De Zoon van God dient, uit Zijn eigen vrije wil, Zijn Vader niet als een slaaf, maar als Zijn Zoon.

Nu, omdat u kinderen bent, heeft God de Geest van Zijn Zoon uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader! Dus **nu bent u geen slaaf meer, maar een zoon; en als u een zoon bent, dan bent u ook erfgenaam van God door Christus.** Galaten 4:6-7.

Het Griekse woord voor ‘vrij’ in ‘indien de Zoon u dan zal vrijmaken’ (Johannes 8:36) betekent:

G1658: onbelemmerd (te gaan wanneer hij wil), dat wil zeggen (als burger) geen slaaf (hetzij vrijgeboren of vrijgelaten), of (in het

algemeen) vrijgesteld (van verplichting of aansprakelijkheid): – vrij (man, vrouw), in vrijheid.

De Zoon van God is volledig onbelemmerd, niet omdat Hij inherent een alwetende, almachtige status heeft. Hij is onbelemmerd en vrij omdat de Vader Agape is²⁶; de Vader geeft vrijelijk zonder eis, zonder geweld en zonder controle.

Dit is de reden dat de Zoon van God kan zeggen:

Niemand heeft ooit God gezien; **de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is**, Die heeft Hem ons verklaard. Johannes 1:18.

De Zoon van God hoeft Zijn intellect en macht niet te meten aan die van Zijn Vader, want de Vader is degene die Hem al deze dingen vrijelijk heeft gegeven. Helaas geloven velen onbewust dat de gelijkheid die Jezus niet als diefstal beschouwde, die gelijkheid van macht, intellect en eeuwige leeftijd was. Wat de meeste mensen niet beseffen, is dat het systeem waarmee we de Zoon van God meten, in feite groter wordt dan de persoon Zelf.

Dit is de reden waarom maar weinig van de hoofdstroom christenen daadwerkelijk geloven dat Jezus de ware verwekte Zoon van God is. Het christendom gelooft dat Christus zelfs nu in het proces van verwekt worden is of dat Hij in de eeuwigheid helemaal niet verwekt is. Dit vernietigt de waarheid dat Christus werkelijk verwekt is door de Vader.

De identiteit van de enig verkregen [/geboren] Zoon is te vinden in de naam – Zoon. Hij is de Zoon van de Vader in waarheid en liefde. Zijn waarde als individu is niet gebaseerd op een externe factor. Het is niet gebaseerd op macht, intellect of een inherente kwaliteit. Het is een waarde die aan Hem is verleend toen Hij in de eeuwigheid werd geboren of in feite verwekt en die nooit kan worden afgenomen.

Kleinkinderen zijn de kroon van de ouderen, en **het sieraad van**

---

26 Het Griekse Woord voor een onzelfzuchtige en onvoorwaardelijke liefde, die niet van acties of kwaliteiten van de ontvanger afhankelijk is.

kinderen zijn hun vaders. Spreuken 17:6.

Jezus laat ons als volgt zien waar onze waarde vandaan komt:

Worden niet vijf musjes voor twee penninkjes verkocht? En niet een van die is bij God vergeten. Ja, ook de haren van uw hoofd zijn alle geteld. Wees dan niet bevreesd: u gaat veel musjes te boven. Lukas 12:6-7.

Onze waarde als kinderen van God wordt niet gevonden in onze capaciteiten; het wordt gevonden in de gedachten die onze Vader over ons denkt. Onze waarde komt van de Vader en niet van onszelf. Dit geldt in de eerste plaats voor Christus, en wij die in Hem geloven, zijn allemaal in Zijn spoor.

Want hen die Hij van tevoren gekend heeft, heeft Hij er ook van tevoren toe bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zou zijn onder vele broeders. Romeinen 8:29.

Luister naar het woord van God en ontdek waar wij heerlijkheid en waarde kunnen vinden.

Zo zegt de HEERE: Laat een wijze zich niet beroemen op zijn wijsheid, laat de held zich niet beroemen op zijn sterkte, laat een rijke zich niet beroemen op zijn rijkdom. Maar laat wie zich beroemt, zich daarop beroemen dat hij begrijpt en Mij kent dat Ik de HEERE ben, Die goedertierenheid bewijs, recht en gerechtigheid op de aarde doe, want in die dingen vind Ik vreugde, spreekt de HEERE. Jeremia 9:23-24.

Dit is hoe Christus leeft. Hij leeft door het woord van Zijn Vader. Hij verheerlijkt Zijn Vader en vindt Zijn waarde in Zijn Vader en niet in Zichzelf. Dit is de rots waarop de gemeente van God is gebouwd. Het is de waarheid dat Jezus de Zoon van de levende God is. Christus is God, niet door macht, noch door kracht, maar door de Geest van Zijn Vader.²⁷

---

²⁷ Voor meer over dit onderwerp zie het boek *Identiteitsoorlog* op maranathamedia.nl

Vergis u niet, de Zoon van God bezit alle macht van Zijn Vader en heeft alle dingen geleerd die Zijn Vader weet. Maar geen van deze dingen definiëert de waarde van de Zoon van God, noch kunnen ze worden gebruikt om de gelijkheid van de Zoon aan de Vader te bewijzen. Zulke metingen doen, leidt tot dienstbaarheid. U kunt niet echt rusten in de boezem van degene met wie u uzelf vergelijkt of concurreert in kracht en intellect.

Dit is het mooiste aan de aanbidding van de Zoon van God. Door Hem te aanschouwen, kunt u vrij worden van de behoefte om uzelf te bewijzen door uw intellect, kracht en welke andere kwaliteiten u ook maar zou kunnen beweren te bezitten.

De ware Zoon van God maakt u volledig vrij om u niet langer te vergelijken of te concurreren met iets anders in Gods schepping. Het bevrijdt ons van onze trots. Het weerhoudt ons ervan de behoefte te voelen om "als God te zijn." (Genesis 3:5). Dit alles is zo omdat het zo is voor de Zoon van God. Zijn waarde ligt uitsluitend in Zijn Vader, niet in Hemzelf.

Al deze vrijheid wordt ons aangeboden door de Geest die in Christus Jezus is. Wanneer u Hem kent en van Hem houdt, dan zult u dezelfde vrijheid ervaren die Hij ervaart.

Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet. 1 Johannes 5:12.

De ware identiteit van de Zoon van God onthult dat de ene ware God Zijn Zoon absolute vrijheid gaf, zonder terughoudendheid en angst. Hij legde Hem geen wettelijke code op om zich aan te houden, maar Hij schreef in het hart van Zijn Zoon Zijn karakter van liefde, vrijheid en vreugde; de wet van het leven.

Het is zo moeilijk voor het menselijk hart om dit punt te vatten. Het is een nauwe en nauwe poort die weinigen in deze wereld zullen vinden. Toch is het zo eenvoudig te begrijpen. U wordt uitgenodigd in de geheime plaats van de Allerhoogste; u wordt verwelkomd in de boezem van de Vader. Laat de Geest van de Zoon van God u vullen en bevrijden van vergelijking, angst, woede en depressie die voortkomen uit het proberen om inherente waarde in uzelf te vinden. Kom tevoorschijn uit de kooi die Satan heeft gecreëerd en wandel in het licht.

HOOFDSTUK 9

LUCIFERS KOOI

De Bijbel is heel duidelijk over Wie alles heeft geschapen.

Alle dingen zijn door het Woord [Jezus] gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. Johannes 1:3.

De Zoon, die door Zijn Vader was opgevoed en alles had gekregen, inclusief volledige vrijheid om beslissingen te nemen, had alle benodigde ingrediënten om het universum te creëren. De ingrediënten van dankbaarheid aan de Vader, het gevoel van voortdurende afhankelijkheid van de Vader en de vreugde en vrijheid die in de Zoon woonden, waren de perfecte combinatie om het universum te creëren.

Lucifer, de lichtdrager, was het eerste geschapen wezen van de Vader en de Zoon. Hij was de volgende in eerbetoon na Christus. Alle liefde, vreugde, zegen en vrijheid die de Vader aan Zijn Zoon had gegeven, werd op dezelfde manier aan Lucifer gegeven. De Zoon van God kon niets anders scheppen dan wat Hem was getoond en Zelf was ervaren. Lucifer was een prachtig, majestueus wezen. Zoals de Vader alles aan Christus had gegeven, gaf de Zoon alles wat Hij kon aan een geschapen wezen. De hele hemel was er voor Lucifer om van te genieten.

U was een cherub die zijn vleugels beschermend uitspreidt. Daarvoor heb Ik u aangesteld. U was op Gods heilige berg, u wandelde te midden van vurige stenen. Volmaakt was u in uw wegen, vanaf de dag dat u geschapen werd, totdat er ongerechtigheid in u gevonden werd. Ezechiël 28:14-15.

Dit alles rustte op één simpele voorwaarde. Vergeet niet dat u een zoon van de Allerhoogste bent door Zijn eniggeboren Zoon. Hij hoefde alleen maar deze woorden in zijn hart geschreven te hebben.

toch is er voor ons maar één God: de Vader, uit Wie alle dingen zijn, en wij voor Hem, en één Heere: Jezus Christus, door Wie alle dingen zijn en wij door Hem.

Als Lucifer zich dit had herinnerd, dan zou Lucifer, zoals de Zoon van God de afstraling was van de heerlijkheid van de Vader, ook de afstraling zijn geweest van de heerlijkheid van de Zoon. (Hebreeën 1:3).

De Vader had alle voorzieningen getroffen om het universum in de richting van licht en waarheid te leiden. Het risico dat de Vader nam door Zijn Zoon volledige vrijheid te geven om zonder beperkingen te kiezen, was geslaagd. De Zoon had een duidelijk besluit genomen:

Ik vind er vreugde in, Mijn God, om Uw welbehagen te doen; Uw wet draag Ik diep in Mijn binnenste. Psalm 40:8.

Lucifer werd overladen met de liefde van de Zoon van God. De gemeenschap die de Vader deelde met Zijn Zoon werd uitgebreid naar Lucifer. Lucifer kon in het begin zeggen:

wat wij gezien en gehoord hebben, verkondigen wij u, opdat ook u gemeenschap met ons hebt; en **deze gemeenschap van ons is er ook met de Vader en met Zijn Zoon Jezus Christus**. 1 Johannes 1:3.

Ondanks alle voordelen die Lucifer kreeg, lezen we:

Vanwege uw schoonheid werd uw hart hoogmoedig, u richtte uw wijsheid te gronde vanwege uw luister. Ik wierp u ter aarde, Ik stelde u voor koningen, opdat zij op u neer zouden zien. Ezechiël 28:17.

Alles wat de Zoon van God aan Lucifer had gegeven, werd als zijn eigendom beschouwd. Hij begon zijn helderheid en pracht te beschouwen als afkomstig van zichzelf. De enige manier waarop hij zichzelf kon

toestaan te geloven dat deze dingen van zichzelf kwamen, was door het zoonschap dat hij had met de Zoon van God te verwerpen.

Lucifer werd langzaam de engel die roemde in zijn wijsheid en macht, in plaats van roem te vinden in het begrijpen en kennen van Zijn Vader en het rusten in de schoot van de Zoon van God, zoals Hij rustte bij Zijn Vader.

De vervreemding van Lucifer was zo verschrikkelijk dat hij de moord op de Zoon van God beraamde.

U bent uit uw vader de duivel, en wilt de begeerten van uw vader doen; **die was een mensenmoordenaar van het begin af, en staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid.** Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij vanuit wat van hemzelf is, want hij is een leugenaar en de vader van de leugen. Johannes 8:44.

De overgang van Lucifer naar Satan wordt weerspiegeld in het verhaal van Kaïn en Abel. Kaïn was uit de boze (1 Johannes 3:12), wat betekent dat hij de principes van Satan demonstreerde in relatie tot zijn broer Abel. Nadat Kaïn zijn broer had gedood, bevond hij zich in een kooi van emotionele onrust.

Als u de aardbodem bewerkt, zal die u zijn volle opbrengst niet meer geven; u zult dolend en dwalend over de aarde gaan. Genesis 4:12.

Satan werd een voortvluchtige die toevlucht zocht in leugens. Het Hebreeuwse woord voor voortvluchtige draagt de betekenis van iemand die wankelt en schudt. Waarom zou hem dit overkomen? In de woorden van de eerste koning van Babylon hebben we een echo van de geest van Satan.

De koning nam het woord en zei: Is dit niet het grote Babel dat ik als een huis voor het koninkrijk gebouwd heb, door mijn sterke macht en ter ere van mijn majesteit? Daniël 4:30.

Satan koos ervoor om zijn zoonschap aan God op te geven voor wat hij inschatte als een veel betere deal. Hij koos ervoor om te negeren dat alles wat van hem was, aan hem was gegeven. Hij begon eerst te proberen de Zoon van God te vervangen. Uiteindelijk leidde dit ertoe dat hij de positie van God Zelf verlangde.

Ik zal opstijgen boven de wolkenhoogten, ik zal mij gelijkstellen met de Allerhoogste. Jesaja 14:14.

Lucifer, nu Satan, ontdekte dat hij, doordat hij zijn identiteit als zoon van God had opgegeven, overmand werd door depressieve gevoelens die hem deden trillen.

Vóór deze overgang van genegenheid van de Zoon van God naar zichzelf, als iemand Lucifer zou vragen wie bent u, zou hij kunnen antwoorden: "Ik ben een zoon van God door Christus, de eniggeboren Zoon." Nadat hij zichzelf had toegewijd om alle heerlijkheid en eer voor zichzelf te zoeken, hoe kon hij deze vraag nu beantwoorden? Hij kon alleen wijzen op de dingen die hem eerst hadden verleid om Degene te vergeten die hem had gezegend.

Hij wees op zijn pracht, helderheid en wijsheid als de basis van zijn waarde. Dit vormde de fundering van zijn eigen kooi. Hij kon nooit echt ontsnappen aan het gevoel dat hij niet goed genoeg was. Hij had de constante drang om zichzelf te bewijzen en zijn vaardigheden te tonen om de stem van de Geest van God te overstemmen die hem terugriep naar zijn ware identiteit. In deze tekst wordt het hart van Satan in zijn eigen gevangenis weerspiegeld.

Breng al je tijd door met wachten op die tweede kans
Voor een pauze die het goed zou maken
Er is altijd wel een reden om je niet goed genoeg te voelen
En het is moeilijk aan het einde van de dag
Ik heb wat afleiding nodig. Oh, prachtige bevrijding
Herinneringen sijpelen uit mijn aderen
Laat me leeg zijn. Oh, en gewichtloos en misschien
Ik zal vanavond wat rust vinden

Zo moe van de rechte lijn, en overal waar je kijkt
Er zijn gieren en dieven op je rug
De storm blijft draaien, je blijft de leugens bouwen
Dat je goedmaakt voor alles wat je mist
Het maakt geen verschil, een laatste keer ontsnappen
Het is gemakkelijker om te geloven in deze zoete waanzin

Oh, deze glorieuze droefheid die me op mijn knieën brengt.²⁸

In zijn sluwe pogingen om het menselijk ras te ondermijnen en te vernietigen, heeft Satan een web van leugens bedacht met behulp van de termen Vader, Zoon en Heilige Geest om de mensheid in dezelfde kooi te vangen waarin hij leeft. Nadat hij de mens met zijn geest heeft gevuld, spoort hij hen aan om zich voor te stellen dat Christus het geen roof vond om gelijk te zijn aan God vanwege zijn inherente macht, pracht en wijsheid. Toch is dit precies wat hij deed met de leer van de Zoon van God. Het waardesysteem dat Lucifer ontwikkelde om waarde te vinden in je eigen inherente kwaliteiten, projecteerde hij op God door middel van de leer van de Drie-eenheid. Het waardesysteem dat deze leer aanhangt, bevat precies dezelfde materialen die de kooi bouwden waarin Satan wordt vastgehouden.

Net als de apostel Johannes ben ik verbaasd en verbijsterd over dit systeem dat Satan heeft ontwikkeld om mensen naar zich toe te trekken. Als de Drie-eenheid leer wordt verheven, kan Satan er zeker van zijn dat hij vrijwel iedereen naar zich toe kan trekken. Deze leer, in combinatie met de leer van de onsterfelijkheid van de ziel, heeft een groot deel van het meesterwerk van bedrog gevormd dat Satan heeft ontwikkeld om ervoor te zorgen dat de hele wereld in zijn handen is.

Lucifers strategie om de mensheid te laten vergeten betreffende hun ware erfenis van God en zich te richten op de valse macht die in hen huist, wordt blootgelegd in zijn verzoeking van Christus in de woestijn.

En de verzoeker kwam bij Hem en zei: Als U Gods Zoon bent, zeg dan dat deze stenen broden worden. Mattheüs 4:3.

Satan wilde dat Christus Zijn identiteit zou verdedigen door een vertoning van wonderbaarlijke macht. De timing van deze verleiding is cruciaal, want de laatste opgetekende woorden die aan Jezus werden gegeven, waren van Zijn Vader 40 dagen eerder.

En zie, een stem uit de hemelen zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb! Mattheüs 3:17.

---

28 Sarah McLachlan, *Angel* uit het album *City of Angels*, november 1998

Als Christus zou bezwijken voor deze verleiding om Zijn Zoonschap te demonstreren door een machtsvertoon, zou dat een twijfel onthullen over wat Zijn Vader Hem al had verteld. Dit is de vrijheid die gevonden wordt in het accepteren van het Woord van de Vader. Je hoeft niets te bewijzen aan degenen die je uitdagen. Je rust in het Woord van de Vader over jou. Hij is degene die jouw identiteit definieert in plaats van dat jij het voor jezelf definieert. Dit is de kern van de identiteitsoorlog.

De wonderbaarlijke Zoon van God laat zien hoe we deze uitdagingen het hoofd kunnen bieden:

Maar Hij antwoordde en zei: Er staat geschreven: De mens zal niet van brood alleen leven, maar van elk woord dat uit de mond van God komt. Mattheüs 4:4.

Jezus wint de identiteitsoorlog door te vertrouwen op het Woord van Zijn Vader. Hij hoeft niet in Zichzelf te zoeken om te bewijzen wie Hij is. Satan daarentegen moet voortdurend bewijzen wie Hij is door wat Hij doet en wat Hij beweert te bezitten. Hij verruilde Zijn identiteit als zoon van God voor identiteit door persoonlijke wijsheid, glorie en macht. Maar de overgang bracht Hem verdriet, leegte, onzekerheid, geweld en woede.

Door de overvloed van uw handel vulde men uw midden met geweld, en ging u zondigen. ... Ezechiël 28:16.

En **de draak werd boos** op de vrouw, en **ging heen om oorlog te voeren** tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God in acht nemen en het getuigenis van Jezus Christus hebben. Openbaring 12:17.

Het is vanuit deze kooi dat het waardesysteem belichaamd in de doctrines van de alwetendheid, almacht en het eeuwig bestaan, samenkwam om Satan toe te staan zijn eigenschappen op God te projecteren. Satan zei dat hij zijn troon zou verheffen, en in deze doctrines, besmet door de waardesysteemplens van inherente macht, bereikt Satan zijn doel.

Het is door de leer van de Drie-eenheid dat de christelijke wereld zich verenigt met de koningen der aarde en één van geest zal zijn met het beest en de draak zal aanbidden.

En zij aanbaden de draak, omdat hij aan het beest macht gegeven had. En zij aanbaden het beest en zeiden: Wie is aan dit beest gelijk? En wie kan er oorlog tegen voeren? ... En allen die op de aarde wonen, zullen het aanbidden, althans van wie de namen niet zijn geschreven in het boek des levens van het Lam Dat geslacht is, van de grondlegging van de wereld af. Openbaring 13:4, 8.

In het Boek des Levens kunnen alleen diegenen vermeldt staan die de eniggeboren [verkregen] Zoon van God aanbidden.

Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet. 1 Johannes 5:12.

De aanbedding van de Zoon van God is de aanbedding van het Wezen dat volledig rust in de liefde van de Vader voor Zijn identiteit. Dit is het eeuwige leven. Dit is waarom Christus de weg, de waarheid en het leven van de Vader is. Omgekeerd is de aanbedding van 'God de Zoon' een aanbedding van iemand die wordt gedefinieerd door inherente kracht, wijsheid en macht die alleen aan Hemzelf worden toegeschreven en slechts uit Hemzelf zijn voortgekomen. Dit is de aanbedding van de draak en het beest dat hij bestuurt en controleert.

Als u deze principes tot nu toe weet te onderscheiden, zijn we klaar om het rijk van goddelijk risico en ware Agape-liefde te verkennen.

HOOFDSTUK 10

HET PRINCIPE VAN HET ZAAD

En Ik zal vijandschap teweegbrengen tussen u en de vrouw, en tussen **uw nageslacht** en haar Nageslacht; Dat zal u de kop vermorzelen, en u zult Het de hiel vermorzelen. Genesis 3:15.

Welnu, zo zijn de beloften aan Abraham en aan zijn nageslacht gedaan. Hij zegt niet: En aan de nageslachten, alsof er sprake zou zijn van velen; maar van één: En aan uw Nageslacht; dat is Christus. Galaten 3:16.

De Bijbel identificeert twee zaden, volledig ontwikkeld en klaar om een oogst te produceren. Zowel de Zoon van God als Satan hebben een zaad. Het zaad van de Zoon van God is geworteld in deze woorden:

Ik vind er vreugde in, Mijn God, om Uw welbehagen te doen; Uw wet draag Ik diep in Mijn binnenste. Ik breng de blijde boodschap van de gerechtigheid in de grote gemeente; zie, mijn lippen belet ik niet. Ú, HEERE, weet het! Uw gerechtigheid verberg ik niet diep in mijn hart, Uw waarheid en Uw heil verkondig ik. Uw goedertierenheid en Uw trouw verzwijg ik niet in de grote gemeente. Psalm 40:9-11.

Maar Hij antwoordde en zei: Er staat geschreven: De mens zal niet van brood alleen leven, maar van elk woord dat uit de mond van God komt. Mattheüs 4:4.

Het zaad van Satan is het tegenovergestelde hiervan. Zijn zaad veracht de wet van God en probeert zijn eigen gerechtigheid te verkondigen zoals hij die heeft gedefinieerd. Het zaad van Satan probeert te leven van brood alleen, zonder Gods woord. Dit zaad van wetteloosheid manifesteert zichzelf op deze manier.

Want het geheimenis van de wetteloosheid is al werkzaam. Alleen is er iemand die hem nu weerhoudt, totdat hij uit het midden verdwenen is. En dan zal de wetteloze geopenbaard worden. De Heere zal hem verteren door de Geest van Zijn mond en hem tenietdoen door de verschijning bij Zijn komst; 2 Thessalonicenzen 2:7-8.

U bent uit uw vader de duivel, en wilt de begeerten van uw vader doen; die was een mensenmoordenaar van het begin af, en staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij vanuit wat van hemzelf is, want hij is een leugenaar en de vader van de leugen. Johannes 8:44.

Lucifer ging in volledige geheimhouding te werk met zijn plannen. Met al zijn kennis lijkt het erop dat hij zich niet kon voorstellen dat God en Zijn Zoon zijn gedachten konden lezen. De Heilige Schrift vertelt ons over Gods vermogen om de gedachten en bedoelingen van het hart te lezen.

Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart. Hebrëen 4:12.

De term *het woord van God* is natuurlijk ook een verwijzing naar Christus. Toen Hij op aarde was, toonde Hij dit vermogen om de harten van mensen te lezen.

Maar Jezus, Die hun overwegingen kende, antwoordde en zei tegen hen: Wat overlegt u in uw hart? Lukas 5:22.

In de Psalmen lezen we ook:

Ú kent mijn zitten en mijn opstaan, U begrijpt van verre mijn gedachten. Psalm 139:2.

De Vader en Zijn Zoon lazen de gedachten van Lucifer. Ze waren volledig bekend met zijn ideeën. In de Geest hoorden ze elk gesprek dat Lucifer met de engelen had. Ze waren getuige van de twijfels die hij in de geesten van de engelen plaatste. In verdriet waren ze getuige van de gevoelens die Lucifer ontwikkelde en zijn verlangen om de Zoon van God te vermoorden.

Al deze dingen waren verborgen voor de engelen. Ze wisten niet wat Satan dacht. Als de Vader en de Zoon Lucifer hadden geconfronteerd voordat de engelen konden waarnemen dat er een probleem was, had Lucifer sympathie van de engelen kunnen krijgen en gemakkelijker zijn plan kunnen ontwikkelen om God te presenteren als veroordelend en controlerend.

We hebben eerder al besproken dat de Geest die voortvloeit uit de Zoon van God vrijheid is. Het kent geen beperkingen. (Johannes 8:32,36). Zijn enige dwang is liefde. (2 Korinthe 5:14). Lucifer werd in staat gesteld om binnen dit kader te leven, terwijl hij volkomen onbelemmerd was. We zien dit omdat de geest van vrijheid in Christus feitelijk een wet is.

Hij echter die zich in de volmaakte **wet** verdiept, die **van de vrijheid** [G1657], en daarbij blijft, die zal, omdat hij niet een vergeetachtig hoorder geworden is, maar een dader van het werk, zalig zijn in wat hij doet. Jakobus 1:25.

Het woord *vrijheid* komt hier in het Grieks van hetzelfde stamwoord als het woord dat Johannes gebruikte om *vrij zijn* te beschrijven in Johannes 8:36. Nogmaals, ditzelfde woord wordt hier door Paulus gebruikt:

Want de wet van de Geest van het leven in Christus Jezus heeft mij **vrijgemaakt** [G1659] van de wet van de zonde en van de dood. Romeinen 8:2.

De Zoon van God had Lucifer alles vrijelijk gegeven. Lucifer leefde door het leven dat in de Zoon van God was. Christus deelde dit leven met hem. Lucifer kon geen leven hebben zonder de Zoon van God. Johannes noemde Jezus het Woord des Levens (1 Johannes 1:1) en zoals we hebben onderzocht, hebben degenen die de Zoon hebben, leven. (1 Johannes 5:12).

Lucifer had alles wat hij had te danken aan de Zoon van God. De leugen van de onsterfelijke ziel kan de lezers van de Bijbel verblinden voor de waarheid dat Lucifer elke ademteug nam, iedere keer opnieuw, omdat de Zoon van God hem die vrijwillig gaf.

De God Die de wereld gemaakt heeft en alles wat daarin is, Deze, Die een Heere van de hemel en van de aarde is, woont niet in tempels die met handen gemaakt zijn. Hij wordt ook door mensenhanden niet gediend alsof Hij iets nodig heeft, omdat **Hij Zelf aan allen het leven, de adem en alle dingen geeft.** Handelingen 17:24-25.

Het leven en de adem die God aan alle dingen geeft, zijn geen eenmalige gave, want zoals Paulus vervolgt:

Want in Hem leven wij, bewegen wij ons en bestaan wij; zoals ook enkele van uw dichters gezegd hebben: Want wij zijn ook van Zijn geslacht. Handelingen 17:28.

Kunnen we de realiteit van de Zoon van God bevatten die de verlangens van Lucifers hart leest om Degene te willen vermoorden, die hem het leven geeft, bij iedere ademteug? Het is alleen leven en vrijheid die uit het hart van de Zoon van God stromen als een machtige rivier. Er is geen dood, geen externe beperking en geen machtsuitoefening die in Zijn hart naar voren komt.

Daarom kon de Zoon van God David inspireren om niet alleen over zijn eigen ervaring te schrijven, maar ook over de ervaring van de Zoon van God toen Hij tot Zijn Vader sprak:

Al ging ik ook door een dal vol schaduw van de dood, ik zou geen kwaad vrezen, want U bent met mij; Uw stok en Uw staf, die vertroosten mij. U maakt voor mij de tafel gereed voor de ogen van mijn tegenstanders; U zalft mijn hoofd met olie, mijn beker vloeit over. Psalm 23:4-5.

Door de gedachten van Lucifer te kennen, wisten de Vader en de Zoon wat de uitkomst zou zijn. Lucifers eigenzinnige gedachten waren "het begin" en God en Zijn Zoon wisten precies waar het zou eindigen. (Jesaja 46:10). Toen Lucifers gedachten in zijn geest werden gevormd, had het zaad alle

ingrediënten in zich. Niemand anders kon dat zaad zien behalve de Vader en de Zoon. Niemand anders wist waar dit pad naartoe zou leiden behalve de Vader en de Zoon.

Het zaad van de Zoon van God was ook volledig gevormd en was al begonnen vrucht te dragen in de vrede en rust van de hemel. De Vader en de Zoon kenden ook de vrucht van het zaad dat in Christus was. Ze konden ook praten over de toekomst in het licht van de twee zaden, het zaad van Christus en het zaad van Satan, hoe moeilijk die toekomst ook was, want ze hadden zo'n nabijheid en gevoel van veiligheid ontwikkeld, uitgedrukt als Christus die "in de boezem van de Vader" woonde.

Dit is het verschil tussen goddelijke voorkennis en menselijke percepties van alwetendheid. Goddelijke voorkennis kent de vrucht van de spirituele zaden die in de geest van geschapen wezens worden geplant. De menselijke leer van alwetendheid heeft geen zaadprincipe, maar opereert in de steriele omgeving van het absoluut alles weten.

Binnen het hemelse principe van het planten van zaad en het dragen van vrucht, is één van de grootste problemen voor de leer van alwetendheid dat als God zeker wist dat Lucifer zou vallen voordat hij werd geschapen, God Zelf de schepper van Satan is, want de gedachte is bij Hem ontstaan. Dit moet hem op zijn beurt verantwoordelijk maken voor het zondeprobleem, want Hij was de eerste die het al wist wat eruit voort zou komen en daarop kon anticiperen.

God heeft een zeer nauwkeurige kennis van de toekomst omdat Hij het universum heeft geschapen en de mechanismen ervan zeer nauwkeurig kent. Hij kan ook de gedachten van Zijn schepselen lezen en daarom de implicaties van die gedachten kennen. Hij kan ook voorzichtig de vastberadenheid van de wil van Zijn schepselen testen door de Geest op hen te blazen om hun interne reactie te peilen.

De wind waait waarheen hij wil en u hoort zijn geluid, maar u weet niet waar hij vandaan komt en waar hij heen gaat; zo is het met iedereen die uit de Geest geboren is. Johannes 3:8.

Al deze dingen vormen de kloof tussen de waarheid van de uitgestrektheid van de kennis van God en de leugen dat God absoluut alles weet. Hier

hebben we bewijs van dingen die niet in het hoofd van God zijn opgekomen en daarom dingen zijn waar Hij niets van wist:

Zij hebben de hoogten van de Baäl gebouwd om hun kinderen met vuur te verbranden als brandoffers voor de Baäl, wat Ik niet geboden en niet gesproken heb, en **in Mijn hart niet is opgekomen**. Jeremia 19:5.

en er offerplaatsen gebouwd om hun kinderen als offer voor Baäl te verbranden. Dat heb Ik nooit geboden, nooit gezegd en **nooit gewild**. Jeremia 19:5 (NBV21)

Het idee van kinderoffers voor de zonde is nooit bij God opgekomen. Dit feit alleen al bewijst dat het idee dat God het idee ontwikkelde dat Zijn gerechtigheid alleen kon worden bevredigd door het doden van Zijn eigen Zoon, onjuist is. Dit is nooit bij Hem opgekomen. Wat Hij wel wist, waren de risico's van het geven van vrije keuze aan wezens en de waarschijnlijkheid dat dit zou kunnen gebeuren.

De natuurlijke christelijke reactie is om terug te deinzen voor de gedachte dat God niet de totale en complete controle heeft zoals zij zich voorstellen. Hij heeft de controle via het zaadprincipe van zaad, groei en oogst. Toch biedt deze kloof tussen Gods enorme kennis en de leugen van het absoluut alles weten ruimte voor de prachtige realiteit van het goddelijk risico.

God en Zijn Zoon namen een risico met Lucifer en de engelen. Ze plantten het zaad van liefde, vreugde, vrijheid, geduld en zegen in hen. Ze legden hen geen beperkingen op omdat de engelen geen natuurlijke onsterfelijkheid hadden en dus kon geen van Gods woorden worden begrepen als opgelegd. Ze waren nauw verbonden met God en Zijn Zoon; ze ontplooiden het zaad dat de Vader en de Zoon in hen hadden geplant, tot de dag dat ongerechtigheid in Lucifer werd gevonden.

Volmaakt was u in uw wegen, vanaf de dag dat u geschapen werd, totdat er ongerechtigheid in u gevonden werd. Ezechiël 28:15.

Iets vinden is een ontdekkingsproces. De tekst zegt niet: "toddag ongerechtigheid in u geplant was." Dit komt omdat Lucifer volmaakt gemaakt was. Het is daarom logisch dat God en Zijn Zoon ongerechtigheid in Lucifer moesten vinden. Het was niet iets dat ze daar geplant hadden,

noch wisten ze zeker dat dit zou gebeuren. Door de engelen de vrijheid te geven om te kiezen, waren ze zich bewust van het risico dat ze namen, maar ze voorzagen in alles wat nodig was om voorspoed en zegen mogelijk te maken.

Velen die overtuigd zijn van atheïsme, vinden dit standpunt ondraaglijk. Hun idee is dat als er een God is en Hij alles heeft gemaakt, Hij het dan goed had moeten doen en ervoor had moeten zorgen dat er niets slechts zou gebeuren. Er is dus een soort tevredenheid in het zien dat christenen de leer van alwetendheid aanhangen, het biedt precies de juiste omgeving voor hen om God te verwerpen en Hem te veroordelen omdat Hij zonde in het universum heeft laten komen. Atheïsme is de logische antithese van de christelijke leer van alwetendheid. Goddelijk risico is de logische uitdrukking van een alwijze, al-liefhebbende, vrijheid-gevende God.

Christendom en atheïsme zijn in een dialectische unie. Beide beginnen met een uitgangspunt dat God wist dat het kwaad in de wereld zou komen. Christendom probeert Gods daden te rechtvaardigen, terwijl atheïsme ze veroordeelt. Dit alles kan worden omzeild door in de realiteit van Gods zaadprincipe te komen en de Agape van de Vader en de Zoon binnen te gaan. Ter wille van de liefde en het verlangen naar vrijheid nam God het risico om een universum van vrije keuzes te creëren.

Lucifer verwierp zijn erfenis, loog tegen zichzelf en koos ervoor te geloven dat alle geschenken die hem gegeven waren, eigenlijk inherent van hemzelf waren. Hij verachtte degene die ze hem gaf en wilde Hem doden en Zijn plaats innemen. Deze acties waren niet in de gedachten van de Vader en daarom ook niet in de gedachten van de Zoon van God. Ze hadden zich het kwaad niet voorgesteld voordat Lucifer het bedacht. Ze waren zich ervan bewust dat het kiezen tegen Gods wil voor hun schepping pijn, verdriet en dood zou betekenen, maar voordat de acties werden ondernomen, was het niet bekend wat het resultaat zou zijn.

Toen Satan begon af te drijven van zijn trouw aan God en Zijn Zoon, werd het duidelijker wat er zou gebeuren. Toen Satan besloot de hemel te trotseren en zijn eigen weg te kiezen, wist God precies wat het einde zou zijn. Dit komt omdat het zaad was gevormd en niet zou worden veranderd. Het was gezet en moest daarom de vrucht voortbrengen die erin zat.

Als Satan de enige was geweest die dit pad had gekozen, had de vrucht van Satans ontwikkeling snel geïdentificeerd kunnen worden. De realiteit is dat Satan, met de gaven die hij had ontvangen, zich richtte op een sluw en berekend plan om de regering van God omver te werpen, waarbij hij onenigheid en ongemak zaaide in de geesten van alle geschapen wezens. De kern van zijn plan was zijn nieuwe theorie van rechtvaardigheid.

Om ons te verdiepen in dit deel van het verhaal in de hemel, herinneren we ons dit principe dat in de Heilige Schrift staat. Dit is de volgende verdieping van het zaadprincipe.

Wat er geweest is, dat zal er weer zijn. Wat er plaatsvindt, dat zal weer plaatsvinden. Er is niets nieuws onder de zon. Prediker 1:9.

Wat er is, was er al, en wat er zijn zal, is er al geweest. God zoekt wat voorbijgegaan is. Prediker 3:15.

Al deze dingen nu zijn hun overkomen als voorbeelden voor ons, en ze zijn beschreven tot waarschuwing voor ons, over wie het einde van de eeuwen gekomen is. 1 Korinthe 10:11.

Want alles wat eertijds geschreven is, is tot onze onderwijzing eerder geschreven, opdat wij in de weg van volharding en vertroosting door de Schriften de hoop zouden behouden. Romeinen 15:4.

Dezelfde zaden brengen dezelfde vrucht voort. Daarom wordt de oorlog die in de hemel plaatsvond, op aarde herhaald met steeds grotere helderheid. Als we de verhalen van de Bijbel lezen, krijgen we een duidelijker beeld van de kwesties die in de hemel plaatsvonden. De aarde is door haar val in zonde het toneel geworden waarop Satans geheime gedachten zich volledig manifesteren.

Het mooie van het zaadprincipe is dat we bewijs kunnen vinden van zowel het zaad van Christus als het zaad van Satan in de acties van het menselijk ras die in de Bijbel worden beschreven. Satan was vanaf het begin een moordenaar. Dit zaad mocht worden geplant in de levens van mannen als Kaïn, Nimrod, Absalom en anderen. We zullen naar deze verhalen kijken om de belangrijkste kwesties van de oorspronkelijke oorlog in de hemel samen te voegen.

Toen de Zoon van God een baby werd in Bethlehem, werden de verborgen principes van de twee zaden veel gedetailleerder duidelijk. In Herodes' getoonde verlangen om het kindje Jezus te doden (Matteüs 2:16), zien we de verborgen verlangens om de Zoon van God vanaf het begin te willen doden, onthuld.

En allen die op de aarde wonen, zullen het aanbidden, althans van wie de namen niet zijn geschreven in het boek des levens van **het Lam Dat geslacht is, van de grondlegging van de wereld af**. Openbaring 13:8.

Zoals we eerder in hoofdstuk 5 hebben aangegeven, kunnen we binnen dit zaadprincipe, gebeurtenissen doorgronden vanaf het begin der tijden, want het zaad draagt altijd dezelfde vrucht. Dit is het principe zoals uitgedrukt in Jesaja 46:10; het is door het zaadprincipe dat God "het einde van het begin af kent." Zoals de bomen van het veld elk jaar dezelfde vrucht dragen, zo dragen de gebeurtenissen van de geschiedenis dezelfde vrucht van het zaad dat in het begin is geplant. Christus' geboorte, leven en dood in deze wereld onthullen ons dingen die vanaf het begin geheim zijn gehouden. De verborgen dingen van de duisternis worden aan het licht gebracht.

Hem nu Die in staat is u vast te doen staan, overeenkomstig mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, **overeenkomstig de openbaring van het geheimenis dat door de tijden der eeuwen heen verzwegen was, maar dat nu geopenbaard is** en door de profetische Schriften onder alle heidenen bekendgemaakt is, overeenkomstig het bevel van de eeuwige God, om hen tot geloofsgehoorzaamheid te brengen, Romeinen 16:25-26.

In de samenzweringen en plannen van de Farizeeën zien we hoe Satan vanaf het begin tot nu toe Christus en Zijn volgelingen probeerde te vernietigen.

HOOFDSTUK 11

HET GODDELIJKE PATROON SYSTEEM EN HAAR TEGENSTELLING

Voordat we naar deze verhalen in het Oude Testament kijken, moeten we een andere verdieping overdenken. Deze heeft betrekking op de twee verschillende patronen die zijn ontstaan door de reactie van de Zoon van God en Satan op het woord van de Vader. Dit is belangrijk om te begrijpen, omdat het deel uitmaakt van het zaadproces en steeds weer terugkomt in de Helige Schrift. Denk aan de relatie die in deze passage tussen Vader en Zoon wordt geopenbaard.

toch is er voor ons maar **één God: de Vader, uit Wie** alle dingen zijn, en wij voor Hem, en **één Heere: Jezus Christus, door Wie** alle dingen zijn en wij door Hem. 1 Korinthe 8:6.

De Zoon van God gehoorzaamt uit vrije wil en vreugdevol Zijn Vader. De woorden en daden van de Vader gaan over de Zoon. De Vader is de bron en de Zoon is het kanaal. Alle dingen zijn UIT de Vader en alle dingen zijn DOOR de Zoon. Dit proces produceert de volgende resultaten:

Hij, Die de afstraling van Gods heerlijkheid is en de afdruk van Zijn zelfstandigheid, ... Hebreëen 1:3.

De heerlijkheid van het karakter van de Vader wordt helderder wanneer het via Zijn Zoon wordt doorgegeven. Dit is de natuurlijke ontwikkeling van de gedachten van de Vader die in het hart van Zijn Zoon zijn geplant. De Zoon vergroot datgene wat Zijn Vader doet. Hij maakt het groter en helderder. Sprekend over Christus, zegt de Bijbel:

De HEER schepte er behagen in **de grote kracht van zijn onderricht te tonen omwille van zijn rechtvaardigheid**. Jesaja 42:21 (NBV21).

Jezus verheerlijkt de wet van Zijn Vader door Zijn leven, woorden en daden. Omdat Hij "Amen" zegt tegen Zijn Vader, worden de gedachten en woorden van de Vader uitvergroot door Zijn Zoon. Het is op dit principe dat Christus tegen Zijn discipelen kan zeggen:

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie in Mij gelooft, zal de werken die Ik doe, ook doen, en **hij zal grotere doen dan deze**, want Ik ga heen naar Mijn Vader. Johannes 14:12.

Als de volgeling van Christus "Amen" zegt op wat Christus van hem vraagt, breidt het vergrotingsprincipe zich verder uit, zodat grotere werken gedaan kunnen worden. Het is niet de discipel die de eer opeist voor de werken, omdat het in Hem door Christus gedaan wordt en het is de Vader die in Christus werkt. Dit creëert een cascade-uitbreiding [waterval of trapsgewijze uitbreiding] van het hemelse koninkrijk. Voor een uitgebreide uitleg van het Goddelijke Patroon, lees het boekje *Het Goddelijke Patroon van het Leven*, beschikbaar op maranathamedia.nl.

In het Goddelijke Patroon is er geen spanning tussen de bron en het kanaal. Dit principe wordt doorgevoerd in alle aspecten van het koninkrijk van God. Omdat het kanaal de bron vertrouwt, is er alleen maar volmaakte vrede. Dit komt omdat het kanaal uit de bron is gekomen en in die identiteit rust.

Het is Uw vaste voornemen: U zult volkomen vrede bewaren, want men heeft op U vertrouwd. Jesaja 26:3.

Het tweede principe van het Goddelijke Patroon is dat de bron doorgaans onzichtbaar is, terwijl het kanaal het zichtbaar maakt.

Hij [Christus] is het Beeld van de onzichtbare God, de Eerstgeborene van heel de schepping. Kolossenzen 1:15.

Christus, als het Woord van God, is de gedachten van de Vader tot uitdrukking gebracht voor iedereen om het te horen, (Johannes 1:1,14). Het patroon wordt op veel plaatsen in onze wereld gekopieerd. Als intelligente wezens uiten we onze interne gedachten door middel van woorden, waardoor ons communicatieproces een onzichtbare bron wordt die wordt uitgedrukt door een zichtbaar (hoorbaar kanaal).

Dit is belangrijk om in gedachten te houden als we verdergaan. Het patroon waarmee Satan werkt kan het beste worden beschreven in het westerse denken als these, antithese, wat leidt tot synthese, soms Hegeliaanse dialectiek genoemd. In het oosterse denken kunnen we dit uitdrukken als Yin en Yang in één cirkel. Het is het principe van tegenstellingen die samensmelten door conflict, debat, argumentatie en oorlog. Dit patroon werd vastgesteld door de woorden van Satan.

En ú zei in uw hart: Ik zal opstijgen naar de hemel; tot boven Gods sterren zal ik mijn troon verheffen, ik zal zetelen op de berg van de ontmoeting aan de noordzijde. Ik zal opstijgen boven de wolkenhoogten, ik zal mij gelijkstellen met de Allerhoogste. Jesaja14:13-14.

Satan verlangde naar zijn eigen troon, hij wilde identiek zijn aan God. Dit creëert twee bronnen. De aanwezigheid van twee bronnen creëert automatisch spanning. Wie zal de eerste zijn en wie de tweede? Ze kunnen niet de eerste en de tweede zijn, ze moeten mystiek samengesmolten zijn als tegenpolen.

Het principe van oppositie is zo natuurlijk voor ons. Alle democratische regeringen hebben een gekozen oppositie tegen de regering. De regering en de oppositie zijn samengevoegd tot één parlement.

Als een eenvoudig experiment kunnen we bedenken hoe een Goddelijk Patroon instelling werkt in tegenstelling tot het oppositionele systeem van Satan. Neem bijvoorbeeld het beeld van het woord:

LICHT

HET GODDELIJKE PATROON SYSTEEM EN HAAR TEGENSTELLING

In Satans systeem zou je vanzelfsprekend denken aan het woord:

DUISTERNIS

Maar in het goddelijke patroon systeem zou het als volgt werken:

LICHT → HELDERDER LICHT

Satans systeem denkt in tegenstellingen. Gods systeem denkt hetzelfde, maar dan vergroot. Dit wordt belangrijk als we naar ons volgende onderwerp gaan en de oorlog die in de hemel plaatsvond.

HOOFDSTUK 12

DE HARMONIE VAN GERECHTIGHEID EN GENADE

Zoals we eerder bespraken, was Satan de gaven die Christus hem had gegeven gaan zien als dingen die hij van nature van zichzelf bezat. Hij begon de Zoon van God te haten en kwam uiteindelijk tot het punt waar hij van plan was hem te vermoorden. Hoe Satan zijn aanval plande, is het meest opvallend te zien in de verhalen van Daniël in de leeuwenkuil en het verhaal van Absalom.

Zoals we in hoofdstuk 6 bespraken, Satan geloofde dat zijn leven uit hemzelf kwam, dit veranderde hoe hij de wet zag. Dit is waar het verderf zichtbaar begon te worden.

Zou de zetel van het verderf een verbintenis met U aangaan, die onheil sticht bij verordening? Psalm 94:20.

De gedachten die Satan begon te koesteren ten opzichte van de Zoon van God, gingen over in geweld.

Door de overvloed van uw handel vulde men uw midden met geweld, en ging u zondigen. ... Ezechiël 28:16.

De gedachte aan geweld is de uitdrukking van verzet. Satan geloofde dat het leven en de macht die hij bezat van hemzelf waren. Hij voelde dat de

Zoon van God hem in de weg stond. Hij dacht erover om zijn veronderstelde inherente macht te gebruiken om de Zoon van God te overmeesteren. Toch moest hij een manier vinden om Gods Zoon te vangen. We kunnen de stukken oppakken in het verhaal van Daniël.

Het behaagde Darius over het koninkrijk honderdtwintig stadhouders aan te stellen, die over heel het koninkrijk verdeeld zouden zijn, en over hen drie rijksbestuurders, van wie Daniël er een was. Aan hen moesten die stadhouders verantwoording afleggen, opdat de koning niet benadeeld werd. **Toen overtrof deze Daniël de rijksbestuurders en de stadhouders, omdat er een uitzonderlijke geest in hem was. De koning overwoog hem over heel het koninkrijk aan te stellen.** Daarop gingen de rijksbestuurders en de stadhouders zoeken naar een grond voor een aanklacht tegen Daniël inzake het koninkrijk, maar zij konden geen enkele grond voor een aanklacht, of iets verkeers vinden, omdat hij betrouwbaar was en er geen nalatigheid of iets verkeers bij hem te vinden was. Toen zeiden deze mannen: **Wij zullen tegen deze Daniël geen enkele grond voor een aanklacht vinden, tenzij wij iets tegen hem vinden in de wet van zijn God.** Zo kwamen deze rijksbestuurders en stadhouders eensgezind bij de koning en zeiden het volgende tegen hem: **Koning Darius, leef in eeuwigheid! Al de rijksbestuurders van het koninkrijk, de machthebbers, de stadhouders, de raadsliden en de landvoogden, zijn na onderling beraad van mening dat er een koninklijk besluit moet worden opgesteld en een verbod moet worden bekrachtigd, dat al wie binnen dertig dagen een verzoek zal richten aan welke god of mens ook, behalve aan u, o koning, in de leeuwenkuil zal worden geworpen.** Daniël 6:2-8.

"Een voortreffelijke geest was in Daniël." Dit is een weerspiegeling van de voortreffelijke Geest in de Zoon van God. Christus werd over het hele rijk aangesteld. We zien dat degenen die direct onder Daniël stonden, Daniël niet rechtstreeks confronteerden of hem rechtstreeks kwaad deden, maar ze gingen naar de koning met een verzoek dat de koning leek te eren. Ze wilden een decreet uitvaardigen dat niemand aan een god een smeekbede mocht indienen behalve aan de koning. Dit decreet leek de positie van de

koning te versterken, echter het was gericht tegen Daniël om hem te vernietigen.

In het geval van de Zoon van God gebruikten Satan en degenen die bij hem waren een andere methode om hetzelfde effect te creëren als wat er met Daniël gebeurde. Dit is te vinden in het verhaal van Absalom.

Ook stond Absalom 's morgens vroeg op en ging aan de kant van de weg naar de poort staan. Het gebeurde dan dat Absalom elke man die een geschil had om mee naar de koning te gaan voor recht, bij zich riep en zei: Uit welke stad komt u? Als die dan zei: Uw dienaar komt uit een van de stammen van Israël, zei Absalom tegen hem: Zie, uw zaken zijn goed en rechtmatig, maar bij de koning vindt u niemand die u gehoor geeft. Verder zei Absalom: Als men mij maar tot rechter in het land aanstelde! Dan zou ieder die een geschil of rechtszaak heeft, bij mij kunnen komen en zou ik hem recht kunnen verschaffen. Ook gebeurde het, dat als iemand naderde om voor hem te buigen, hij zijn hand uitstak, hem vastgreep en hem kuste. Op die manier deed Absalom met heel Israël dat naar de koning ging voor recht. Zo stal Absalom het hart van de mannen van Israël. 2 Samuel 15:2-6.

De naam Absalom betekent '*vader van de vrede*', maar onder deze naam zat een personage van haat en geweld verborgen. Absalom wilde dat zijn vader zijn halfbroer Amnon zou straffen die Absaloms zus Tamar seksueel had misbruikt. Omdat koning David geen vonnis tegen Amnon uitvoerde, verachtte Absalom zijn vader en besloot zijn regering omver te werpen. Absalom nam het heft in eigen hand en executeerde Amnon met de rechtvaardigheid die hij passend vond. Vervolgens ging hij aan de slag om de harten van de mensen in het koninkrijk Israël te winnen.

Toen Absalom bij hem bleef aanhouden, liet hij Amnon en al de koningszonen met hem meegaan. Absalom gaf zijn knechten de opdracht: Let er toch op, als het hart van Amnon vrolijk is van de wijn en **ik tegen u zeg: Dood Amnon, dan moet u hem doden. Wees niet bevreesd, heb ik het u niet geboden? Wees sterk en wees dappere mannen.** En de knechten van Absalom deden met Amnon zoals Absalom geboden had. Toen stonden alle zonen van

de koning op, reden weg - ieder op zijn muildier - en vluchtten. 2 Samuel 13:27-29.

Satan, die oorspronkelijk Lucifer was, was niet blij met het feit dat de Zoon van God boven hem verheven was. Hij vond dat het onrechtvaardig was voor hemzelf en besloot de Zoon van God te verstoten uit Zijn positie. Zijn Vader maakte het aan iedereen duidelijk dat alle engelen de Zoon van God moesten aanbidden.

En wanneer Hij vervolgens de Eerstgeborene in de wereld brengt, zegt Hij: En laten alle engelen van God Hem aanbidden. Hebrreeën 1:6.

Deze passage verwijst naar de komst van Christus naar de aarde, maar het zaadprincipe brengt ons terug naar het begin van de oorlog in de hemel.

opdat allen de Zoon eren zoals zij de Vader eren. Wie de Zoon niet eert, eert de Vader niet, Die Hem gezonden heeft. Johannes 5:23.

Lucifer weigerde zich hieraan te onderwerpen. Hij besloot Gods koninkrijk omver te werpen. Hij won veel engelen aan zijn zijde. Net als in het verhaal van Absalom was de kwestie die aan de orde was er één van rechtvaardigheid.

Verder zei Absalom: Als men mij maar tot rechter in het land aanstelde! Dan zou ieder die een geschil of rechtszaak heeft, bij mij kunnen komen en **zou ik hem recht kunnen verschaffen.** 2 Samuel 15:4.

De insinuatie van Absalom was dat de koning geen gerechtigheid voor zijn onderdanen verschafte, maar deze bewering was onjuist. Eerder in het boek Samuel lezen we:

Zo regeerde David over heel Israël, en David deed recht en gerechtigheid aan heel zijn volk. 2 Samuel 8:15.

David verschafte aan zijn onderdanen recht, maar het was niet het recht dat Absalom nodig achtte. David toonde genade omdat de genade van God met hem was en zijn koninkrijk vast stond:

Die zal voor Mijn Naam een huis bouwen, en Ik zal de troon van zijn koningschap voor eeuwig bevestigen. Ik zal hem tot een Vader zijn, en hij zal Mij tot een zoon zijn, wat wil zeggen: als hij zich misdraagt, zal Ik hem terechtwijzen met een stok als van mensen en met slagen als van mensenkinderen. Maar Mijn goedertierenheid zal van hem niet wijken, zoals Ik die deed wijken van Saul, die Ik voor uw ogen weggenomen heb. Uw huis en uw koningschap zullen voor uw ogen voor eeuwig vaststaan, uw troon zal voor eeuwig zeker zijn.

Absalom wilde geen koninkrijk dat gebouwd was op een rechtvaardigheid die genade toont. Hij wilde een rechtvaardigheid die kwaaddoeners zonder genade executeerde. Zoals we zien in het verhaal van Daniël, was het de derde persoon met gezag in het koninkrijk, na de koning en de rechterhand van de koning, die een doodvonnis introduceerde voor ontrouw aan de koning. Lucifer begon een nieuwe theorie van rechtvaardigheid te agiteren die een straf eiste voor de overtreder. Dit was het onheil dat hij aanrichtte door middel van de wet.

De wet van God was een wet van leven en vrijheid. Omdat de Vader de enige was die inherent onsterfelijk was en Zijn Zoon deze onsterfelijkheid bezat door Zijn liefde en eer voor Zijn Vader, werd aan alle overige engelen dit leven gegeven door de Zoon van God, ieder moment van het leven.

Lucifer herformuleerde de wet als een code die de engelen moesten gehoorzamen en dat degenen die dat niet deden gestraft moesten worden. Dit noemde hij gerechtigheid. Dit was anders dan Gods gerechtigheid. Let goed op de volgende tekst:

Gerechtigheid en recht zijn het fundament van Uw troon, goedertierenheid en trouw gaan voor Uw aangezicht uit. Psalm 89:15.

Deze Bijbeltekst is een klassieke Hebreeuwse zinsstructuur. De tweede zin is een uitbreiding van de eerste. Het herhaalt de principes van het eerste deel op een vergrote manier. Zo werkt het Goddelijke Patroon. Daarnaast biedt de Engelse leesteken ook dit principe. De *dubbele punt* na het woord *troon* betekent dat wat erna komt uitlegt wat er voor de dubbele punt staat.

1. Rechtvaardigheid en oordeel zijn de woonplaats van uw troon
is gelijk aan
2. Genade en waarheid zullen voor uw aangezicht uitgaan

Wat dit zegt is dat rechtvaardigheid wordt uitgedrukt als genade of goedetierenheid en oordeel wordt uitgedrukt als waarheid. Dit past perfect bij het Goddelijke Patroon. Rechtvaardigheid is het juiste om te doen, en het juiste dat God doet is genade tonen.

Lucifer gebruikte zijn oppositionele raamwerk om rechtvaardigheid het tegenovergestelde van genade te maken. Rechtvaardigheid betekent straf en indien nodig, de dood. Genade betekent het uitstel van straf of het overdragen van straf aan een ander. Satan introduceerde het idee dat elke zonde bestraft moet worden en dat als God de straf zou kwijtschelden, Hij dan geen God van waarheid en rechtvaardigheid zou zijn.

In het verhaal van Absalom zien we dat hij erin slaagde de harten van het volk Israël te stelen.

... Zo stal Absalom het hart van de mannen van Israël. 2 Samuel 15:6.

Op dezelfde manier slaagde Lucifer erin om alle engelen de overstap te laten maken naar deze nieuwe manier van omgaan met rechtvaardigheid en genade. Het was volkomen logisch voor hen dat ware verering aan God betekende dat er een doodvonnis moest zijn voor hen die de Vader ontoren. Ze zagen Satans logica als het eren van God, zonder te beseffen dat het Gods bestuur ondermijnde.

Dit principe dat Satan introduceerde was afschuwelijk voor God. Zijn karakter was barmhartig, genadig, lankmoedig en overvloedig in goedheid en waarheid. (Exodus 34:6).

Zoals we in het verhaal van Daniël zien, was het niet de koning die de doodstraf uitvaardigde voor ontrouw, maar de derde persoon in het rijk en een aantal mensen die onder hem stonden.

God is niet de auteur van de dood. De dood is de vijand van God; de dood is de vijand van de wet van leven en vrijheid. Als de wet van God een

doodvonnis zou bevatten, dan zou er geen vrijheid kunnen zijn. Er zouden alleen angstige mensen kunnen zijn die vrezen voor de straf als je er niet in slaagt het juiste te doen.

De Bijbel presenteert Satan als degene die de heerschappij en de macht over de dood heeft, niet God.

Omdat nu die kinderen van vlees en bloed zijn, heeft Hij eveneens daaraan deel gehad om **door de dood hem die de macht over de dood had - dat is de duivel - teniet te doen**, Hebreëën 2:14.

Het is dit onderwerp waar we nu naar moeten kijken. Ons is allemaal geleerd dat de rechtvaardigheid van God de dood van de overtreder eist. De realiteit is dat dit Satans rechtssysteem is dat aan de wet van God is opgelegd. De wet van leven en vrijheid kon nooit de dood met zich meebrengen. Gods rechtvaardigheid is om genade te tonen. Satan maakte rechtvaardigheid en genade tegenovergesteld van elkaar. Hij herformuleerde de wet op zo'n manier dat hij de hemelse engelen ervan overtuigde dat zonde met geweld gestraft moest worden en dat dit de regering van God moest verbeteren.

HOOFDSTUK 13

DE MACHT VAN DE DOOD

Nu komen we bij het uiteindelijke resultaat van de twee zaden. De vrucht van het zaad in Christus is leven: vrij, genot van openheid, onbeperkt, vreugdevol, grenzeloos leven. De Zoon van God is leven. Zijn kinderlijk geloof en liefde voor Zijn Vader is de hoeksteen van het leven van elk moreel wezen in het universum. Luister naar de woorden van de Verlosser, ze zijn alleen maar leven:

Jezus zei tegen haar: Ik ben de Opstanding en het Leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al was hij gestorven, Johannes 11:25.

De Zoon van de gezegende stelt zichzelf tegenover degene die doodt en vernietigt:

De dief komt alleen maar om te stelen, te slachten en verloren te laten gaan; **Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben** en overvloed hebben. Johannes 10:10.

Het karakter van Jezus is zo mooi dat Hij door Zijn openbaring van de Vader de dood heeft teniet gedaan.

maar nu is geopenbaard door de verschijning van onze Zaligmaker, Jezus Christus, **Die de dood tenietgedaan heeft, en het leven en de onvergankelijkheid aan het licht gebracht door het Evangelie**, 2 Timotheüs 1:10.

Als Jezus de dood heeft teniet gedaan, dan is het onmogelijk voor Hem om iets te gaan inzetten of te openbaren dat Hij heeft teniet gedaan. Hoe heeft Jezus de dood teniet gedaan? Door het licht van het evangelie.

Wat is het evangelie?

Het begin van het Evangelie van Jezus Christus, de Zoon van God.
Markus 1:1.

De Zoon van God is het evangelie. Wat deed de Zoon van God?

Ik heb U verheerlijkt op de aarde. Ik heb het werk volbracht dat U
Mij gegeven hebt om te doen. Johannes 17:4.

De Zoon van God verheerlijkt, wat betekent dat Hij het karakter van de Vader aan de wereld openbaarde. Vergeet niet dat Hij tegen Filippus zei: "Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien." (Johannes 14:9). Deze openbaring van het karakter van God deed de dood teniet. Dit moet het geval zijn, omdat Jezus zei dat Hij het werk dat de Vader Hem gaf om te doen, voltooide voordat Hij stierf aan het kruis.

Het is net na dit gebed dat Jezus aan de menigte zei:

... Maar dit is uw uur en de macht van de duisternis. Lukas 22:53.

De wet van het leven en geven en zegenen zou niet stoppen. Christus hield van en vergaf Zijn vijanden tot het einde. Dit toont de onveranderlijke aard van de wet van God. Toen Jezus zei "Vader vergeef hen," liet Hij zien dat Hij Zijn karakter nooit zou veranderen. Hij zou nooit uithalen naar Zijn vijanden; Hij zou hen alleen liefhebben en vergeven en hen de consequenties van hun eigen keuzes laten ondergaan, zoals we zagen in de verwoesting van Jeruzalem 40 jaar na Zijn dood.

De wet van God is de wet van liefde, vrijheid en rijkelijk vervult leven. Het is de wet van vergeving en genade. Dit is het zaad dat in het hart van Christus verblijft. Waar het ook geplant wordt, het zal deze vrucht voortbrengen.

Satan maakte zichzelf tot vijand van God door leugens te vertellen over Zijn karakter. Toen Satan zijn ideeën over rechtvaardigheid introduceerde en onheil stichtte door de wet van God te herformuleren als een instrument dat

de dood eist, veroorzaakte het oorlog in de hemel, een oorlog van woorden. Veel engelen kozen de kant van Lucifer en probeerden de regering van God te hervormen. Toch gebruikte Satan diep van binnen dit idee als een voorstelling en argument om de Zoon van God te doden. Net als in het verhaal van Daniël wilde hij Christus betrappen op de wet van Zijn God. Satan kende het karakter van God. Ons wordt verteld:

U was een cherub die zijn vleugels beschermend uitspreidt.
Daarvoor heb Ik u aangesteld. U was op Gods heilige berg, u wandelde te midden van vurige stenen. Ezechiël 28:14.

De stenen van vuur vertegenwoordigen de aanwezigheid van God in de ziel. Wij worden levende stenen genoemd en de aanwezigheid van God is als vuur. Satan kende het karakter van God en hij voorzag dat als hij de wet van God kon formuleren als iets dat de dood vereiste en vervolgens wezens ertoe kon brengen deze te overtreden, hij God de schuld kon geven en kon eisen dat iemand die gelijk was aan God de prijs zou betalen om hen te redden. Het plan van plaatsvervangende verzoening werd in de geest van Satan bedacht als een plan om Christus te vermoorden.

Het was een klassiek gijzelaarsplan. Satan gebruikte de wet van God om de kooi te bouwen om zijn gijzelaars te vangen.

En het gebod, dat tot leven had moeten leiden, bleek voor mij de dood te betekenen. Want de zonde heeft door het gebod een aanleiding gevonden en mij misleid en daardoor gedood.
Romeinen 7:10-11.

Paulus vond dat het gebod tot de dood leidde vanwege de zonde; de zonde die Satan in het begin had uitgevonden.

Toen brak er oorlog uit in de hemel: Michaël en zijn engelen voerden oorlog tegen de draak, ook de draak en zijn engelen voerden oorlog. Openbaring 12:7.

Wetende wat er in de gedachten van Satan omging, smeekte God Lucifer vele malen om hem aan te moedigen zich af te keren van de richting waarin hij ging. We zien dit principe tot uitdrukking komen in hoe God Israël benaderde.

Met het oog op Israël zegt Hij echter: Heel de dag heb Ik Mijn handen uitgebreid naar een ongehoorzaam en tegensprekend volk. Romeinen 10:21.

Dit is wat elke vader die van zijn kinderen houdt zou doen. God hield van zijn zoon Lucifer en wilde hem redden.

Van verre tijden af is de HEERE aan mij verschenen: Met eeuwige liefde heb Ik u liefgehad, daarom heb Ik u getrokken met goedertierenheid. Jeremia 31:3.

De Vader legde aan de engelen uit dat Hij Zijn Zoon aan Zichzelf gelijk had gesteld en dat de woorden van Zijn Zoon net zo moesten worden gevolgd als Hijzelf.

maar tegen de Zoon zegt Hij: Uw troon, o God, bestaat in alle eeuwigheid. De scepter van Uw koninkrijk is een scepter van het recht. Hebreeën 1:8.

Want ook de Vader oordeelt niemand, maar heeft heel het oordeel aan de Zoon gegeven, opdat allen de Zoon eren zoals zij de Vader eren. Wie de Zoon niet eert, eert de Vader niet, Die Hem gezonden heeft. Johannes 5:22-23.

Wie is de leugenaar anders dan hij die loochent dat Jezus de Christus is? Dat is de antichrist, die de Vader en de Zoon loochent. Ieder die de Zoon loochent, heeft ook de Vader niet. 1 Johannes 2:22-23.

Dit zijn eeuwige principes; ze zijn onderdeel van de wet van het leven. Ze vormen de kern van de oorlog die in de hemel begon. Helaas weigerde Satan berouw te tonen voor zijn ontevredenheid over Christus. In plaats van de Zoon van God te aanbidden, wilde hij dat de Zoon van God hem aanbad.

en zei tegen Hem: Dit alles zal ik U geven, als U knielt en mij aanbidt. Mattheüs 4:9.

We herinneren ons dat wat op aarde gebeurde een openbaring is van wat er vanaf het begin is gebeurd. Satan onthulde wat er in zijn hart was toen hij Christus verleidde. Hij openbaard het zaad van zijn ziel. Hij wilde de plaats

van Christus innemen en in Zijn plaats aanbeden worden. Toen hoopte hij Christus te doden en Zijn herinnering voor altijd uit te wissen. We weten dit omdat Satan Christus aan het kruis vermoordde en vervolgens probeerde Hem voor altijd in het graf te houden.

Al deze realiteit was oorspronkelijk verborgen in het hart van Satan. Zelfs Satan zelf begreep in het begin niet volledig de volledige omvang van waar hij naartoe ging. Nadat God aan Satan had getoond dat leven alleen door Zijn Zoon komt, moesten hij en zijn engelen een beslissing nemen.

Veel van de engelen kozen de kant van Lucifer. Er is een aanwijzing in het verhaal van Herodes en de dans van Herodias' dochter. Herodias wilde Johannes de Doper doden. Ze had gepland dat haar dochter zou dansen en wist dat haar dochter een geschenk zou worden aangeboden. Haar verlangen om de profeet te vermoorden was verborgen. Ze vertegenwoordigde Satans verborgen motieven. De koning vertegenwoordigt Satans regering en politieke strategie. De dansende Salomé vertegenwoordigt het gewenste object. Toen de koning, onder invloed van wijn, zijn aanbod deed, zei hij:

kwam de dochter van deze Herodias binnen en danste. En zij behaagde Herodes en degenen die mee aanlagen. Toen zei de koning tegen het meisje: Vraag van mij wat je maar wilt, en ik zal het je geven. En hij zwoer haar: Wat je van mij ook maar vraagt, **ik zal het je geven, tot zelfs de helft van mijn koninkrijk.** Markus 6:22-23.

Herodes vertegenwoordigt elementen die vijandig staan tegenover het koninkrijk van God. De uitdrukking "de helft van mijn koninkrijk" is geen willekeurige uitdrukking, maar de uitdrukking van iemand die onder de directe invloed staat en daarom onder de methoden van Satan. Deze zelfde uitdrukking komt ook voor in het verhaal van Esther.

Toen zei de koning tegen haar: Wat is er met u, koningin Esther, en wat is uw verzoek? Het zal u gegeven worden, al was het ook de helft van het koninkrijk. Esther 5:3.

Dit aanbod wordt nog twee keer herhaald aan Esther door de koning. (Esther 5:6; 7:2). Dit verhaal heeft een soortgelijk element in die zin dat

Haman een verborgen motief had om Mordechai te vernietigen. De koning is gretig om zijn jonge vrouw een geschenk te geven. Maar hier handelt de jonge vrouw om degene te redden die Christus vertegenwoordigt, in tegenstelling tot Salomé die de agent werd om Johannes de Doper te doden. In ieder geval is het thema vergelijkbaar en bevat het dit patroon van een jonge vrouw die door de koning tot de helft van zijn koninkrijk wordt aangeboden.

Satan was bereid om de helft van het universum te doden om zijn doel de universele overheersing veilig te stellen. Dit idee heeft een moderne uitdrukking in de recente Avenger-serie waarin de personage Thanos (wat dood betekent) de helft van het universum vernietigt om universele overheersing veilig te stellen.²⁹

Dit zou suggereren dat de helft van de engelen bij Christus was en de andere helft bij Satan. Nadat hij zijn kooi had gemaakt, wat suggereert dat Gods gerechtigheid de dood eiste, probeerde hij de engelen onder zijn invloed tot slaaf te maken door ze te vertellen dat God hen niet zou vergeven als ze aan zijn kant stonden. We krijgen nog een aanwijzing hiervoor door wat hij deed bij Kaïn. Nadat hij Kaïn ertoe had gebracht de moord op Abel te plegen, sloot hij hem op in zijn kooi door hem ervan te overtuigen dat God hem niet zou vergeven.

En Kaïn zei tegen de HEERE: Mijn misdaad is te groot om vergeven te worden. Genesis 4:13.

Dit is het zaad van Satan. Het produceert dezelfde vruchten en werkt op dezelfde manier. Het leven van Kaïn onthult wat Satan de engelen aandeed. Hij vertelde hen dat God hen niet zou vergeven.

Dit was het punt waarop Lucifer Satan de Aanklager werd, volledig en compleet. Hij bezegelde zijn lot op dit punt. Hij wist dat het karakter van God liefde was. Hij wist dat God genadig was. We putten uit het verhaal van Jona, waarin Jona teleurgesteld is dat Nineveh niet werd weggevaagd.

Hij bad tot de HEERE en zei: Och HEERE, waren dit mijn woorden niet toen ik nog in mijn eigen land was? Daarom ben ik

---

²⁹ https://en.wikipedia.org/wiki/The_Infinity_Gauntlet

het voor geweest door naar Tarsis te vluchten! Want ik wist dat U een genadig en barmhartig God bent, geduldig en rijk aan goedertierenheid, Die berouw heeft over het kwaad. Jona 4:2.

Satan overtreedt nu volledig de wet van de liefde. Hij wist dat God zou vergeven, maar hij loog en vertelde zijn engelen die naar hem opkeken dat God niet zou vergeven. Dit stortte hen in de duisternis en de heerschappij van Satan. We zien dit principe als volgt in omgekeerde zin uitgedrukt:

om hun ogen te openen en hen te bekeren **van de duisternis tot het licht en van de macht van Satan tot God, opdat zij vergeving van de zonden ontvangen** en een erfdeel onder de geheiligden door het geloof in Mij. Handelingen 26:16.

Satan overtrad de wet door te zeggen dat God niet zou vergeven. Dit is het zaad van Satan, en iedereen die dit idee eechoot dat God niet zou vergeven, overtreedt de wet van God – de wet van leven en vrijheid.

Die engelen die Satans leugen geloofden, bezegelden ook hun lot. Er was geen hoop voor hen om vergeven te worden, omdat ze niet geloofden dat God zou vergeven, en daarom vroegen ze nooit om vergeving.

De Bijbel zegt dat de Vader altijd barmhartig is. Zijn genade houdt nooit op:

Loof de HEERE, want Hij is goed, **want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig**. Loof de God der goden, **want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig**. Loof de Heere der heren, **want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig**. Die grote wonderen doet, Hij alleen, **want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig**. Die de hemel met inzicht maakte, **want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig**. Psalm 136:1-5.

God is altijd bereid om te vergeven, maar degenen die ervan overtuigd raken dat Hij niet zal vergeven, zondigen tegen hun ziel en zullen sterven; allemaal omdat ze nooit zullen vragen. Gods vergeving brengt het leven en karakter van Christus dat heelt en herstelt, en ons herstelt tot de wet van het leven. Alleen als je vraagt, zul je ontvangen. Als je eet van de vrucht van deze boom die Satan heeft geschapen, zul je zeker sterven. Als je gelooft dat er in Gods karakter het idee bestaat dat God naar een plek kan komen

waar hij niet zal vergeven, dan zul je sterven. Dit is de heerschappij van de dood. Dit is de macht van Satan over de ziel.

De grootste triomf van Satans strategie is om het universum ervan te overtuigen dat God een God van de dood is en dat Hij geweld zal gebruiken om degenen die hardnekkig rebelleren te straffen en indien nodig te doden. De Bijbel vertelt ons:

Wij zullen immers zeker sterven en als water zijn dat op de aarde wordt uitgegoten en dat niet meer verzameld kan worden. **God neemt het leven echter niet weg**, maar denkt plannen uit zodat de verstotene niet van Hem verstoten blijft. 2 Samuel 14:14.

Dit vers is waardevol omdat het gerelateerd is aan het verhaal van Absalom. We herinneren ons dat David zijn zoon Amnon niet strafte, omdat hij Absaloms zus had verkracht, op de manier die Absalom wilde. Absalom nam het heft in eigen handen en doodde zijn halfbroer Amnon voor zijn daad. David had zijn zoon Absalom verbannen voor zijn misdaad om Amnon te doden. In een poging om David en Absalom met elkaar te verzoenen, bedacht Joab, Davids opperbevelhebber, een plan om een vrouw naar David te sturen om hem te verzoeken om een zaak die ze had en die hetzelfde was als de zaak van Amnon en Absalom. David doorzag het plan meteen, maar de vrouw deed een beroep op hem dat **God geen leven wegneemt, maar Zijn verbannen wil herstellen**. Door deze nederige vrouw verwoordde God één van de meest diepgaande waarheden van de hemel.

In een Goddelijk Patroon systeem zullen vrij leven en dood nooit in harmonie zijn. Vrijheid en angst kunnen nooit naast elkaar bestaan. God is liefde (1 Johannes 4:8) en wanneer we deze liefde kennen, wordt alle angst verdreven. (1 Johannes 4:18). Er is geen angst in liefde (Agape). Maar er is angst in de dood. Daarom kan God niets te maken hebben met de dood.

De laatste vijand die tenietgedaan wordt, is de dood. 1 Korinthe 15:26.

dat wij, verlost uit de hand van onze vijanden, Hem zouden dienen zonder vrees, Lukas 1:74.

De dood is Satans domein. Hij creëerde het door een vals rechtssysteem te ontwikkelen via de wet, en overtuigde velen ervan dat overtreding van de wet bestraft moest worden. Ernstige misdaden moeten bestraft worden met de dood. Satan bedacht het idee van de dood door zijn verlangen dat de Zoon van God niet langer zou bestaan. Hij stelde zich het universum voor zonder Hem. Dit opende de deur naar het principe van de dood.

Helaas was de enige manier waarop het universum de waarheid van wat Satan van plan was kon ontdekken, dat de Zoon van God Satan met Hem zou laten doen wat hij wilde. De kruisiging van Jezus is de openbaring van het moorddadige zaad dat vanaf het begin in het hart van Satan huisde.

Wanneer het ware karakter van de Vader wordt geopenbaard en het universum zijn keuze heeft gemaakt wat betreft de God die zij dienen, zal elke knie buigen en erkennen dat Jezus Christus Heer is tot eer van God de Vader. Sommigen zullen dit doen in liefde. Sommigen zullen dit doen met gewezen en tandengeknars.

Dan zullen de dood en de hel [hades = dodenrijk] vernietigd worden. De auteur van de dood en degenen die in hem geloofden zullen verpletterd worden onder het gewicht van hun eigen schuld. Een vuur zal branden in hun harten bij het besef dat ze de eeuwigheid verloren hebben en dat ze niemand anders de schuld kunnen geven dan zichzelf.

En de dood en het rijk van de dood werden in de poel van vuur geworpen. Dit is de tweede dood. Openbaring 20:14.

Zoals de aardbeving die de aarde hevig schudde toen Christus stierf aan het kruis, zo zal ook de aarde uitbarsten, de gewelddadige, haatdragende gedachten van de verdoemden manifesteren en hen verteren. De aarde zelf zal haar bewoners uitspuwen. (Leviticus 18:25). Degenen die het eeuwige verbond hebben overtreden, zullen met wortel en tak verbrand worden. (Jesaja 24:5-6; Maleachi 4:1-2).

HOOFDSTUK 14

DE VAL VAN LUCIFER EN ZIJN ENGELN

Er was geen logische reden voor Satan om het pad te kiezen dat hij had gekozen. Hij wist dat God liefdevol, genadig en vergevingsgezind was. Hij wist dat de Zoon van God hem en alle engelen en het universum had geschapen. Zijn opzettelijke verwerping van de realiteit kan niet worden verklaard. Dit is het mysterie van de ongerechtigheid. Hoe kon die prachtige, zachtaardige engel genaamd Lucifer Satan worden? Er is geen verklaring voor waarom Satan ervoor koos om zijn toevlucht te zoeken in leugens, bedrog en geweld.

Satan moet even gebedd hebben dat hij bereid was om zulke leugens over Gods karakter te vertellen. In het leven van Kaïn zien we de wankeling en het schudden dat hij ervoer toen hij het pad van Satan bewandelde. Kaïn onthulde de innerlijke onrust van Satan en zijn onzekerheid, angst en depressie door het verlies van zijn identiteit.

Heeft hij zich in het begin afgevraagd of hij zijn plan wel moest doorzetten? Zou hij zich volledig inzetten voor de oorlog tegen God en Zijn Zoon?

Waarom woeden de heidenvolken en bedenken de volken wat zonder inhoud is? De koningen van de aarde stellen zich op en de vorsten spannen samen tegen de HEERE en tegen Zijn Gezalfde: Laten wij Hun banden verscheuren en Hun touwen van ons

werpen! Psalm 2:1-3.

In deze diepe duisternis die Satan over de engelen had geworpen, liet God het licht van de waarheid schijnen in het gelaat van Zijn Zoon.

Want God, Die gezegd heeft dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is ook Degene Die in onze harten geschenen heeft tot verlichting met de kennis van de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus. 2 Korinthe 4:6.

Deze tekst is een uitdrukking van het zaad in de Zoon van God. Hij is altijd het licht; Hij is altijd de waarheid van de Vader en hij is altijd de weg naar de Vader. De Zoon van God stapte in de duisternis om te spreken over Gods liefde, genade en barmhartigheid.

Zijn woorden waren als een zwaard uit Zijn mond en Zijn ogen als een vuurvlam. De heerlijkheid van de Heere was hoop en vreugde voor engelen die in Hem geloofden, maar Hij was als een verterend vuur (Exodus 24:17) in de ogen van die engelen die de leugens van Satan geloofden. In de duisternis kwam het licht, en het woord van de Zoon van God bracht een scheiding tussen degenen die met Satan en degenen die met God waren.

De rivieren verheffen, HEERE, de rivieren verheffen hun stem, de rivieren verheffen hun gebruis. De HEERE in de hoogte is machtiger dan het bruisen van machtige wateren, de machtige golven van de zee. Psalm 93:3-4.

En de slang spuwde uit zijn bek water als een rivier, de vrouw achterna, om haar door de rivier te laten meesleuren. Openbaring 12:15.

Dan zullen zij de Naam van de HEERE vrezen vanwaar de zon ondergaat, en Zijn heerlijkheid van waar de zon opkomt. **Als de vijand zal komen als een rivier, zal de Geest van de HEERE de banier tegen hem oprichten.** Jesaja 59:19.

De Schrift stelt de woorden van de vijand voor als een vloed die komt om de gelovigen mee te slepen. De slang wilde door zijn leugens alle engelen meeslepen, maar de Zoon van God openbaarde de heerlijkheid van de Vader als een helder licht en dit veroorzaakte een scheiding in de wateren tussen

de engelen die boven bleven en de engelen die neergedaald waren. (Genesis 1:6-7).

Tot Satans grote teleurstelling koos slechts een derde van de engelen ervoor zich volledig in te zetten voor zijn oorlog tegen God en Zijn gezalfde.

En zijn staart veegde het derde deel van de sterren van de hemel en wierp die op de aarde. En de draak stond voor de vrouw, die op het punt stond te baren, om haar Kind te verslinden, zodra zij Het gebaard zou hebben. Openbaring 12:4.

In een visioen zag Johannes de symbolen van de vrouw die op het punt stond het zaad van Christus te baren. Hoewel de symbolen van de draak en de sterren profetisch verwijzen naar Satans werk via Rome om enkele leiders van Gods volk te vernietigen, verwijst het ook naar het oorspronkelijke zaad dat dit proces in de hemel veroorzaakte.

Satan had de engelen verteld dat God hen niet zou vergeven en een derde van de engelen geloofde Satan en ging samen met Satan de kooi van de dood binnen.

En de engelen die hun oorspronkelijke staat niet hebben bewaard, maar hun eigen woonplaats verlaten hebben, heeft Hij voor het oordeel van de grote dag met eeuwige boeien in de duisternis in verzekerde bewaring gesteld. Judas 1:6.

De reden dat God deze engelen in "boeien in de duisternis" zou bewaren, is omdat Satan de engelen ervan weerhield te geloven dat ze terug konden komen naar God. Zoals we in het vorige hoofdstuk al zeiden:

om hun ogen te openen en hen te bekeren van **de duisternis tot het licht** en van **de macht van Satan** tot God, opdat zij **vergeving van de zonden** ontvangen en een erfdeel onder de geheiligden door het geloof in Mij. Handelingen 26:18.

want met het oordeel waarmee u oordeelt, zult u zelf geoordeeld worden; en met welke maat u meet, zal er bij u ook gemeten worden. Mattheüs 7:2.

De boeien in duisternis waren de macht van Satan dat ze GEEN vergeving van zonden zouden ontvangen. Dus konden ze alleen maar hopen op de straf die ze hadden geëist dat God zou moeten uitoefenen.

Want als wij willens en wetens zondigen, nadat wij de kennis van de waarheid ontvangen hebben, blijft er geen slachtoffer voor de zonden meer over, maar **slechts een verschrikkelijke verwachting van oordeel en verzegend vuur, dat de tegenstanders zal verslinden.** Hebreëen 10:26-27.

Sommige engelen, het verschil tussen een derde van de engelen en de helft van het koninkrijk, keerden terug naar God. Ze weigerden de leugen te accepteren dat God niet zou vergeven. Ze omarmden de waarheid van Gods barmhartige, liefdevolle karakter. Ook al konden ze niet alle beschuldigingen van Satan weerleggen, ze kozen ervoor om trouw te blijven aan God. Toen Jezus stierf aan het kruis, werden Satans plannen duidelijk openbaar en kregen de engelen eindelijk de antwoorden die ze zochten.

en dat Hij door Hem **alle dingen met Zichzelf verzoenen zou**, door vrede te maken door het bloed van Zijn kruis, ja door Hem, zowel de dingen die op de aarde zijn als **de dingen die in de hemelen** zijn. Kolossenzen 1:20.

Toen Christus stierf, waren er dingen verzoend met God in de hemel. Uiteindelijk werden Satans ideeën en zijn invloed uit de hemel verwijderd.

En de grote draak werd neergeworpen, namelijk de oude slang, die duivel en satan genoemd wordt, die de hele wereld misleidt. Hij werd neergeworpen op de aarde en zijn engelen werden met hem neergeworpen. En ik hoorde een luide stem in de hemel zeggen: Nu is gekomen de zaligheid, de kracht en het koninkrijk van onze God en de macht van Zijn Christus, want de aanklager van onze broeders, die hen dag en nacht aanklaagde voor onze God, is neergeworpen. Openbaring 12:9-10.

Tot aan het kruis kon Satan nog steeds de hemel bereiken. De fysieke aanwezigheid van Satan in de hemel kon alleen worden toegestaan omdat

er onopgeloste vragen in de hoofden van de engelen waren. Dit wordt ons verteld in het verhaal van Job.

Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam. Toen zei de HEERE tegen de satan: Waar komt u vandaan? En de satan antwoordde de HEERE en zei: Van het rondtrekken over de aarde en van het rondwandelen erover. Job 1:6-7.

Toen Jezus het kruis naderde, wist Hij dat Satan spoedig zou worden geopenbaard en als een bliksem uit de hemel zou vallen. Satan zou geen sympathie meer hebben in de hemel, en dus zou hij geen reden meer hebben om daarheen te gaan.

Hij zei tegen hen: Ik zag Satan als een bliksem uit de hemel vallen.
Lukas 10:18.

De Zoon van God zag Satan vanaf het begin in lichamelijke vorm uit de hemel vallen, maar zijn ideeën verlieten de hemel pas volledig toen Christus stierf aan het kruis. Het valt nog te bezien wie van de aarde de waarheid van Gods karakter zal accepteren en zich zal bevrijden van de heerschappij van de dood. Aan het einde der tijden, heel binnenkort, zal God de controversie duidelijk maken aan de hele wereld en zal de mens een beslissing moeten nemen, zoals de engelen een beslissing namen.

Hoe kostbaar om te weten dat Gods genade zich vrijelijk uitstrekt tot iedereen. Ook al infecteerde Satan de helft van het koninkrijk, toch keerde een restant van deze engelen terug naar de boezem van de Vader.

Hoe verdrietig moeten de engelen in de hemel zijn geweest om te zien dat er zo'n vacature ontstond in de hemelse hoven. Veel van hun metgezellen met wie ze dierbare herinneringen hadden gedeeld, waren weg. Wat moeten de engelen gehuild hebben om dit vreselijke verlies. Maar wie kan het verliesgevoel van de Vader en de Zoon meten? Zij die deze engelen hebben geschapen, onderwezen en liefgehad. De angst, tranen en het gebroken hart moeten onpeilbaar zijn geweest.

HOOFDSTUK 15

DE DRAAK VESTIGT ZIJN VERBLIJFPLAATS OP AARDE

Werd Satan uit de hemel gegooid? Of verplaatste hij zijn troepen strategisch naar het volgende strijdtoneel, namelijk waar de aarde geschapen moest worden?

Toen brak er oorlog uit in de hemel: Michaël en zijn engelen voerden oorlog tegen de draak, ook de draak en zijn engelen voerden oorlog. Maar zij waren niet sterk genoeg, en hun plaats werd in de hemel niet meer gevonden. **En de grote draak werd neergeworpen, namelijk de oude slang, die duivel en satan genoemd wordt, die de hele wereld misleidt.** Hij werd neergeworpen op de aarde en zijn engelen werden met hem neergeworpen. Openbaring 12:7-9.

Heeft God hem uit de hemel geworpen als een steentje? Dat is niet mogelijk, want als we het karakter van God kennen, weten we:

Men zal **nergens kwaad doen of verderf aanrichten** op heel Mijn heilige berg, want de aarde zal **vol zijn van de kennis van de HEERE**, zoals het water de bodem van de zee bedekt. Jesaja 11:9.

Er staat over de Zoon van God dat Hij geen geweld gebruikt en niemand kwaad doet.

Men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld, en Hij is bij de rijke in Zijn dood geweest, omdat Hij geen onrecht gedaan heeft en geen bedrog in Zijn mond geweest is. Jesaja 53:9.

Want zo'n Hogepriester hadden wij nodig: heilig, **onschuldig**, onbesmet, afgescheiden van de zondaars en boven de hemelen verheven.

Hoe werden Satan en Zijn engelen dan eruitgeworpen? Zoals we lezen in Judas 1:6, verlieten deze engelen hun eerste staat. Wat zorgde er dan voor dat ze "uitgeworpen" werden uit de hemel?

En zijn staart veegde het derde deel van de sterren van de hemel en wierp die op de aarde. En de draak stond voor de vrouw, die op het punt stond te baren, om haar Kind te verslinden, zodra zij Het gebaard zou hebben. Openbaring 12:4.

Wat vertegenwoordigd de staart van de draak?

De oudste en aanzienlijke: zij zijn de kop, en **de leugen onderwijzende profeet: hij is de staart**. Jesaja 9:14.

Satans leugen en verkeerde voorstelling van God had ervoor gezorgd dat veel engelen God als hun vijand zagen. God probeerde hun de waarheid te laten zien, maar elke toenadering tot de engelen werd gezien als een aanval op hen.

Zij daarentegen zijn ongehoorzaam geworden en hebben Zijn Heilige Geest bedroefd. Daarom is Hij voor hen veranderd in een vijand, Hij Zelf heeft tegen hen gestreden. Jesaja 63:10.

God was niet hun vijand, maar "hij werd hun vijand" door hun eigen misverstand over waar hun leven vandaan kwam in relatie tot Gods wet. Toen God deze engelen naderde, vluchtten ze, net als Adam die erg bang was nadat hij had gezondigd, naar deze planeet waar de aarde zou worden geschapen.

Het waren Satans leugens die de engelen uit de hemel dreven, zoals staat in Openbaring 12:4. Om meer details te krijgen over wat Satan op dit punt

deed, moeten we Openbaring 12:1-3 onderzoeken, dat voorafgaat aan vers 4.

En er verscheen een groot teken in de hemel: een vrouw, bekleed met de zon, en de maan was onder haar voeten en op haar hoofd een kroon van twaalf sterren. En zij was zwanger en schreeuwde het uit in barensnood en in haar pijn om te baren. En er verscheen een ander teken in de hemel. En zie: een grote vuurrode draak met zeven koppen en tien horens. En op zijn koppen zeven diademen. Openbaring 12:1-3.

Wie is de vrouw die in de hemel verschijnt, gekleed in de zon en de maan onder haar voeten? Verzen 4-6 spreken over de vrouw die het mannelijke kind op aarde baart dat de naties zou regeren en werd opgenomen in de hemel. Adam Clarke biedt dit commentaar:

Dat de vrouw hier de ware Kerk van Christus vertegenwoordigt, zijn de meeste commentatoren het erover eens. In andere delen van de Apocalyps wordt de zuivere Kerk van Christus duidelijk afgebeeld door een vrouw. In Openbaring 19:7 wordt een grote menigte voorgesteld als zeggende: "Laten wij blij zijn en juichen en Hem eer geven, want de bruiloft van het Lam is gekomen en zijn Vrouw heeft zich gereedgemaakt."

Het is zeker waar dat een reine vrouw de bruid van Christus, Zijn geliefde gemeente, vertegenwoordigt.

want de man is hoofd van de vrouw, zoals ook Christus Hoofd van de gemeente is; en Hij is de Behouder van het lichaam. Efeze 5:23.

Waarom wordt deze vrouw in vers 1-3 voorgesteld alsof ze zich in de hemel bevindt en waarom baart de vrouw, nadat de draak naar de aarde is gekomen, in vers 4-6 een mannelijk kind op de aarde?

Het plan voor deze aarde was om de heerlijkheid van God en Zijn Zoon te openbaren. Wij zijn naar hun evenbeeld geschapen. Alle bewoners van deze wereld zouden de bruid van Christus zijn. De Zoon van God verlangde ernaar een volk te hebben dat Zijn karakter en het karakter van Zijn Vader volledig zou weerspiegelen. In de schepping van de vrouw uit Adams zijde, hebben we het principe van de vrouw, de gemeente, onthuld, die voortkwam

uit het hart van Christus. Verwekt door de Vader, was Christus degene die de wil van Zijn Hoofd zou doen; verwekt door Christus, zou de mensheid de wil van hun Hoofd doen.

want wie de wil van God doet, die is Mijn broeder en Mijn zuster en Mijn moeder. Markus 3:35.

... ga naar Mijn broeders en zeg tegen hen: Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader, en naar Mijn God en uw God. Johannes 20:17.

De vrouw, die Christus' volk vertegenwoordigt waarin Zijn karakter is, zou gekleed zijn in de Zon. Christus is de Zon der gerechtigheid, het licht van de wereld. Het lot van Zijn bruid was om de waarheid van het karakter van God aan het universum te openbaren.

De zichtbare setting van Openbaring 12 is ten tijde van de geboorte van Christus tweeduizend jaar geleden. De vrouw is Gods gemeente die op het punt staat de Messias te baren. De draak manifesteert zich door de Romeinse macht en de sterren zijn de leiders van Gods volk die worden afgesneden. Toch vindt het zaad van dit verhaal zijn oorsprong in het allereerste begin. God en Zijn Zoon waren van plan om de vrouw te scheppen, de bruid van Christus om het universum de ware relatie tussen God en Zijn Zoon te laten zien. Lucifer was niet betrokken bij de discussies over de schepping van deze wereld. In de overleggingen waren alleen God en Zijn Zoon betrokken, want alleen de Zoon van God kende de waarheid van het karakter van Zijn Vader.

En Zijn ogen waren als een vuurvlam en op Zijn hoofd waren vele diademen. Hij had een naam, die opgeschreven was, en **die niemand kent dan Hijzelf**. Openbaring 19:12.

Het was Satans verlangen om de prins van deze wereld te worden. Toen Adam en Eva hun heerschappij aan Satan overgaven, verwierf hij de titel die hij wilde.

Ik zal niet veel meer met u spreken, want **de vorst van deze wereld** komt en heeft geen macht over Mij. Johannes 14:30.

Satan wilde zijn principes van bestuur met zijn nieuwe rechtssysteem op aarde demonstreren, maar God gaf Zijn Zoon de bevoegdheid om zowel de Schepper als de rechtmatige heerser van deze wereld te zijn.

Ik keek toe in de nachtvisioenen, en zie, er kwam met de wolken van de hemel Iemand als een Mensenzoon. Hij kwam tot de Oude van dagen en men deed Hem voor Zijn aangezicht naderbijkomen. **Hem werd gegeven heerschappij, eer en koningschap, en alle volken, natiën en talen moesten Hem vereren. Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij**, die Hem niet ontnomen zal worden, en Zijn koningschap zal niet te gronde gaan. Daniël 7:13-14.

Wat de profeet Daniël in een visioen zag, is de vervulling van het oorspronkelijke ontwerp dat de Vader vanaf het begin had; dat Zijn Zoon heerser zou zijn en heerschappij zou hebben over de aarde. Voordat de Zoon van God deze aarde schiep, verplaatste Satan al zijn troepen naar het gebied van de aarde om zichzelf voor te bereiden om te verslinden en gevangen te nemen wat Christus op het punt stond te scheppen.

En zijn staart veegde het derde deel van de sterren van de hemel en wierp die op de aarde. En de draak stond voor de vrouw, die op het punt stond te baren, om haar Kind te verslinden, zodra zij Het gebaar zou hebben. Openbaring 12:4.

Het verhaal van de geboorte van Christus 2000 jaar geleden is de vergelijking van wat er gebeurde bij de grondlegging van de wereld. Toen Jezus werd geboren, probeerde Satan Hem te vernietigen en deze wereld op te eisen als zijn rechtmatige heerschappij.

Toen Christus op het punt stond deze wereld te scheppen en Zijn bruid op aarde te brengen, stond Satan klaar om het te ontworstelen aan de heerschappij van de Zoon van God. Het wonder van de vrouw dat gepland, gedroomd en ontworpen was in de hemel, zou nu voortgebracht worden uit de hand van Christus, haar Schepper, op aarde.

In het begin schiep God de hemel en de aarde. Genesis 1:1.

Zodra de Zoon van God deze plaats, de aarde, schiep, probeerde Satan onmiddellijk bezit te nemen van de plaats. Vanaf het begin was er namelijk duisternis op deze plaats.

De aarde nu was woest en leeg, en **duisternis lag over de watervloed**; en de Geest van God zweefde boven het water. Genesis 1:2.

We weten dat deze duisternis niet goed was, omdat God de duisternis niet goed noemde. Hij noemde alleen het licht goed.

En God zei: Laat er licht zijn! En er was licht. En **God zag het licht dat het goed was**; en God maakte scheiding tussen het licht en de duisternis. Genesis 1:3-4.

God is licht. Satan is duisternis. De aanwezigheid van de duisternis, die niet goed werd genoemd, vertelt ons dat Satan, de draak, naar de aarde was gekomen, voorbereid om te verslinden wat de Zoon van God aan het scheppen was en zichzelf tot prins van deze wereld te maken.

Het scheppingsverhaal is geen serie van willekeurige stappen. De schepping is een manifestatie van het zaad dat in de Zoon van God is en is ook een openbaring van het conflict tussen het zaad van Christus en het zaad van de slang.

We herinneren ons dat de wet van het leven geen dwingende kracht gebruikt. God heeft Satan op geen enkele manier gedwongen en Hij heeft zijn bewegingen op geen enkele manier beperkt. Zo werkt de wet van de vrijheid niet.

Een ander bewijs van deze vrijheid wordt getoond in het feit dat hoewel Satan en zijn engelen bleven leven, ze niet leefden door hun eigen kracht. Er is er maar Eén die onsterfelijk is en dat is God. De engelen leefden door het leven dat in Christus was.

God heeft één ding gesproken, ik heb dit tweemaal gehoord: dat de kracht van God is. Psalm 62:12.

Christus bleef leven geven aan deze gevallen engelen. Elke levenspuls die ze hadden, kwam van Christus. Hij en Zijn Vader konden nog steeds elke

gedachte lezen die ze hadden. Ze kenden elke hatelijke gedachte en actie van Satan tegen hen. Toch gaf God hen leven. Waarom was dit?

Ten eerste, zoals we hebben gezien, neemt God geen leven. Ten tweede hadden veel engelen nog steeds onopgeloste vragen en was er tijd nodig om Satan zijn ideeën te laten ontwikkelen en de vrucht ervan te zien. Als gevolg daarvan wordt de Zoon van God gedwongen om de vuiligheid en verachtelijke krachttermen van deze gevallen engelen te horen en te observeren. Wat een kruis is dit voor Christus om te dragen. Christus houdt Satan in zekere zin nog steeds in zijn armen, terwijl Satan de Zoon van God slaat, mishandelt, schreeuwt en pijn doet. We herinneren ons:

De God Die de wereld gemaakt heeft en alles wat daarin is, ...
omdat Hij Zelf aan allen het leven, de adem en alle dingen geeft.
Handelingen 17:24-25.

De Vader en de Zoon geven Satan voortdurend leven, zodat zijn principes geopenbaard kunnen worden en hun principes om nooit geweld te gebruiken in stand worden gehouden. Satan gebruikt dat leven om te stelen, te doden en te vernietigen. Christus is de wijsheid en kracht van God. (1 Korintiërs 1:24). Satan neemt de kracht en verwerpt de wijsheid. Satan verhardt zichzelf zo volkomen tegen de Zoon van God en leeft toch door elke ademtocht door Hem.

Elke keer dat Satan iets vernietigt, is het te vergelijken met de staf in de hand van Mozes. Toen hij die neerlegde, veranderde het in een slang.

De HEERE zei tegen hem: Wat hebt u daar in uw hand? Hij zei: Een staf. Hij zei: Werp hem op de grond. En hij wierp hem op de grond en hij werd een slang. En Mozes vluchtte ervoor. Maar de HEERE zei tegen Mozes: Streck uw hand uit, en grijp hem bij zijn staart, - toen stak hij zijn hand uit en greep hem vast, en hij werd weer een staf in zijn hand. Exodus 4:2-4.

Christus is de staf in de rechterhand van de Vader. Wanneer God Satan toestaat te vernietigen, dan zal de macht in Christus toch gegeven worden aan Satan om deze slechte daden te doen. De Zoon van God wil niet dat deze slechte daden worden gedaan, maar de vrijheid om te kiezen moet toegestaan worden waardoor deze macht overgaat op Satan. Elke keer dat

Satan één van Gods kinderen doodt en vernietigt, wordt Christus doorboord. Hij wordt verwond door deze overtredingen.

Waarom stopt Hij Satan niet om dit te doen? Omdat Satan zelf het principe van de vrije wil begrijpt, en hij eist dat mensen de consequenties van hun daden ontvangen en geregeerd worden door de god van hun keuzes, die, als ze zondigen, het Satan wel moet zijn, die over hen heerst door hen te manipuleren, op te hitsen, te kwellen en uiteindelijk te vernietigen. Christus kan Satan niet stoppen om degenen te kwellen die weigeren om in de wet van de Heer te wandelen en Zijn inzettingen en oordelen te houden. Hij kan hen alleen smeken om terug te keren naar Hem om uit de gevarenzone te komen.

Sommigen zouden hier vaststellen dat onschuldigen ook gekwetst worden; hoe verklaart God dat? Veel kinderen lijden onder oorlogen, of alcoholische vaders, of vreselijke regeringen, etc. Het cruciale woord hier onder is. God creëerde een systeem waarin de acties en overtuigingen van ieder van ons degenen om ons heen zouden beïnvloeden – dat is een onderdeel van de vrije wil. Dit is met name waar als we een autoriteit zijn, een hoofd; wat we denken en doen zal directe repercussies hebben op degenen onder ons. Dit was om ons en de engelen te helpen onze eigen acties te begrijpen, en de acties van degenen boven en onder ons, in de grote keten van het bestaan; en dat onze acties niet alleen onszelf beïnvloeden, maar ook in relatie staan tot al het andere. Wanneer mensen en engelen ervoor kiezen om Christus te verwerpen, kwetst die keuze niet alleen henzelf, maar ook iedereen om hen heen.

Nadat Satan en zijn engelen de hemel ontvluchtten, besloten God en Zijn Zoon om Hun plannen door te zetten en deze wereld te creëren. Een groot deel van het universum was beïnvloed door de leugens van Satan en zijn vals rechtssysteem in relatie tot de wet van God. God en Zijn Zoon keken ernaar uit met hoop dat de waarheid van Gods karakter zou worden geopenbaard in het menselijk ras; de bruid van de Zoon van God, en helpen de beschuldigingen van Satan tegen God te beantwoorden. Maar ze zouden Satans bewegingen niet beperken.

Satan was vrij om rond te zwerven in de regio's van de nieuwe wereld die werd geschapen. Zijn haat tegen de Zoon van God dreef hem om naar deze

plek te komen en te proberen de controle erover te krijgen. Dit is de reden voor de duisternis die bestond op dag één van de schepping. Satan kwam hier met zijn engelen ter voorbereiding op wat komen zou.

De beperkingen op Satan kwamen voort uit zijn eigen rechtssysteem en wat hij zich voorstelde dat God met hem zou doen. De nieuwe schepping zou niets te vrezen hebben van Satan zolang ze vervuld bleven met de Geest van Christus. Hij zou niet lang in hun aanwezigheid kunnen blijven zonder de noodzaak om te vluchten. Hij zou worden verdreven door de horzels van overtuiging en angst voor straf.

HOOFDSTUK 16

DE SCHEPPINGSWEEK PROFETIE

Het conflict tussen Satan en de regering van God werd volledig ontwikkeld in het zaad van de slang. Alleen God en Zijn Zoon wisten wat het einde van deze dingen zou zijn. God was in Zijn wijsheid, door de gebeurtenissen van de schepping, in staat om elementen van het zaad in Christus en het zaad dat in Satan was te kennen. Onze Vader was in staat om het principe uiteen te zetten wat er zou gebeuren in dit conflict tussen Gods koninkrijk en Satans koninkrijk.

Het lot van deze wereld was niet bestemd om het middelpunt te zijn waar dit drama zich zou afspelen, maar de volgorde van de schepping verklaart de belangerijkste stadia van het conflict tussen Christus en Satan. Het is zeker dat het zaad van de slang een plek zou vinden om zijn principes te manifesteren, maar het was niet zeker dat deze aarde spijtelijk deze plek zou worden waar het zich zou afspelen, want God is alwijs in plaats van alwetend. Het verschil, zoals we hebben besproken, is te vinden in het kennen van het einde vanaf het begin. Dat wat vóór het begin is, is niet een onderdeel van deze profetische kennis. Het is vooraf niet bekend en het is daarom een element van het risico.

Voordat Lucifer zich volledig had toegewijd aan een rebellie tegen Zijn maker, raakte de Geest van God de harten aan van de engelen om hen terug te trekken van de afgrond waar velen naartoe trokken. Het scheppingsverhaal weerspiegelt deze realiteit.

De aarde nu was woest en leeg, en duisternis lag over de **watervloed**; en de Geest van God zweefde boven het water. Genesis 1:2.

Het Hebreeuwse woord voor watervloed heeft de betekenis van een opwellende massa water. Satans onheil om de wet van God te herformuleren door zijn leugens over onsterfelijkheid veroorzaakte commotie onder de engelen. Hij had zichzelf als voorbeeld gesteld van hoe te leven, in tegenstelling tot de Zoon van God. De Geest van God beïnvloedde hen en deed een beroep op hun geweten om te luisteren naar de woorden van de Zoon van God en de loyale engelen.

Lucifer beschuldigde God en Zijn regering, maar Christus was het licht van de hemel dat de waarheid van Gods karakter openbaarde. Lucifer drong erop aan dat gerechtigheid de dood eiste voor overtredingen, maar Christus openbaarde dat de Vader geen offerande en een offer voor zonde wenste.

En God zei: Laat er licht zijn! En er was licht. En God zag het licht dat het goed was; en God maakte scheiding tussen het licht en de duisternis. En God noemde het licht dag en de duisternis noemde Hij nacht. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de eerste dag. Genesis 1:3-5.

God zei niet "maak daar het licht." Hij zei "laat er licht zijn." Dit is iets dat we in onze gedachten moeten houden en met dank moeten ontvangen. Satan weigerde het licht; en als je oog verduisterd wordt, doordat je het weigert en dan niet in staat om licht te ontvangen, hoe donker kan de wereld om je heen dan worden?

De lamp van het lichaam is het oog; als dan uw oog oprecht is, zal heel uw lichaam verlicht zijn; maar als uw oog kwaadaardig is, zal heel uw lichaam duister zijn. Als het licht dat in u is, duisternis is, hoe groot is dan de duisternis zelf! Mattheüs 6:22-23.

Zoals we in het vorige hoofdstuk al zeiden, noemde God het licht goed. Hij noemde de duisternis niet goed. Hier is bewijs van het verhaal dat wordt onthuld in de scheppingsgebeurtenissen. God scheidde het licht van de duisternis. Door de waarheid van Zijn Vader te openbaren, legde de Zoon van God de duisternis bloot die in Satan was.

De woorden die de Zoon van God sprak, werden door Zijn Geest in de gedachten van de engelen gebracht en het onderscheidde hun gedachten en verlangens (Hebreeën 4:12). De Geest is als een stroom van wind die scheidt. Dit is wat we zien in het firmament: een luchtlaag tussen de wateren boven de aarde en de wateren onder de aarde.

En God zei: Laat er een gewelf zijn in het midden van het water, en laat dat scheiding maken tussen water en water! En God maakte dat gewelf en maakte scheiding tussen het water dat onder het gewelf is, en het water dat boven het gewelf is. En het was zo. En God noemde het gewelf hemel. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de tweede dag. Genesis 1:6-8.

Het resultaat van de openbaring van het licht is om tot een besluit te komen. Zal er acceptatie van het licht zijn of zal er een verdraaiing van het licht zijn³⁰ die leidt tot scheiding? We merken met interesse op dat God niet zegt dat de scheiding van de wateren een goede zaak is, maar eenvoudigweg dat het zo was. Dit is het zaadprincipe dat in de schepping werd getoond. We zullen dit proces opnieuw zien op dag vier en vijf van de schepping. Nogmaals, het licht schijnt op dag vier en er is scheiding op dag vijf. We zullen hier binnenkort op terugkomen. Ons punt van dag twee van de schepping is dat de Geest van de waarheid verdeelt. Jezus legde dit principe uit toen hij hier op aarde was.

Denk niet dat Ik gekomen ben om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard. Want Ik ben gekomen om tweedracht te brengen tussen een man en zijn vader, en tussen een dochter en haar moeder, en tussen een schoondochter en haar schoonmoeder; en iemands huisgenoten zullen zijn vijanden zijn. Mattheüs 10:34-36.

God smeekt degenen in de duisternis om zich tot Hem te wenden. De voortdurende oproep aan het hart zorgt ervoor dat het zachter of permanent harder wordt. Zo verhardde God het hart van Farao; God bleef hem

---

30 De betekenis van het Hebreeuwse woord voor nacht is "een draai weg van het licht". Figuurlijk betekent het tegenspoed.

aanspreken om zijn hart zachter te maken en Farao weigerde herhaaldelijk. Dit is wat scheiding veroorzaakt.

Dag drie breidt de scheiding uit die begon op dag twee van de schepping. Het toont meer van de ontwikkeling van het zaad van Christus en het zaad van Satan.

En God zei: Laat het [1] **water dat onder** [H8478] de hemel is, in [2] één plaats **samenvloeien** [H6960] en laat het [3] **droge** [H3004] **zichtbaar worden!** En het was zo. En God noemde het droge aarde en het samengevloede water noemde Hij zeeën; en God zag dat het goed was. Genesis 1:9-10.

Het Hebreeuwse woord voor *onder* betekend:

H8478 tachath (*takh'-ath*) – *onderaan*, (zoals depressief) van H8430 tōach (*to'-akh*) – *deprimeren, nederig*.

Door Christus zoonschap van God af te wijzen, raakte Satan depressief. Elementen van zijn karakter begonnen te wankelen en te schudden. (Genesis 4:12). Degenen die zich bij hem aansloten in het afwijzen van hun zoonschap van God, voelden zichzelf verbonden met Lucifer. Het woord *verzamelen* in het Hebreeuws betekent:

H6960 qâvâh; (kaw-vaw'): Een stamwoord; *samenbinden* (misschien door te draaien), dat wil zeggen, *verzamelen*; (figuurlijk) *verwachten*: - *verzamelen* (samen), *kijken*, *geduldig toeven*, *wachten* (op).

Satan en zijn engelen keerden zich collectief af van het licht van de waarheid in de Zoon van God. Ze waren vervuld met woede, geweld, jaloezie en oordeel tegen God en Zijn Zoon. Ze waren ook vervuld met een angstige verwachting betreffende het oordeel. We zien dit zaad van Satan geopenbaard in Adam en Eva toen ze zondigden. Toen God naar hen toe ging in het hof van Eden, renden ze weg en verstopten ze zich uit angst. Ze waren vervuld met angst, schuld en vijandschap jegens God. Dit zaad wordt verder op deze manier uitgedrukt:

De koningen van de aarde stellen zich op en de vorsten spannen samen tegen de HEERE en tegen Zijn Gezalfde: Psalm 2:2.

Daarom heeft de uitingvorm van het licht het effect dat de gevallen engelen gebonden worden door hun reactie op het licht. Het is hun eigen angst en oordeel, als reactie op het licht, dat hen tot slaaf maakt en samenbrengt.

Hij bindt het water in Zijn wolken [duisternis]; toch scheurt de wolk daaronder niet. Job 26:8.

En de engelen die hun oorspronkelijke staat niet hebben bewaard, maar hun eigen woonplaats verlaten hebben, heeft Hij voor het oordeel van de grote dag met eeuwige boeien in de duisternis in verzekerde bewaring gesteld. Judas 1:6.

Wij zien de angst die de gevallen engelen tonen wanneer de Zoon van God in hun aanwezigheid komt.

En zie, zij riepen: Jezus, Zoon van God, wat hebben wij met U te maken? Bent U hier gekomen om ons te pijnigen vóór de tijd? Mattheüs 8:29.

Dag drie van de schepping geeft de samenkomst weer van de wateren die beneden of eronder zijn. Dit vertegenwoordigt Satan en zijn engelen, samengebonden in hun haat jegens God en Zijn Zoon en hun angst voor het komende oordeel. We merken met interesse op dat de samenkomst van de wateren het droge land liet verschijnen.

En God zei: Laat het water dat onder de hemel is, in één plaats samenvloeien en laat het droge [H3004] zichtbaar worden! En het was zo. Genesis 1:9.

Hier zien we het zaadprincipe van Satans reikwijdte. Door zijn krachten te verzamelen tegen de Heere en Zijn gezalfde, werd het droge land, de opkomst van de vrouw, toegestaan te verschijnen en in deze droge grond werd het zaad, dat Christus is, in staat gesteld te worden geplant.

En God zei: Laat de aarde groen doen opkomen, **zaaddragend gewas**, vruchtbomen, die naar hun soort vrucht dragen, **waarin hun zaad is op de aarde!** En het was zo. Genesis 1:11.

Het Hebreeuwse woord voor droog land heeft op de volgende manieren betrekking op het thema van een pad of weg naar verlossing.

Hij heeft de zee veranderd in het *droge* [H3004]; zij zijn te voet door de rivier gegaan; daar hebben wij ons in Hem verblijd. Psalm 66:6.

De mannen roeiden echter om het schip terug te brengen naar het *droge* [H3004]. Maar zij konden het niet, want de zee werd hoe langer hoe onstuimiger tegen hen. Jona 1:13.

Hoewel Satan en zijn engelen hadden besloten om de aarde tot hun hoofdkwartier te maken en de plannen van God en Zijn Zoon te verstoren, weerhielden hun eigen rechtssysteem, haat voor Christus en hun daaruit voortvloeiende angst voor Hem hen ervan om Christus ervan te weerhouden de *droge grond* Zijn karakter te manifesteren in het zaad dat Hij plante. Het zaad dat op dag drie van de schepping tot ontwikkeling kwam, is een symbool van Christus.

Welnu, zo zijn de beloften aan Abraham en aan zijn nageslacht gedaan. Hij zegt niet: En aan de nageslachten, alsof er sprake zou zijn van velen; maar van één: **En aan uw Nageslacht; dat is Christus.** [Nageslacht is hier een synoniem van zaad] Galaten 3:16.

Wij volgen dit principe zorgvuldig omdat het een uitdrukking is van het evangelie. Toen Christus de waarheid van Zijn Vader openbaarde zoals uitgedrukt in de eerste dag van de schepping, veroorzaakte het een scheiding onder de engelen. Satan verzamelde toen zijn troepen en trok naar de aarde waar ze "samenspannen ... tegen de Heer en Zijn Gezalfde." (Handelingen 4:26, NBV21). De diepten van de zonde beginnen duidelijk te worden als de duisternis intenser wordt waar het zich verzamelt, waardoor genade veel overvloediger wordt, waardoor het zaad in de aarde kan worden geplant.

De mens werd gemaakt van het stof van de aarde en de derde dag van de schepping is een symbool van het zaad van Christus dat in menselijke harten is geplant en hen naar het licht van de waarheid trekt. Het is een symbool van de Geest van Jezus die de mens voortdurend oproept om zich over te geven aan het licht. Net zoals de Geest niet wordt gezien, wordt de actie van het zaad in het menselijk hart niet gezien. De actie ervan is verborgen totdat het uiteindelijk verschijnt.

Samenvattend zien we dat het patroon van de derde dag van de schepping de volgende volgorde volgt:

De wet echter kwam er nog bij opdat de overtreding zou toenemen, maar waar de zonde is toegenomen, daar is de genade meer dan overvloedig geweest, Romeinen 5:20.

Als we deze tekst in de context van de schepping plaatsen, zien we:

- Dag 1 – Licht: "De wet [karakter] echter kwam er nog bij"
- Dag 2 – Scheiding: "Opdat de overtreding zou toenemen"
- Dag 3a – Water samenvloeit: "Waar de zonde is toegenomen"
- Dag 3b – Het zaad gepland wordt: "Genade meer dan overvloedig geweest is"

Romeinen 5:20 laat ons de volgorde zien van de interactie tussen het zaad van Satan en het zaad van Christus.

Door het zaadprincipe kunnen we zien dat de schepping van deze wereld de oorsprong van de Grote Strijd tussen Christus en Satan openbaard.

Dag 1 Waarheid geopenbaard	Dag 2 Scheiding	Dag 3 Het zaad
Duisternis door Satans leugens over Gods karakter. Christus openbaart de waarheid over Gods karakter. Het werd licht	Satan en zijn engelen verlaten de hemel. Zij weerstaan de Geest en weigeren hun schuld te beleiden. Scheiding van het water	Het water vloeit samen. Daardoor verschijnt de droge aarde. Het zaad wordt geplant. Een pad door de zee. Zaad brengt leven. Wortels in de dorre aarde
De wet/karakter komt erbij.	De maat van de overtreding wordt vol.	De genade wordt meer dan overvloedig.

DE SCHEPPINGSWEEK PROFETIE

De oorlog in de hemel voordat de aarde begon.	De oorlog in de hemel direct voordat de aarde begon.	De val van de mensen tot Christus geboorte.
---	--	---

De eerste drie dagen van de schepping zijn een openbaring van de oorlog die in de hemel plaatsvond en die leidde tot Satan en zijn engelen die naar deze aarde kwamen om het komende Zaad te weerstaan. Deze zelfde reeks gebeurtenissen kan worden gevonden in de woorden van Jezus in Johannes 16:8.

En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel: Johannes 16:8.

Overtuigen	Zonde	Gerechtigheid
------------	-------	---------------

Deze gebeurtenissen worden ook uitgedrukt in de taal van Openbaring 12:1-4

Dag 1 Waarheid geopenbaard	Dag 2 Scheiding	Dag 3 Het zaad
En er verscheen een groot teken in de hemel : een vrouw, bekleed met de zon, en de maan was onder haar voeten en op haar hoofd een kroon van twaalf sterren. Licht geopenbaard	En zij was zwanger en schreeuwde het uit in barensood en in haar pijn om te baren. Water breekt	En er verscheen een ander teken in de hemel. En zie: een grote vuurrode draak ... En zijn staart veegde het derde deel van de sterren van de hemel en wierp die op de aarde. En de draak stond voor de vrouw, die op het punt stond te baren , om haar Kind te verslinden , zodra zij Het gebaard zou hebben .

Hier wordt de vrouw, de slang/draak en het Zaad getoond. Dit is een weerspiegeling van de gebeurtenissen die plaatsvonden in de Hof van Eden waar we de vrouw, de slang/draak en het Zaad zien.

En Ik zal vijandschap teweegbrengen tussen u [de **slang**] en de **vrouw**, en tussen uw nageslacht en haar **Nageslacht**; Dat zal u de kop vermorzelen, en u zult Het de hiel vermorzelen. Genesis 3:15.

De primaire focus van deze oorlog, zoals weerspiegeld in de eerste drie dagen, concentreert zich in de hemel. Dag vier van de schepping is een openbaring van het zichtbare werk van Christus op aarde, waar het karakter van God volledig werd onthuld. De onthulling van dit licht op aarde, begon hetzelfde proces als wat er in het begin in de hemel was gebeurd, alleen duidelijker, waardoor de overtreding overvloediger werd, zodat de genade nog overvloediger zou zijn.

In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen. Johannes 1:4-5.

Jezus dan sprak opnieuw tot hen en zei: Ik ben het Licht der wereld; wie Mij volgt, zal beslist niet in de duisternis wandelen, maar zal het licht van het leven hebben. Johannes 8:12.

De bediening van Jezus veroorzaakte een scheiding onder het volk van God.

Zij dan scholden hem uit en zeiden: U bent een discipel van Hem, maar wij zijn discipelen van Mozes. Wij weten dat God tot Mozes gesproken heeft, maar van Deze weten wij niet waar Hij vandaan komt. Johannes 9:28-29.

En Jezus zei: Ik ben tot een oordeel in deze wereld gekomen, opdat zij die niet zien, zien zouden, en die zien, blind zouden worden. Johannes 9:39.

Het werk van Christus zorgde ervoor dat degenen die de Geest van God verwierpen, zich tegen Christus keerden om Hem te doden.

Toen het ochtend geworden was, kwamen al de overpriesters en de oudsten van het volk met betrekking tot Jezus gezamenlijk tot

het besluit Hem te doden. Mattheüs 27:1.

Vanaf die dag dan waren zij vastbesloten om Hem te doden. Johannes 11:53.

De daden van Satan en deze kwaadaardige leiders waren met elkaar verbonden in dikke wolken van duisternis.

En vanaf het zesde uur kwam er duisternis over heel de aarde, tot het negende uur toe. Mattheüs 27:45.

Door Christus te doden, werden de zonden van Satan en de leiders openbaar. Ze overtroffen zichzelf en het zaad van de waarheid kon toen het menselijk hart raken. De zonde van het doden van Christus aan het kruis zorgde ervoor dat de genade veel overvloediger werd, omdat de werken van de duisternis werden blootgelegd.

Omdat nu die kinderen van vlees en bloed zijn, heeft Hij [Christus] eveneens daaraan deel gehad om door de dood hem die de macht over de dood had - dat is de duivel - teniet te doen, Hebreeën 2:14.

Het licht dat Christus aan de wereld openbaarde, legde de duisternis bloot die in de wateren was die werden verzameld. Het openbaarde ook de prins van de macht van de lucht, (Efeze 2:2). Het werk van engelen (reine geesten) en demonen (onreine geesten) werd aan het licht gebracht.

Toen Satan Christus doodde, viel Satan als een bliksem uit de hemel. Hij kon het hemelse rijk niet meer bereiken zoals hij dat eerder had gedaan. Geen van de engelen in de hemel werd meer beïnvloed door zijn ideeën. Alle hemelse engelen werden verzoend met God door de openbaring van het licht in het leven van Christus, gesymboliseerd door de schepping van de zon en de maan op de vierde dag van de schepping.

En de grote draak werd neergeworpen, namelijk de oude slang, die duivel en satan genoemd wordt, die de hele wereld misleidt. Hij werd neergeworpen op de aarde en zijn engelen werden met hem neergeworpen. En ik hoorde een luide stem in de hemel zeggen: Nu is gekomen de zaligheid, de kracht en het koninkrijk van onze God en de macht van Zijn Christus, want de aanklager van onze broeders, die hen dag en nacht aanklaagde voor onze God, is

neergeworpen. Openbaring 12:9-10.

De gebeurtenissen die in de verzen hierboven worden beschreven, hebben hun primaire focus op het moment van de opstanding van Christus. Satans ideeën werden uit de geesten van het hemelse universum verdreven. Hoe werd Satan hierheen verdreven?

Want wij breken valse redeneringen af en elke hoogte die zich verheft tegen de kennis van God, en wij nemen elke gedachte gevangen om die te brengen tot de gehoorzaamheid aan Christus, 2 Korinthe 10:5.

Het waren de argumenten van Satan en zijn volgelingen die uit de hemel werden geworpen ten tijde van de opstanding van Christus. De hemelse engelen zijn niet gewelddadig en net als God en Zijn Zoon gebruiken ze geen geweld. Satan had de hemel fysiek verlaten ten tijde van de schepping van de aarde, zoals uitgedrukt in Openbaring 12:4. De ideeën van Satan werden 4000 jaar later uit de hemel geworpen toen het licht van de Zoon van God de heerlijkheid van de Vader openbaarde.

En zodra de draak zag dat hij op de aarde was neergeworpen, ging hij de vrouw vervolgen die het mannelijke Kind gebaard had. Openbaring 12:13.

Toen Satan zag dat hij zijn sympathie in de hemel had verloren, richtte hij zijn aandacht alleen nog op de bewoners van de aarde en besloot hij de bruid van Christus te vernietigen.

En de draak werd boos op de vrouw, en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God in acht nemen en het getuigenis van Jezus Christus hebben. Openbaring 12:17.

De aarde zou nu hetzelfde driestappenproces doorlopen als de hemel, zoals gesymboliseerd in de eerste drie dagen van de schepping.

En God zei: Laat het water wemelen van wemelende levende wezens; en laten er vogels boven de aarde vliegen, langs het hemelgewelf! En God schiep de **grote zeedieren** [H8577] en alle krioelende levende wezens waarvan het water wemelt, naar hun

soort, en alle gevleugelde vogels naar hun soort. En God zag dat het goed was. Genesis 1:20-21.

Op dag vijf van de schepping wordt één wezen specifiek benoemd, terwijl de rest in algemene termen wordt gegeven. Wat betekent het Hebreeuwse woord voor *grote walvis*?

[H8577] (De tweede vorm die in Ezechiël 29:3 wordt gebruikt); intensief afgeleid van hetzelfde als H8565; een zee- of landmonster, dat wil zeggen een **zeeslang of jakhals: – draak, zeemonster, slang**, walvis.

Voordat Christus kwam, hadden engelen en vooral mensen beperkte kennis van Satan en zijn daden. De grote walvis, of slang/draak, die zwemt in de wateren die verzameld werden, vertegenwoordigt Satan.

Op die dag zal de HEERE vergelding doen met Zijn hard, groot en sterk zwaard aan de Leviathan, de snelle slang, ja, de Leviathan, de kronkelende slang; **Hij zal het monster [H8577] dat in de zee is, doden.** Jesaja 27:1.

Wat is het zwaard dat de Heere gebruikt?

En Hij [Christus] had zeven sterren in Zijn rechterhand en **uit Zijn mond kwam een tweesnijdend scherp zwaard**; en Zijn gezicht was zoals de zon schijnt in haar kracht. Openbaring 1:16.

Want **het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard**, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart. Hebreeën 4:12.

Het was door de woorden van liefde en genade die Christus tot ons sprak dat de slang werd ontmaskerd. Zijn daden van tederheid en mededogen toonden de waarheid van Zijn woorden. Deze onthulden de draak in de zee die in duisternis is verzameld, gesymboliseerd door dag drie van de schepping.

In Satans gevangenneming van de mensheid wordt de mensheid gesymboliseerd als een vis die Christus probeert te vangen en te redden van de draak in de wateren.

En Hij zei tegen hen: Kom achter Mij, en Ik zal u vissers van mensen maken. Mattheüs 4:19.

Dus de wateren van de zee bevatten reine en onreine wezens. De vogels van de lucht bevatten reine en onreine wezens. Deze symboliseren de scheiding tussen degenen die de woorden van Christus ontvangen en degenen die dat niet doen. Jezus zei over de discipelen:

U bent al rein vanwege het woord dat Ik tot u gesproken heb. Johannes 15:3.

Dag vijf en zes symboliseren de voortdurende scheiding tussen hen die het Lam volgen, dat onschuldig, heilig en onbesmet is, en hen die de woorden van Christus verwerpen, opstaan en vlees verslinden.

En zie, een ander dier, het tweede, leek op een beer. Het richtte zich op naar één kant. Het had drie ribben in zijn muil, tussen zijn tanden. Men zei het volgende tegen het dier: Sta op, eet veel vlees. Daniël 7:5.

Want de hele wet wordt in één woord vervuld, namelijk hierin: U zult uw naaste liefhebben als uzelf. Maar als u elkaar bijt en verslindt, pas dan op dat u niet door elkaar verteerd wordt. Galaten 5:14-15.

Zij die vervuld worden met de onreine geest van Satan zullen, net als hun meester, veel vlees verslinden. We zien in het visioen van Daniël dat het beest dat één van de koninkrijken van deze wereld vertegenwoordigt, opstond en veel vlees verslond. De heersende koninkrijken van deze wereld leven door het doden van anderen. Het verslinden en eten van vlees zijn representatief voor de acties van Satan.

In tegenstelling tot de onzelfzuchtige Geest van Christus, wordt de geest van Satan gekenmerkt door egoïsme – wat Satan wil doen, doet hij ongeacht de pijn die het anderen bezorgt. Uiteindelijk wil Satan anderen vernietigen;

degenen die hij verslindt blijken zwakker te zijn dan hij en dus voelt hij zich beter over zichzelf.

Wees nuchter en waakzaam; want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden. 1 Petrus 5:8.

U bent uit uw vader de duivel, en wilt de begeerten van uw vader doen; **die was een mensenmoordenaar van het begin af, en staat niet in de waarheid**, want er is in hem geen waarheid. Wanneer **hij de leugen spreekt**, spreekt hij vanuit wat van hemzelf is, want hij is een leugenaar en de vader van de leugen. Johannes 8:44.

De Zoon van God doet geen geweld en verslindt geen vlees. We zien dat Christus het tegenovergestelde is van Satan. Christus liegt niet en Hij doodt niet. Voor meer hierover zie de boeken *Acts of Our Gentle God* en *Agape* verkrijgbaar op fatheroflove.info

Het geknakte riet zal Hij niet breken en de walmende vlaspit zal Hij niet doven, totdat Hij het oordeel uitvoert tot overwinning. En op Zijn Naam zullen de heidenen hopen. Mattheüs 12:20-21.

... omdat Hij **geen onrecht** gedaan heeft en **geen bedrog** in Zijn mond geweest is. Jesaja 53:9

De scheiding tussen de vissen, vogels en landdieren die rein zijn en de vissen, vogels en landdieren die onrein zijn, staat symbool voor de scheidende kracht van het evangelie, net als de scheiding van de wateren op dag twee en dag drie van de schepping.

Want het vlees begeert tegen de Geest in, en de Geest tegen het vlees in; en die staan tegenover elkaar, zodat u niet doet wat u zou willen. Galaten 5:17.

Het is geen toeval dat op dag zes van de schepping de mens naar het beeld van God werd geschapen. De man en de vrouw zijn naar het beeld van God en Zijn Zoon. Wanneer het beeld van Gods karakter wordt hersteld, is er een intrede in de sabbat van rust.

Er blijft dus nog een sabbatsrust over voor het volk van God, want

wie Zijn rust binnengegaan is, die heeft zelf ook van zijn werken gerust, zoals God van de Zijne. Hebreëen 4:9-10.

Dag 4 Waarheid geopenbaard	Dag 5 Scheiding	Dag 6 Beeld van God
"Ik ben het licht van de wereld" Christus openbaard de waarheid van Gods karakter. Zon, maan en sterren geven de aarde licht.	De vissen en de vogels worden voortgebracht. Een deel is rein en anderen onrein. Draak geopenbaard	Dieren en mensen worden voortgebracht zowel reine als onreine. Zij verslinden vlees of leven onschadelijk en zorg dragend, vrezen God en geven eer aan Hem.
De wet/karakter komt erbij	De zonde toegenomen	Genade is meer dan overvloedig geweest
Christus leven op aarde	De vernietiging van Jeruzalem tot einde v/d donkere middeleeuwen en 1260 jaar.	Tijd van het einde, Christus geopenbaard in mensen.

Er zijn veel dingen die gezegd kunnen worden over de scheppingsweek, maar onze focus ligt hier op God die het verhaal vertelt van hoe de twee zaden zich zouden ontplooien en de scheiding die zou plaatsvinden. Nogmaals, we herhalen, dit was niet verordend om op aarde te gebeuren, maar God zou het universum het patroon uitleggen van hoe de dingen zich zouden ontvouwen op basis van wat God wist door de gedachten van Satan te lezen in vergelijking met Zijn Zoon.

De verzoening van de hemelse engelen toen Christus naar de aarde kwam en het karakter van Zijn Vader en het karakter van Satan openbaarde, zal zich herhalen wanneer, aan het einde van de geschiedenis van de aarde, de 144.000 volledig het karakter van Christus zullen weerspiegelen.

En ik zag, en zie, het Lam stond op de berg Sion, en bij Hem honderdvierenveertigduizend mensen met **op hun voorhoofd de**

Naam van Zijn Vader geschreven. Openbaring 14:1.

De bruid maakt zichzelf gereed. Zij die de geboden van God en het geloof in Jezus onderhouden, zullen de wereld laten zien hoe Gods karakter eruitziet. De hele wereld zal dan zelf beslissen wie ze zullen dienen. Satan zal uit de gedachten worden verdreven van hen die het Lam van God volgen, waar Hij ook heen leidt.

Er zal ten laatste verklaard worden:

Wie onrecht doet, laat hij nog meer onrecht doen. En wie vuil is, laat hij nog vuiler worden. En wie rechtvaardig is, laat hij nog meer gerechtvaardigd worden. En wie heilig is, laat hij nog meer geheiligd worden. Openbaring 22:11.

Dan zal Christus komen om Zijn kinderen op te eisen. De goddelozen, gemerkt met het karakter van Satan, zijn doodsbang voor de nadering van Christus en Zijn engelen op aarde. Ze worden vernietigd door de helderheid van Zijn komst, (2 Thessalonicenzen 2:8). Dit is het schuldgevoel van hun zondigheid gecombineerd met hun vrees voor God die hen overweldigt. God vernietigt hen niet met geweld, maar ze worden verpletterd door het loon dat ze hebben verdiend. Het kwaad zelf zal de goddelozen vernietigen, (Psalm 34:22).

Er zijn meer details over dit verhaal over het einde van de zonde, maar ik wil deze interessante gedachte benadrukken. De eerste zes dagen van de schepping volgen een dag- en nachtcyclus. De dag volgt altijd op de nacht. Maar op de zevende dag wordt de nacht niet genoemd. Aan het einde van het conflict tussen goed en kwaad wordt ons verteld:

En daar zal geen nacht zijn, en zij hebben geen lamp en ook geen zonlicht nodig, want de Heere God verlicht hen. En zij zullen als koningen regeren in alle eeuwigheid. Openbaring 22:5.

De zevende dag drukt de rust uit die naar het universum komt, nadat het conflict met de duisternis is beëindigd. Allen die overblijven, zullen God liefhebben met heel hun hart en zij weten dat er in Hem in het geheel geen duisternis is. (1 Johannes 1:5).

HOOFDSTUK 17

NAAR HET BEELD VAN GOD GEMAAKT

Satan en zijn engelen, hoewel oorspronkelijk bereid om God de Vader te erkennen, weigerden de autoriteit en het leiderschap van de Zoon van God te accepteren. Satan pochte dat hij als de Allerhoogste zou zijn, wat betekent dat dat de Vader is. Hij ontkende dat de Zoon van God gelijk was aan de Vader. Terwijl het zaad van deze rebellie zich blijft ontvouwen, zien we een duidelijk beeld van de kwesties die op het spel staan.

opdat allen de Zoon eren zoals zij de Vader eren. Wie de Zoon niet eert, eert de Vader niet, Die Hem gezonden heeft. Johannes 5:23.

De erfenis van de Zoon van God van Zijn Vader zorgt ervoor dat gelijkheid niet gemeten kan worden aan macht, heerlijkheid en intellect. De erfenis van de Zoon van God is het grootste bewijs dat de Vader Agape is; dat Hij van nature volledig geeft.

De Vader heeft de Zoon lief en heeft alle dingen in Zijn hand gegeven. Johannes 3:35.

Satan koos ervoor om zijn erfenis van Christus te negeren, maar in plaats daarvan te roemen in zijn wijsheid, kracht en rijkdom. (Zie Jeremia 9:23; Ezechiël 28:17). Omdat de Zoon van God alles van Zijn Vader ontving, werd de aanbidding van de Zoon van God ondraaglijk voor Satan. De Zoon

van God aanbidden was een voortdurende herinnering dat alle dingen van de Vader komen en aan ons gegeven worden.

Het is in deze context dat we de reden waarom God Adam en zijn vrouw naar het beeld van God schiep, beter kunnen waarderen. De leiding die God over Zijn Zoon had, moest worden weerspiegeld in de leiding die Adam over zijn vrouw had, die hij later Eva noemde.

Maar ik wil dat u weet dat Christus het hoofd is van iedere man en de man het hoofd van de vrouw en God het hoofd van Christus. 1 Korinthe 11:3.

Iets verderop lezen we hoe het leiderschap van Adam de engelen zou leren over het onderwerp autoriteit.

Daarom moet de vrouw een teken van gezag op het hoofd hebben, **omwille** van de engelen. 1 Korinthe 11:10.

Het woord *omwille* hierboven komt van het Griekse woord *διὰ*: wat het kanaal van een handeling betekent. Het kan ook vertaald worden als:

na, altijd, onder, bij, vermijden, vanwege (dat), kortweg, door, **voor** (oorzaak) . . . voor, van, in, **bij gelegenheid van, van, vanwege, omwille van**, dat, daardoor, daarom, X hoewel, door (-lopend), naar, waarom, met (daarin).

Wij kunnen dit woord vertalen als:

1. Met het doel voor de engelen
2. De reden is voor de engelen
3. In het belang van de engelen

Als de engelen naar de relatie tussen Adam en Eva kijken, kunnen ze de grondslag van de goddelijke heerschappij in de hemel beter begrijpen.

omdat wat van God gekend kan worden, hun bekend is. God Zelf heeft het hun immers geopenbaard. Want de dingen van Hem die onzichtbaar zijn, worden sinds de schepping van de wereld uit Zijn werken gekend en doorzien, namelijk én Zijn eeuwige kracht én

Zijn Goddelijkheid, zodat zij niet te verontschuldigen zijn.
Romeinen 1:19-20.

De Bijbel vertelt ons wie de wereld geschapen heeft.

en allen te verlichten, opdat zij mogen begrijpen wat de
gemeenschap aan het geheimenis inhoudt, dat door de eeuwen
heen verborgen is geweest in **God, Die alle dingen geschapen
heeft door Jezus Christus**, Efeze 3:9.

... heeft Hij in deze laatste dagen tot ons gesproken door de Zoon,
Die Hij [de Vader] Erfgenaam gemaakt heeft van alles, **door Wie
Hij ook de wereld gemaakt heeft**. Hebreeën 1:1-2.

De Vader en Zijn Zoon zijn degenen die deze wereld hebben geschapen. De
Vader was de bron en Zijn Zoon was het kanaal waardoor het werd
geschapen. Dit voegt grote betekenis toe aan het volgende vers.

En God zei: **Laten Wij mensen maken naar Ons beeld**, naar
Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee,
over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over
al de kruipende dieren die over de aarde kruipen! Genesis 1:26.

Omdat God alle dingen schiep door Zijn Zoon, is het duidelijk dat toen God
zei "Laat Ons mensen maken naar Ons evenbeeld", God sprak tot Zijn
Zoon. Paulus heeft gelijk als hij zegt dat we geen excuus hebben op deze
vraag omdat Adam en Eva twee wezens zijn, waarvan de één uit de ander
is voortgekomen. De onzichtbare eigenschappen van God zijn duidelijk
zichtbaar in de schepping van de man en de vrouw.

En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God
schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen. Genesis
1:27.

God schiep de mens naar Zijn evenbeeld, zowel in de individuele vorm en
kenmerken als in het feit dat er twee personen waren. De leer van de Drie-
eenheid vernietigt dit beeld. Het verduistert de realiteit van de relatie tussen
God en Zijn Zoon. Het vernietigt één van de meest vitale punten die God
het universum wilde leren.

God schiep niet drie gelijkwaardige wezens in het hof van Eden om het beeld van God te vertegenwoordigen. Hij schiep twee wezens waarvan de één uit de ander voortkwam. De eenvoud hiervan is duidelijk voor iedereen die bereid is dit aan te nemen.

Toen liet de HEERE God een diepe slaap op Adam vallen, zodat hij in slaap viel; en Hij nam een van zijn ribben en sloot de plaats ervan toe met vlees. En de HEERE God bouwde de rib die Hij uit Adam genomen had, tot een vrouw en Hij bracht haar bij Adam. Toen zei Adam: Deze is ditmaal been van mijn beenderen, en vlees van mijn vlees! Deze zal mannin genoemd worden, want uit de man is zij genomen. Genesis 2:21-23.

Eva werd uit Adam genomen als een beeld van het feit dat de Zoon van God uit de Vader werd genomen.

Want de woorden die U Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, en zij hebben ze aangenomen, en **zij hebben daadwerkelijk erkend dat Ik van U uitgegaan ben** [in de Engels NKJV bijbel: "come forth from You"], en hebben geloofd dat U Mij gezonden hebt. Johannes 17:8.

Jezus dan zei tegen hen: Als God uw Vader was, zou u Mij liefhebben; want Ik ben **van God uitgegaan** [in de Engels NKJV bijbel: "I proceeded forth"] en gekomen. Want Ik ben ook niet uit Mijzelf gekomen, maar Hij heeft Mij gezonden. Johannes 8:42.

Toen er nog geen diepe wateren waren, **werd Ik geboren**, toen er nog geen bronnen waren, zwaar van water. Prediker 8:24.

Uit jou, Betlehem in Efrata, te klein om tot Juda's geslachten te behoren, uit jou komt iemand voort die voor Mij over Israël zal heersen. **Zijn oorsprong ligt in lang vervlogen tijden, in de dagen van weleer.** Micha 5:1 (NBV21).

Eva kwam uit Adam voort en desondanks was ze gelijk aan Adam. In het begin was de vrouw en de vrouw was met de man en de vrouw was evenzo als de man menselijk. (Zie de parallel met Johannes 1:1.)

Mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen, en Hij zegende hen en gaf

hun de naam mens, op de dag dat zij geschapen werden. Genesis 5:2.

Zoals Christus de afstraling is van de heerlijkheid van de Vader, zo is de vrouw de afstraling van de heerlijkheid van de man.

Hij, Die de afstraling van Gods heerlijkheid is en de afdruk van Zijn zelfstandigheid, ... Hebrreeën 1:3.

Een man moet het hoofd namelijk niet bedekken, omdat hij het beeld en de heerlijkheid van God is. **De vrouw is echter de heerlijkheid van de man.** 1 Korinthe 11:7.

Zoals God het universum bevolkte door Zijn Zoon, zo zou Adam de aarde bevolken door Zijn vrouw. Zoals de Zoon van God zichtbaar maakte wat onzichtbaar was in God, zo zou Eva het zaad zichtbaar maken dat onzichtbaar was in Adam.

De relatie tussen Adam en Eva moest een leerzaam boek zijn voor het universum, zodat het de ware relatie tussen God en Zijn Zoon zou begrijpen.

... de dingen die u nu verkondigd zijn door hen die u het Evangelie verkondigd hebben ...; dingen, waarin de engelen begerig zijn zich te verdiepen. 1 Petrus 1:12.

De man deelde alles wat hem gegeven was met de vrouw. Hij sprak woorden van liefde, zegen en vreugde over haar. Hij verlangde ernaar om voor haar te zorgen als een deel van zichzelf. Hij voelde een verantwoordelijkheid om voor haar te zorgen omdat ze van hem was gekomen.

Eva deelde de heerschappij die aan Adam was gegeven; ze erfde alles wat God hem had gegeven. Haar gelijkheid met de man was niet gebaseerd op kracht, want de man was sterker gemaakt dan de vrouw. Het was niet gebaseerd op lengte, want de man was langer dan de vrouw. Het was niet gebaseerd op leeftijd, want de man was geschapen vóór de vrouw. Toch waren ze beiden gelijke wezens.

Harmonie zou bestaan tussen man en vrouw zolang ze hun waarde niet

baseerden op hun inherente kwaliteiten, maar op de relatie die ze samen deelden. De vrouw was de enige in het hof van Eden die de capaciteit had om de man te kennen. Geen van de dieren had de capaciteit om Adams vreugde en aspiratie te waarderen. Zoals de Zoon zegt over Zijn Vader, zo kon alleen Eva zeggen.³¹

zoals de Vader [Adam] Mij kent en Ik de Vader [Adam] ken; ...
Johannes 10:15.

Eva vond het geen roef om gelijk te zijn aan Adam. Ze deelde zijn menselijkheid; ze was gemaakt uit de rib die oorspronkelijk in hem zat. Ze had geen idee van de noodzaak om zichzelf met hem te vergelijken, noch kwam het bij haar op dat ze haar natuurlijke kenmerken moest benadrukken om de man aan te trekken. Ze rustte in haar identiteit als de baarmoeder-mens, voortkomend uit de baarmoeder van de man.

Vanaf de oorspronkelijke man en vrouw, geschapen naar het beeld van de Vader en de Zoon, zou de aarde gevuld worden met miljoenen gezinnen, geschapen naar het beeld van God. Zij vertegenwoordigden de Vader en de Zoon en leerden de engelen meer over de relatie tussen de Vader en de Zoon.

Wat een bestemming was het menselijk ras gegeven. Wat een liefde was er geïnvesteerd in deze schepping. Aan de man en de vrouw werd dezelfde vrijheid gegeven die bestond in het hart van de Zoon van God. De verwekte Zoon kon niets meer geven dan wat Hij Zelf had ontvangen. De man en de vrouw waren vrij om te kiezen om God te dienen en Zijn karakter te weerspiegelen of om een ander pad te kiezen.

Een ander pad kiezen is echter geen eenvoudig proces. Het vereist een ongeloof in de goedheid van God, Zijn wonderbaarlijke gaven, en een ontkenning dat Hij volledige vrijheid heeft geboden binnen die realiteit. Het vereist dat de ontvanger onwaarheden over God gelooft om het verbreken van zijn of haar relatie met Hem te rechtvaardigen; geloven dat ons leven beter zou zijn zonder God, ondanks alle bewijzen die ons laten zien dat vertrouwen op onze eigen wijsheid tot zelfvernietiging zal leiden.

---

31 For more on this, see the book *Original Love* available at fatheroflove.info

Onze Vader in de hemel is leven, liefde, vrijheid en vreugde. Hij is vol goedheid en waarheid. Hij is overvloedig in genade en barmhartigheid, en Hij is verbazingwekkend geduldig en zachtmoedig. God zou de mensheid niet opgeven, hoewel het daarop leek, vooral voor de engelen, dat de mensheid Hem had opgegeven. Onze Vader had een plan.

Onze Vader had de schepping zo ontworpen dat de mens zichzelf en zijn relatie met God kon begrijpen. Hij had Adam een bepaalde relatie met het land gegeven om het punt te maken over Gods eigen relatie met Zijn schepping. Vanwege het feit dat er in het universum een nieuwe perceptie van de werkelijkheid bestond, zou de Hof van Eden dit feit weerspiegelen. Satans nieuwe rechtssysteem had het universum beïnvloed. Een derde van de engelen was toegewijd om deze nieuwe koninkrijksprincipes te volgen. Liefde moet de vrijheid bieden om te kiezen.

HOOFDSTUK 18

HEERSCHAPPIJ OVER HET HOF VAN EDEN

Hoe mooi moet het zijn geweest om in het Hof van Eden te leven. Een levend, levendig paradijs gevuld met de geur van liefde, vrede en vreugde. Gemaakt naar het beeld van God en Zijn Zoon, rustte de vrouw in de boezem van haar man; een herinnering aan waar ze vandaan kwam; de veiligste en meest rustige plek voor haar om te verblijven.

...; de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is, Die heeft Hem ons verklaard. Johannes 1:18.

God gaf aan Adam en zijn vrouw een zegen. Dit hield vijf kernpunten in:

En God zegende hen en God zei tegen hen: Wees **vruchtbaar**, **word talrijk**, **vervul** de aarde en **onderwerp** haar, en **heers over** de vissen van de zee, over de vogels in de lucht en over al de dieren die over de aarde kruipen! Genesis 1:28.

Vruchtbaarheid is veel meer dan de vreugde van het voortbrengen van kinderen naar je eigen evenbeeld. De zegen van God was in de eerste en belangrijkste plaats om in de vruchten van de Geest voort te brengen.

De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. Daartegen richt de wet zich niet. Galaten 5:22-23.

In de relatie die aan de man en de vrouw werd gegeven, was er de mogelijkheid om een bijzonder goed karakter te ontwikkelen. Het eerste en meest kostbare element is liefde, Agape-liefde. Het vrijheidsliebende, zachtaardige en nederige karakter van de Zoon van God was geschreven in elke vezel van de geest, het hart en de ziel van Adam en zijn vrouw. Door het uitstellen van het voortbrengen van de vrouw uit de man, werd de vreugde en de schat versterkt in het hebben van de vrouw die met hem zou wandelen, met hem zou praten en zijn levensreis wilde delen.

Elke ochtend zou de man zijn dankbaarheid aan God hebben uitgedrukt, soms met tranen die overstroonden, voor de schat van zijn vrouw. Vervuld met de Geest van de Zoon van God, zou hij dan woorden van liefde, bedachtzaamheid en waardering voor haar uitstorten, gecombineerd met daden van vriendelijkheid en genegenheid.

Dit zou geestelijke zaden planten in het hart van de vrouw en haar vreugde vermenigvuldigen in de wetenschap dat ze gekoesterd, gewaardeerd en geliefd werd door haar man. Haar verlangen om te dienen, te behagen en vreugde te brengen aan haar man zou toenemen en in de synergie van hun liefde zouden de karakters van de man en de vrouw zich vermenigvuldigen in de vrucht van de Geest. Ze zouden groeien in genade door de resonantie van hun relatie in verbinding met het werk dat God hun gegeven had en hun dankbaarheid aan God.

De menselijke ziel heeft het vermogen om trillingsfrequenties te verzenden en te ontvangen. Het wetenschappelijk onderzoek van Manfred Clynes³² onthulde het vermogen van een persoon om frequenties uit te zenden die verbonden zijn met de emotionele staat die hij ervaart. De frequenties die werden uitgezonden voor liefde, vriendelijkheid, vreugde of aanbidding bleken lang en langzaam te zijn. Frequenties die verbonden zijn met haat en woede bleken kort en scherp te zijn. Hieruit kunnen we leren dat de vrucht van de Geest die zich in een persoon manifesteert, frequenties uitzendt die het hele hof van Eden zouden vullen.

Omdat de man en de vrouw van dezelfde substantie waren gemaakt als de aarde zelf, zouden de frequenties die ze uitzonden en die in harmonie waren

---

32 https://en.wikipedia.org/wiki/Manfred_Clynes

met de wet van God een positief en vruchtbaar effect op het milieu hebben. Er zijn veel experimenten uitgevoerd die de effecten laten zien van het spreken tegen planten en dieren met woorden van vriendelijkheid en zorg.

Daarentegen heeft de menselijke ziel het vermogen om frequenties uit te zenden die een negatief effect hebben op de omgeving.

Het is bekend wat de werken van het vlees zijn, namelijk overspel, hoererij, onreinheid, losbandigheid, afgoderij, toverij, vijandschappen, ruzie, afgunst, woede-uitbarstingen, egoïsme, onenigheid, afwijkingen in de leer, jaloersheid, moord, dronkenschap, zwelgpacten, en dergelijke; waarvan ik u voorzeg, zoals ik ook al eerder gezegd heb, dat wie zulke dingen doet, het Koninkrijk van God niet zullen beërven. Galaten 5:19-21.

Deze lijst met negatieve gedachten en acties is het product van het overtreden van de wet van God. De wet van God, die de wet van vrijheid en onafhankelijkheid is, produceert geen frequenties die de aarde beschadigen. Het geheim van de man en vrouw om vruchtbaar te zijn en zich te vermenigvuldigen en de aarde te vullen met goedheid, zou gevonden worden in een voortdurende stroom van liefde, vreugde, dankbaarheid, geduld, vriendelijkheid en goedheid die uit hun gedachten en harten naar de wereld om hen heen stroomt.

Het bewijs voor deze verbinding tussen de mens en de aarde kan aan de negatieve kant worden gevonden in het effect dat de zonde van Adam had op het hof van Eden, en in het effect dat de moord op zijn broer Abel door Kaïn op de aarde had.

En tegen Adam zei Hij: Omdat u geluisterd hebt naar de stem van uw vrouw en van die boom gegeten hebt waarvan Ik u gebod: U mag daarvan niet eten, is de aardbodem **omwille van u vervloekt**; met zwoegen zult u daarvan eten, al de dagen van uw leven; dorens en distels zal hij voor u laten opkomen en u zult het gewas van het veld eten. Genesis 3:17-18.

In de Young's Literal translation staat: ("cursed *is* the ground on thine account") "op uw verantwoording is de grond vervloekt" om te laten zien waarom de aarde vervloekt was. De meeste vertalingen geven aan dat God

de grond vervloekte om hen een lesje te leren. Maar de realiteit is dat de grond vervloekt zou worden door de verkeerde frequenties die door Adam en zijn vrouw werden uitgezonden. Scherpe woorden zouden de planten beïnvloeden om scherpe doornen en distels te produceren. Deze dingen komen voort uit de zondigheid van de mens, in plaats van dat God de mens straft door deze dingen te creëren zoals sommigen zich voorstellen.

Let op het effect op de aarde toen Kaïn Abel doodde:

En Kaïn sprak met zijn broer Abel. En het gebeurde, toen zij op het veld waren, dat Kaïn zijn broer Abel aanviel en hem doodde. En de HEERE zei tegen Kaïn: Waar is Abel, uw broer? En hij zei: Ik weet het niet; ben ik de hoeder van mijn broer? En Hij zei: Wat hebt u gedaan! Er is een stem van het bloed van uw broer, dat van de aardbodem tot Mij roept. Nu dan, u bent vervloekt, weg van de aardbodem, die zijn mond heeft opengedaan om het bloed van uw broer uit uw hand op te nemen. Als u de aardbodem bewerkt, zal die u zijn volle opbrengst niet meer geven; u zult dolend en dwalend over de aarde gaan. Genesis 4:8-12.

De haatgevoelens die leidden tot moord bij Kaïn, beschadigden de vruchtbaarheid van de aarde. Vlak voor Abels dood werd de pijn, schok en het verdriet in zijn lichaam en geest bij het besef van wat Kaïn hem had aangedaan ook door de aarde geabsorbeerd en beschadigd, zodat deze niet meer dezelfde hoeveelheid zou produceren als voorheen.

Het Hof van Eden was slechts een klein deel van de aarde. Naarmate Adam en Eva mooier werden in karakter, zouden ze kinderen naar dit evenbeeld krijgen. De kinderen zouden opgroeien in de geurige atmosfeer waar alleen woorden van liefde en mededogen werden gesproken en geen negatieve vibraties hun geest of lichaam zouden raken.

Wat een prachtig toekomst was er gepland voor het menselijk ras. De hele aarde zou gevuld zijn met liefde, vreugde en zegen. Bloemen, fruit, bomen en tuinen zouden de hele aarde hebben gevuld. Naarmate de mens liefderijker van karakter zou worden, zou de aarde onder zijn heerschappij dit meer gaan weerspiegelen.

De manier waarop wij de eerste drie werkwoorden uit Genesis 1:28 begrijpen, bepaalt de context van de laatste twee werkwoorden.

En God zegende hen en God zei tegen hen: Wees **vruchtbaar, word talrijk, vervul** de aarde en **onderwerp** haar, en **heers** over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht en over al de dieren die over de aarde kruipen! Genesis 1:28.

Toen Jezus op aarde was, moest Hij regelmatig proberen Zijn luisteraars te leiden van de gedachten van het vlees naar de gedachten van de Geest. Toen Jezus Nicodemus vertelde dat hij opnieuw geboren moest worden, was de eerste gedachte die Nicodemus uitte de geboorte van een fysieke of vleselijke natuur, echter Jezus sprak over geestelijke dingen.

Wat uit het vlees geboren is, is vlees; en wat uit de Geest geboren is, is geest. Verwonder u niet dat Ik tegen u gezegd heb: U moet opnieuw geboren worden. De wind waait waarheen hij wil en u hoort zijn geluid, maar u weet niet waar hij vandaan komt en waar hij heen gaat; zo is het met iedereen die uit de Geest geboren is. Johannes 3:6-8.

Jezus gaf zijn discipelen te kennen wanneer bij ons het fysieke begrip eerst komt, dat zo iets het resultaat is van een hard hart.

En Hij gebood hun en zei: Kijk uit, pas op voor het zuurdeeg van de Farizeeën en voor het zuurdeeg van Herodes. En zij spraken er met elkaar over en zeiden: Dit zegt Hij, omdat wij geen broden hebben. En Jezus, Die dat wist, zei tegen hen: Waarom spreekt u erover met elkaar dat u geen broden hebt? Ziet u het nog niet in en begrijpt u het niet? Hebt u nog uw verharde hart? Markus 8:15-17.

Wij nemen met belangstelling kennis van de gedachten van enkele comentatoren:

... als dit geen uitdrukkelijk bevel is, zoals de Joden het begrijpen, voor het huwelijk en het voortbrengen van kinderen, lijkt het meer te zijn dan een simpele toestemming; het is in ieder geval een richting en een advies over wat passend en handig was **voor de groei van de mensheid, en voor het vullen van de aarde met bewoners**, wat het doel was van haar schepping. – Jesaja 45:18.

Commentaar van John Gill.

Markeerde hen als zijnde onder zijn speciale bescherming, en gaf hun **de macht om hun eigen soort** op aarde **voort te planten en te vermenigvuldigen**. – Jesaja 45:18. Adam Clarke Commentaar.

Als we de woorden vruchtbaar nemen en vermenigvuldigen/toenemen in het geestelijke begrip van karakter, dan zullen we een duidelijker beeld krijgen van waarmee de aarde gevuld wordt, hoe zij onderworpen wordt en welke heerschappij er wordt uitgeoefend.

Als we in het Hebreeuws naar de woorden *onderwerpen* en *heersen* kijken, hebben we de volgende reikwijdte betreffende de betekenis:

Onderwerpen [H3533] kâbash

vertrappen; dus negatief negeren; positief veroveren, onderwerpen, schenden: – in slavernij brengen, dwingen, onderdrukken, onderwerpen, in onderwerping brengen.

Heerschappij [H7287] rādâh

vertrappen, dat wil zeggen onderwerpen; specifiek afbrokkelen: – (komen tot, maken tot) heerschappij, zegevieren over, regeren, (dragen, maken tot) heersen, (-r, over), nemen.

In het vlees kan deze tekst gelezen worden alsof God Adam heerschappij geeft om de aarde te betreden en alle lagere orden van de schepping onderwerpt en dwingt tot onderwerping. In de Geest wordt deze tekst vervuld in het leven van Jezus toen Hij tot de wind en de golven sprak en hen gebod stil te zijn. Dit bevel was er niet één van overheersing of kracht, het was een uitademing van die Geest in Hem die vervuld was van vrede en rust. De atmosfeer rond Christus onderwierp alles om Hem heen door vrede, liefde en vreugde.

Adam en zijn vrouw moesten de aarde vullen met hun onbaatzuchtige, zachtaardige karakter. De dieren en wezens worden niet onderworpen met een zweep of een krachtig bevel, maar door de frequentie van liefde, sereniteit en harmonie.

De Geest van Jezus is een Geest van vrijheid, vrijheid zonder beperkingen (Johannes 8:36). De enige manier om de aarde te onderwerpen en heerschappij te hebben in deze context is om deze atmosfeer uit te stralen naar iedereen in de gegeven atmosfeer. Voor degenen die oren hebben om te horen, laat ze horen waar de oorspronkelijke heerschappij werkelijk overging.

HOOFDSTUK 19

VERLOREN PARADIJS

Buiten deze prachtige tuin liep de draak heen en weer en vroeg zich af hoe hij dit prachtige stel, dat in vorm, gelaatstrekken en karakter op God en Zijn Zoon leek, kon vernietigen. Op dezelfde manier als het licht om het gezicht van Mozes scheen toen hij de schoonheid van Gods karakter zag, schitterden Adam en zijn vrouw met de heerlijkheid van God; een passend symbool van de wijsheid van God die zich in hen manifesteerde.

De verstandigen zullen blinken als de glans van het hemelgewelf, en zij die er velen rechtvaardigen, als de sterren, voor eeuwig en altijd. Daniël 12:3.

Zoals we ontdekten in Openbaring 12:4 over de geboorte van Christus, stond de draak klaar om het Kind te verslinden zodra het geboren was. In de geboorte van Christus zien we de openbaring van wat er in het begin gebeurde. Christus was net geboren in de harten van Adam en zijn vrouw.

Aan hen heeft God willen bekendmaken wat de rijkdom is van de heerlijkheid van dit geheimenis onder de heidenen: **Christus onder u, de hoop op de heerlijkheid.** Kolossenzen 1:27.

Hoewel ze in volgroeide lichamen leefden, begonnen Adam en Eva te groeien in wijsheid en geestelijke gestalte en in de gunst bij God en de engelen. Door de manier waarop Satan Herodus gebruikte, krijgen we een glimp van de dingen die in het begin gebeurden.

Toen riep Herodes de wijzen onopgemerkt bij zich en vroeg hun

nauwkeurig naar de tijd dat de ster verschenen was; en hij stuurde hen naar Bethlehem en zei: Ga erheen en doe nauwkeurig onderzoek naar dat Kind, en als u Het gevonden hebt, bericht het mij, zodat ook ik kom om Het te aanbidden. Mattheüs 2:7-8.

Herodes gebruikte misleiding om toegang te krijgen tot de plek waar Christus geboren was. Hij deed alsof hij een verlangen had om het kindje Jezus te aanbidden, maar zijn ware bedoeling was om Hem te doden.

We herinneren ons dat de engelen lessen over de Vader en de Zoon moesten leren via Adam en zijn vrouw. Zoals de wijzen uit een ver land kwamen om geschenken te brengen om Jozef, Maria en Jezus te zegenen en te onderhouden, zo kwamen de engelen van het continent van de hemel met zegeningen en geschenken voor Adam en Eva, het nieuw geschapen paar. Op dezelfde manier als de wijzen knielden in aanbidding van de Messias, verwonderden de engelen zich over Adam en zijn vrouw, die naar het beeld van God geschapen waren, en overwogen de goedheid en wijsheid van hun Schepper. Door Adam en Eva te observeren, zouden de engelen de waarheid van de Vader en de Zoon leren.

Viel Satan de engelen lastig die heen en weer gingen van het Hof van Eden om hem een toegang te verlenen tot de nieuwe mensen om hen te vernietigen? Werden de engelen, net als de wijzen, aangemoedigd om met Satan niet in discussie te gaan toen ze naar het hof kwamen en gingen om omgang te hebben met Adam en zijn vrouw?

Het is interessant om op te merken dat de wijzen uit het oosten kwamen. Het is ook veelzeggend dat ditzelfde Griekse woord in de Septuagint, de Griekse vertaling van het Oude Testament, wordt gebruikt om te spreken over het Hof van Eden die God in het begin plantte.

Toen nu Jezus geboren was in Bethlehem, in Judea, in de dagen van koning Herodes, zie, **wijzen uit het oosten** [G395] kwamen in Jeruzalem aan. Mattheüs 2:1.

Ook plantte de HEERE God een hof in Eden, **in het oosten** [G395], en Hij plaatste daar de mens, die Hij gevormd had. Genesis 2:8.

Zoals in het begin van dit boek vermeld, draagt het Hebreeuwse woord voor oost ook de connotatie van oudheid of van antieke tijden. We zien hier de verbindende schakel tussen de wijzen ten tijde van Christus en de engelen die kwamen en het nieuwe paar bezochten.

Wat betreft de geschenken die ze meebrachten; het geschenk van goud vertegenwoordigde de opbouw van geloof (1 Petrus 1:7), onlangs beproefd in het vuur van de oorlog die in de hemel had plaatsgevonden. In de heiligdomsdienst vormde wierook gemengd met meel en olie een voedseloffer (Leviticus 2:1). Het was een erkenning van wie de bron van het leven is, het brood des levens (Johannes 6:48). De ontmoeting van de engelen met de mensheid stelde hen in staat hen te onderwijzen over de kwesties van de Grote Strijd tussen Christus en Satan. De olie van mirre was een symbool van de goddelijke aanwezigheid toen ze samenkwamen. De schatten van de wijzen uit een ver land bleken inderdaad een zegen voor Jozef en zijn vrouw.

Zolang Adam en zijn vrouw in het karakter van hun God wandelden; zolang Christus door geloof in hen woonde, kon Satan hen niet aanvallen of lastigvallen. Zoals het wetboek van Deuteronomium uitlegt:

En het zal gebeuren, als u de stem van de HEERE, uw God, nauwgezet gehoorzaam bent, **door al Zijn geboden**, die ik u heden gebied, **nauwlettend in acht te nemen**, dat de HEERE, uw God, u dan een plaats zal geven hoog boven alle volken van de aarde. En al deze zegeningen zullen over u komen en u bereiken, wanneer u de stem van de HEERE, uw God, gehoorzaam bent: ... Gezegend zult u zijn bij uw komen, gezegend zult u zijn bij uw weggaan. **De HEERE zal geven dat uw vijanden die u aanvallen, door u verslagen worden; over één weg zullen zij tegen u uittrekken, maar over zeven wegen zullen zij voor u wegluchten.** Deuteronomium 28:1-2, 6-7.

Hoewel Satan geen directe toegang tot het heilige paar kon krijgen, kreeg Satan wel toestemming om de plaats in het midden van het hof in te nemen, waar de Boom van de Kennis van Goed en Kwaad stond.

En de HEERE God gebod de mens: Van alle bomen van de hof mag u vrij eten, maar van de boom van de kennis van goed en

kwaad, daarvan mag u niet eten, want op de dag dat u daarvan eet, zult u zeker sterven. Genesis 2:16-17.

De Geest van Jezus is altijd een Geest van vrijheid. Er kan geen vrijheid zijn zonder keuze. Omdat er in het universum de aanwezigheid van een ander koninkrijk bestond, moet de uitingsvorm van dat koninkrijk aanwezig zijn. Om Zijn kinderen voor te bereiden op de realiteit van het leven, beschermde Hij hen niet op een manier die hen geen kans zou geven om een karakter te ontwikkelen door het juiste te kiezen.

Zolang Adam en zijn vrouw de boom in het midden van de tuin vermeden, ontwikkelden ze een karakter en oefenden ze hun keuze om God lief te hebben en te dienen.

Satan kon zijn frequenties van haat, woede en depressie vanuit het midden van het hof van Eden uitzenden, maar liefde voor het woord van God en het schild van het geloof zouden het heilige paar tegen kwaad hebben beschermd.

De Bijbel vertelt ons:

En niet Adam is misleid, maar de vrouw is, toen zij misleid werd, tot overtreding gekomen. 1 Timotheüs 2:14.

Daarmee is de volgende bewering bewezen:

Twee zijn beter dan één, want samen krijgen zij een goede beloning voor hun zwoegen. Want als zij vallen, helpt de één zijn metgezel overeind. Maar wee die ene die valt, terwijl er geen tweede is om hem overeind te helpen. Prediker 4:9-10.

Hoe Adam en zijn vrouw van elkaar gescheiden werden, wordt ons niet verteld. De wijsheid die Salomo in de bovenstaande tekst uitdrukte, is een openbaring van het zaad dat er vanaf het begin was. Het was verstandig voor Adam en zijn vrouw om bij elkaar te blijven. Het was niet verstandig om alleen in de tuin te zijn, terwijl Satan pulsen van zijn frequenties uit de Boom der Kennis kon uitzenden. Adams inzicht van wat er gaande was was breder dan Eva's inzicht; hij had het oorspronkelijke bevel gekregen om de vrucht van de verboden boom van Christus te vermijden voordat Eva werd gevormd, wat Adam vervolgens aan haar doorgaf. Zoals Christus onder de

bescherming van Zijn Vader leefde, zo moest Eva onder de bescherming van Adam leven. Ze zou door zijn leiding gezegend zijn als hij bij haar was geweest.

Sommigen vragen zich misschien af, waarom bracht God Adam en zijn vrouw in een omgeving met een aantal gevaarlijke variabelen? De vraag zou gesteld kunnen worden, waarom brengen ouders kinderen in een wereld die zo vol gevaar is? Waarom laten ze kinderen in het zand spelen of fietsen of andere dingen die risico's met zich meebrengen? De realiteit van het universum is dat er een vijand bestond die wilde vernietigen wat God en Zijn Zoon deden. De enige manier om in deze omgeving te leven was om beperkt blootgesteld te zijn aan Satan om tegen hem te kunnen kiezen en zo een waar karakter te ontwikkelen. De beperkte blootstelling aan Satan zou ook een contrast vormen in het karakter van God met het karakter van Satan. Dit zou hen ook helpen onderscheiden en begrijpen waarom God en Zijn Zoon zo geweldig waren, en waarom zonde zo gevaarlijk was.

Hoe verder Eva naar het midden van het hof toe bewoog en hoe verder ze van Adam verwijderd was, hoe dichter ze bij de frequenties kwam die Satan vanuit de Boom der Kennis uitzond.

Waarom de slang door Satan gebruikt kon worden, is een mysterie. De slang, of draak, was een prachtig gevleugeld wezen. Deze slang was één van de wezens onder de heerschappij van Adam. Satan zou de slang niet in bezit hebben kunnen nemen voor zijn doeleinden zonder een inbreuk op de heerschappij van Adam. Was het mogelijk dat Eva, die van Adam gescheiden was, deze inbreuk mogelijk maakte? Het was de plicht van Adam om voor zijn vrouw te zorgen. Was deze verwaarlozing om haar aan te moedigen om bij hem te blijven ook frequenties naar het hof te sturen die de andere wezens beïnvloedden? Het is moeilijk om met zekerheid te zeggen, maar toen de vrouw de slang tegen haar hoorde spreken, leek hij haar innerlijke gedachten te weerspiegelen.

De slang nu was de listigste onder alle dieren van het veld, die de HEERE God gemaakt had; en hij zei tegen de vrouw: Is het echt zo dat God gezegd heeft: U mag niet eten van alle bomen in de hof? Genesis 3:1.

Het moet verbijsterend zijn geweest toen de slang blijkbaar tegen haar had kunnen spreken. Eva was door de engelbezoekers gewaarschuwd voor de vijand, maar ze verwachtte dat een engel haar zou waarschuwen in plaats van het misleidende medium van een slang. Satan wist dat Eva hierdoor verrast zou worden en hij kon haar lichaamstaal lezen.

Eva's gedachten, emoties en gevoelens produceerden ook frequenties die Satan kon lezen. Hij kende haar exacte gedachten niet, maar haar verwarring of haar vragen kwamen bij hem binnen.

In reactie hierop overdrijft Eva de woorden van God en toont hiermee haar bezorgdheid.

En de vrouw zei tegen de slang: Van de vrucht van de bomen in de hof mogen wij eten, maar van de vrucht van de boom die in het midden van de hof staat, heeft God gezegd: U mag daarvan niet eten en hem niet aanraken, anders sterft u. Genesis 3:2-3.

God had niet gezegd "je mag het niet aanraken." Hij had alleen gezegd "je mag het niet eten." Het aanraken ervan zou gevaarlijk zijn, maar dit zou niet tot de dood leiden. Alleen het eten van de vrucht zou tot de dood leiden. Eva voegde toe aan de boodschap die Adam haar doorgaf over wat God had gezegd.

Dit is wat Mozes opgetekend heeft wat God tot Adam zei:

מֹת תָּמוּת:

Wat God zei, werd geschreven in de Hebreeuwse werkwoordsvorm genaamd Qal onvoltooid verleden tijd. Dit betekent dat God zei dat het eten van de boom een proces zou beginnen dat tot de dood leidt. Het woord dat Mozes schreef voor 'sterven' in het Hebreeuws, gaf de volgende betekenissen in de Qal-vorm:

1a) (Qal)

1a1) sterven

1a2) sterven (als straf), terdood gebracht

1a3) sterven, vergaan (van een natie)

1a4) vroegtijdig sterven (door het verwaarlozen van verstandig moreel gedrag)

Het woord zou kunnen betekenen ter dood brengen of het zou kunnen betekenen voortijdig sterven door het verwaarlozen van verstandig moreel gedrag. Hoe interpreteerde Adam wat God zei? Dit is wat Mozes optekende dat Eva tegen de slang zei.

פֶּן־תָּמֹתִין:

De kleine verandering in wat Eva zei, bracht de betekenis over: als je van de vrucht eet, zul je sterven.

Dit is wat Satan tegen Eva zei:

לֹא־מוֹת תָּמֹתִין:

Hij zei dat je niet "moet sterven." Wat Satan tegen haar zei was op dit punt technisch gezien correct. God had gezegd dat je zou vergaan, maar Eva had gezegd dat je moest sterven en Satan vertelde haar dat dit niet correct was. Vergaan is het natuurlijke gevolg van je eigen daden. "Moet sterven" betekent dat de gevolgen het gebruik van dodelijke kracht van een externe entiteit vereisen. Dan voegt Satan deze leugen toe:

Maar God weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en dat u als God zult zijn, goed en kwaad kennend.
Genesis 3:5.

Satan suggereerde aan Eva dat ze onsterfelijk zou worden door van deze boom te eten en dat ze dezelfde kennis zou verwerven als God; een kennis van goed en kwaad. De waarheid is dat God geen kennis had van het kwaad. God wist van het kwaad, maar Hij kende het kwaad niet, want Hij had het

nooit ervaren. Satan was degene die goed en kwaad door ervaring had gekend. Hij presenteerde zichzelf aan haar als God.

We kunnen dit vergelijken met de schooljongen die is begonnen met roken en een sigaret aanbiedt aan zijn jonge vriend. De oudere jongen lijkt wijzer te zijn omdat hij een kennis bezit die de andere jongen niet heeft. Maar het is de kennis van het kwaad die tot de dood leidt. Satan presenteerde een beeld van God aan Eva als iemand die alle dingen kende, zowel goed als kwaad. Hij presenteerde God als alwetend.

Dit is vergelijkbaar met de bewering van Elihu. De jongeman raakte geïrriteerd doordat de oudere mannen Job er niet van konden overtuigen dat zijn rampen hem overkomen waren vanwege zijn zonden. Elihu stelt dat God volmaakt of volledig is in kennis, terwijl het Elihu zelf is die denkt dat hij Gods wegen met betrekking tot zonde en straf perfect kent.

Weet je hoe de wolken zweven? Ken je de wonderen van Hem Die volmaakt in kennis is? Job 37:16.

Toch lezen we in de Psalmen dat Gods begrip een getal is dat niet geteld kan worden.

Onze Heere is groot en geweldig in kracht, Zijn inzicht is onmetelijk. [H4557] Psalm 147:5.

Heeft de Psalmist gelijk? Is Gods begrip een groot getal dat wij niet kennen of is het zoals Elihu stelt, volmaakt of volledig?

Elihu beschuldigt Job ervan dat hij spot als water drinkt, en omgaat met de werkers van ongerechtigheid en omgaat met goddeloze mensen (Job 34:7-8). Deze bewering is onjuist, want God had verklaard dat Job oprecht was, God vreesde en het kwaad meed (Job 1:1).

Job wordt getest door de aanval die Elihu op hem deed. Maar net zoals Elihu het bij het verkeerde eind had met zijn beoordeling van Job, had hij het ook bij het verkeerde eind met zijn beoordeling van God. Elihu vervolgt:

Hij verplettert de machtigen, zonder dat men het doorgronden kan, en stelt anderen in hun plaats. Omdat Hij hun werken kent, keert Hij hen 's nachts om, en zij worden verbrijzeld. Hij slaat hen als

goddelozen neer, in een plaats waar mensen het zien, Job 34:24-26.

Hij stelt dat God in Zijn gerechtigheid de goddelozen zal verpletteren en slaan. Hij verlangt er dan ook enorm naar dat God Job op de proef stelt en hem ontmaskert.

Ach, laat Job tot het einde toe beproefd worden, om zijn antwoorden onder mensen van onrecht. Job 34:36.

Jezus vertelt ons dat God niemand veroordeelt (Johannes 5:22). Elihu's visie op God is, net als die van de meeste mensen, onjuist. Hij presenteert God in een vals licht. Hij aanbidt een God die alwetend is. De ware God kent het einde vanaf het begin en Hij heeft geen persoonlijke kennis van het kwaad door kwaad te doen.

Eva wordt verleid door de woorden van Satan via de slang. Ze is gefascineerd dat de slang het vermogen tot spreken lijkt te hebben verkregen door het eten van de vrucht. Eva had verwacht dat het eten van de vrucht een snelle en onmiddellijke straf zou opleveren, maar de slang leek op geen enkele manier te zijn geschaad. Dit hielp Eva tot de overtuiging dat het eten van de vrucht geen snelle en onmiddellijke straf zou opleveren, waardoor ze de waarheidsgetrouwheid van het woord van God in twijfel trok.

Het feit dat Eva zich van haar man verwijderde en dichter bij de Boom der Kennis kwam, betekende dat haar gevoel van integriteit werd verlaagd. Haar nieuwsgierigheid en innerlijke vragen trokken haar in de richting van Satan bij de boom. Zijn aanwezigheid zond frequenties uit om haar te verwarren en te verleiden.

De Bijbel zegt dat toen de vrouw zag dat de boom goed was om van te eten, ze ervan nam. Met de vrucht in haar handen voelde Eva geen ongemak of straf op welke manier dan ook. Omdat ze had gezegd dat het aanraken van de vrucht ervoor zou zorgen dat je zou sterven, bewees het haar verder dat er niets slechts met haar zou gebeuren als ze van de vrucht zou eten.

Waarom grijpt God niet in en stopt deze situatie niet? Waarom laat Hij dit gebeuren zonder in te grijpen? Nadat Hij Eva alle instructies had gegeven

die nodig waren om een keuze te maken, is ingrijpen en haar ervan weerhouden te doen wat ze wilde, geen vrijheid van keuze meer. De vrouw toestaan deze keuze te maken, veroorzaakte Christus vreselijk lijden. Zijn Geest woonde in haar hart, maar toen ze van de vrucht at, verwierp ze de Geest van Christus en accepteerde ze de geest van Satan.

Eva sprak met een boze geest. Toen ze de vrucht at en besloot te doen wat die geest haar vertelde, nodigde ze Adam uit om haar gedachten over te nemen. Toen ze Adam naderde, werd ze dus geleid door demonen. Erger nog, ze kwam met de boodschap van de boze geest die magische krachten beloofde om als God te worden, en dat maakt onze eerste moeder per definitie tot een tovenaars.

Als de vrouw terugkeert van de boom, staat ze onder Satans gezag. Ze komt nu niet als een onderdanige vrouw naar haar man toe, maar als een lerares van een nieuwe religie. Als Adam voor Eva staat, zien we de voorafbeelding van mannen door de eeuwen heen die voor de vrouwelijke orakels hebben gestaan, zoals Delphi en anderen, die hen kennis van hun toekomstige bestemming hebben beloofd. Als Adam zijn vrouw aanschouwt die been van zijn been was, komt hij in contact met een geest die hem niet langer herkent als het hoofd over haar en weldoener van haar.

Ze had een andere zielsverwant gevonden, een andere leraar die haar alles had beloofd wat haar hart begeerde zonder dat ze zich aan iemand hoefde te onderwerpen. Ze is niet gekomen om onderwezen te worden, maar om te onderwijzen; niet om zich te onderwerpen, maar om onderwerping te bevelen. Deze vrouwelijke geest, nu geregeerd door de krachten van de duisternis, zal worden gebruikt als Lucifers verleidelijke medium om Adam ervan te overtuigen zich bij de rebellie aan te sluiten. Eva heeft het beeld van God gebroken. Beïnvloed door Satan, heeft ze de Geest van Jezus verloren die onderdanig en leerbaar is. Eva wordt assertiever, zeker van zichzelf en dat wat ze voorheen hadden begrepen onjuist was. Er is iets vreemd aantrekkelijks aan deze zelfverzekerde vrouw die de vrucht in Adams hand drukt.

Adam beoordeelt de situatie; hij ziet dat ze van de vrucht heeft gegeten. De woorden die hij tegen haar heeft gesproken over de doodstraf voor overtreding, woelen in zijn hoofd. Hij is er zeker van dat ze moet sterven

en dat God haar zal doden. De emoties zijn nieuw voor hem en hij weet niet goed hoe hij ermee om moet gaan. Er is een behoefte om de schuld voor deze vreselijke situatie ergens neer te leggen. In zijn hart rijst rebellie op tegen God, hoewel hij zich daar nauwelijks van bewust is. Satan wordt onmiddellijk aangetrokken door de frequenties die uit Adam komen. Alle gedachten van dankbaarheid aan God worden opgeslokt door de valse veronderstelling dat God zijn vrouw zal doden.

Adams beeldvorming is onjuist, maar in plaats van zijn verwarring naar zijn geliefde meester en vriend te brengen, begint hij zelf beslissingen te nemen. De Geest van Jezus roept Adam in zijn gedachten. De Geest doet een beroep op Adam om de kwestie voor te leggen aan de Zoon van God of de engelen, om de kwestie te bespreken voordat hij conclusies trekt. Maar zijn woede groeit, dezelfde haat die in Satan bestaat, begint ingang te vinden in het hart van Adam. Hij denkt na over hoe het leven zou zijn zonder Eva. Hij kan het niet verdragen. Satan, die Eva naar huis is gevolgd, fluistert hem toe dat God niet zijn beste belang voor ogen heeft en dat het beter zou zijn om zich bij de opstand aan te sluiten.

Het hele hof staat stil terwijl Adam de vrucht in zijn hand optilt en naar zijn mond brengt. De Vader en de Zoon smeken Adam op dat moment om het te heroverwegen, maar hij blokkeert de smekende stem, net zoals Jozefs broers zijn smekende stem blokkeerden toen ze hem als slaaf verkochten. Adam eet de vrucht in woede, verdriet en de volle wetenschap dat het een daad van rebellie was.

Op dat moment wordt er een diepe snee gemaakt in de ziel van Gods Zoon. Adam heeft het geestelijke mes van wrok en haat in de Geest van Christus in zichzelf gestoken en scheurt Christus van de troon van zijn gedachten. Christus wordt op dat moment gedood in het hart en de gedachten van Adam vanaf de grondlegging van de wereld. (Openbaring 13:8).

De Zoon van God kan Adam en Eva niet verlaten, want als Hij dat doet, zullen ze inderdaad op de grond vallen en onmiddellijk sterven. Met de wonden in Zijn hart, houdt Christus Adam en Eva vast en blijft hen leven geven, zelfs terwijl de geest van Satan hen regeert. Christus moet in de aanwezigheid van Zijn vijanden wonen om het menselijk ras in leven te houden.

VERLOREN PARADIJS

Hoewel de mogelijkheid bestond dat Adam en Eva zouden vallen, had God niet verordend dat dit zou gebeuren. Het was niet Zijn wil dat Adam ervoor zou kiezen om in opstand te komen en Hem te weerstaan. Het was niet zeker dat dit zou gebeuren. Nadat Adam had gezondigd en het zaad van de slang had ingeslikt, wist God precies waar dit naartoe zou gaan en wat er met het menselijk ras zou gebeuren, want Hij kende het zaad dat in Satan zat. Hij had in de zes dagen van de schepping het effect van het zaad van de slang tegen het zaad van Zijn Zoon uiteengezet.

De brandende vraag die ons bezighoudt is: wat zal God doen?

HOOFDSTUK 20

DE VLESELIJKE GEEST

De transitie die in de geest van Adam plaatsvond was catastrofaal. Hij had zijn verkeerde gedachten over God verzegeld door het eten van de verboden vrucht. Luister naar wat de geest der inspiratie zegt over de gevallen menselijke conditie.

Immers, het denken van het vlees is vijandschap tegen God. Het onderwerpt zich namelijk niet aan de wet van God, want het kan dat ook niet. Romeinen 8:7.

Arglistig is het hart, boven alles, ja, ongeneeslijk is het, wie zal het kennen? Jeremia 17:9.

En omdat het hun niet goeddacht God te erkennen, heeft God hen overgegeven aan verwerpelijk denken, om dingen te doen die niet passen. Ze zijn vervuld van allerlei ongerechtigheid, hoerij, boosaardigheid, hebzucht, slechtheid. Ze zijn vol afgunst, moord, ruzie, bedrog, kwaadaardigheid. Kwaadsprekers zijn het, lasteraars, haters van God, smaders, hoogmoedigen, grootsprekers, bedenkers van slechte dingen, ongehoorzaam aan hun ouders, onverstandigen, trouwelozen, mensen zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, onbarmhartig. Zij kennen het recht van God, namelijk dat zij die zulke dingen doen de dood verdienen, en toch doen zij niet alleen zelf deze dingen, maar stemmen ook in met hen die ze doen. Romeinen 1:28-32.

Al deze eigenschappen waren nu in Adam aanwezig. Ze waren in zaadvorm. Hij was zich niet bewust van de omvang van de verandering die in hem had plaatsgevonden. Hij had geen idee van de impulsen die in hem opwelden, zoals de wateren van de diepte op de eerste dag van de schepping.

Adam ontving de geest van Satan en sloot zich bij hem aan om al zijn eigen eigenschappen op God te projecteren. Adam stelde zich voor dat God zijn vrouw en zichzelf wilde doden omdat ze van de verboden vrucht aten. Hij stelde zich voor dat God een vernietiger van zijn eigen kinderen was. Hij stelde zich voor dat God de dood eiste voor het overtreden van de wet.

Want de zonde heeft door het gebod een aanleiding gevonden en mij misleid en daardoor gedood. Romeinen 7:11.

De wet van God is net zo heilig als Hijzelf. Het is een weerspiegeling van Zijn volmaakte karakter. Net als God is de wet heilig, rechtvaardig en goed.

Zo is dan de wet heilig, en het gebod is heilig en rechtvaardig en goed. Romeinen 7:12.

Binnen de wet hebben we de waarheid onthuld dat God in staat is om genadig te zijn voor hen die Hem liefhebben en Zijn geboden houden, omdat het houden van de geboden betekent dat je het karakter van God kent. God wordt in staat gesteld door het geloof van de ontvanger in Zijn genade. Alle acties van God worden gezien als vijandig voor hen die God haten.

maar Die barmhartigheid doet aan duizenden van hen die Mij liefhebben en Mijn geboden in acht nemen. Exodus 20:6.

Zoals we in hoofdstuk 13 leerden, duurt Gods genade voor altijd; het eindigt nooit. Daarom, wanneer we ophouden te geloven in de ware God, houdt genade op. Toen Adam ervoor koos om te geloven in het idee dat God zijn vrouw zou doden, koos hij ervoor om de wet van Gods karakter te overtreden; hij koos ervoor om te geloven dat God geen genade heeft voor degenen die niet gehoorzamen. Dit is waarom de gebroken wet de dood van de overtreder eist en het is de overtreder die dit gaat geloven.

En bijna alles wordt volgens de wet door bloed gereinigd, en zonder het vergieten van bloed vindt er geen vergeving plaats.

Hebreeën 9:22.

Dit vers dat zojuist is geciteerd, spreekt niet over de geest van God, maar over de geest van de gevallen mens. God heeft nooit een offer voor de zonde verlangd.

U hebt geen vreugde gevonden in slachtoffer en graanoffer, U hebt Mijn oren doorboord; brandoffer en zondoffer hebt U niet geëist.
Psalm 40:7.

Dit is zo ongelooflijk moeilijk voor de zondaar om te begrijpen. De christelijke wereld gelooft bijna universeel dat God de dood van de overtreder eist en dat alleen het bloedoffer van Zijn Zoon zou betalen voor de overtreding van de mens tegen Hem. Hoe kan het mogelijk zijn dat God de dood eist en tegelijkertijd geen offer verlangt? Het is onmogelijk. Adam geloofde ten onrechte dat God de dood eiste voor hun overtreding en daarom at hij de vrucht in zijn opstandigheid.

Het is daarom zo dat om de mens te redden, God de schuld moest betalen waarvan de mens geloofde dat die betaald moest worden om hem te verlossen. Adam had een geloof in de genade van God verworpen toen hij ervoor koos te geloven dat God zijn vrouw wilde doden. Als hij in de genade van God had geloofd, zou hij naar God zijn gegaan en om genade hebben gevraagd. Maar hij deed dit niet.

In de geest van de mensheid vereiste de gebroken wet de dood, en alleen de dood zou ons verzoenen met de wet. Totdat dit gebeurde, leefden we in een relatie van wanhoop met God. God was bereid dit voor ons te doen, waardoor we ons weer verzoend konden voelen met God (hoewel God altijd bereid was om te verzoenen zonder de dood, maar we zouden het niet geloven). Vanaf deze eerste stap zou God ons nauwkeuriger leren over Zijn wet en Zijn regering, door zachtjes te wijzen op onze misvattingen en onze zondigheid naarmate we groeiden in genade en begrip van Zijn karakter.

Omdat nu die kinderen van vlees en bloed zijn, heeft Hij eveneens daaraan deel gehad om door de dood hem die de macht over de dood had - dat is de duivel - teniet te doen, en allen te verlossen die door angst voor de dood gedurende heel hun leven aan slavernij onderworpen waren. Hebreeën 2:14-15.

God wil dat we dit fundamenteel begrijpen: de primaire overtreding van de wet is te geloven dat God iemand of iets moet doden om te kunnen vergeven. Dit is de enige reden waarom de overtreden wet de dood van de overtreder eist.

Wanneer de mens de waarheid van Gods karakter verwerpt, richt hij in Gods plaats een afgod op die hij zelf verzint; en wanneer de mens een afgod aanbidt, wordt God een jaloerse God. In zijn afgoderij stapt de mens voorbij de heg van Gods bescherming en Satan kan hem beginnen lastig te vallen, te schaden en uiteindelijk te vernietigen. Hoe verder de mens van de barmhartige God afdwaalt, hoe groter het kwaad dat hem overkomt en hoe zekerder de mens gelooft dat het God is die hem deze straf oplegt. Maar het is het kwaad dat de goddelozen vernietigt, niet God.

Het kwaad brengt de goddeloze de dood; [taw] wie de rechtvaardige haten, worden schuldig verklaard. Psalm 34:21.

De HEERE is bekend geworden, Hij heeft recht gedaan. **De goddeloze raakt verstrikt in het werk van zijn eigen handen.** [Higgajon, Sela] Psalm 9:17.

De Bijbel vertelt ons dat het oordeel dat God uitoefent op de goddelozen is om hen te laten verstrikken in het werk van hun eigen handen. Omdat ze de vriendschap van de ware God weigeren, sterven de goddelozen onder de valse illusie dat God hen doodt.

Hoe kon God de geest van Adam bereiken? Adam was er volledig van overtuigd dat God hem wilde doden. Hoe kon God nu tot hem spreken, nu hij onder de heerschappij van de dood was? Er was niets goeds in Adam om op God te reageren. Er was niets in hem dat God verlangde of Hem zelfs maar zou zoeken.

zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één, er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt. Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goeddoet, er is er zelfs niet één. Romeinen 3:10-12.

De Vader en de Zoon waren diepbedroefd over de vooruitzichten van het menselijk ras. Zoals iedereen weet die een vriend heeft gehad die zich tegen hem keerde, is er, zodra iemand ervan overtuigd is dat je gedachten jegens

hem alleen maar kwaad en schade zijn, niets wat je kunt zeggen om hem of haar van het tegendeel te overtuigen. De draak die klaar had gestaan om het zaad te verslinden, leek God en Zijn Zoon te hebben verslagen. Satan kon zich alleen maar voorstellen dat God de mensheid aan zichzelf zou overlaten om ermee te doen wat hij wilde.

Maar God werd niet overrompeld. Hij was zich bewust van de mogelijkheid dat Zijn schepselen ervoor zouden kiezen om leugens over Hem te geloven en zichzelf op te sluiten in een kooi van de dood. Satan had het karakter van God verworpen in de volledige kennis van wie God was. Adam en Eva hadden nog maar een paar jaar geleefd en hun kennis van God was vrij beperkt. Er was een kans op verlossing voor het gevallen ras.

Uit diep medelijden met ons benaderde de Zoon van God de Vader met een verzoek dat Hij aan de eisen van hun gevallen kinderen zou voldoen.

HOOFDSTUK 21

HET RISICO VAN AGAPE

Ja, Hij zal de tempel van de HEERE bouwen, Hij zal met majesteit bekleed zijn, Hij zal zitten en heersen op Zijn troon. Hij zal Priester zijn op Zijn troon; **tussen die Beiden zal vredesberaad plaatsvinden.** Zacharia 6:13.

De Vader en de Zoon hielden een vredesraad om de stappen te bespreken die zij zouden nemen om het menselijk ras te verlossen. In het gebed van Jezus in Johannes 17 zien we de geopenbaarde vrucht van die raad. In dit gebed wordt dat wat verborgen was, onthuld.

Wij worden eraan herinnerd dat aan Christus gezag is gegeven met betrekking tot het menselijk ras.

zoals **U Hem macht gegeven hebt over alle vlees**, opdat Hij eeuwig leven geeft aan allen die U Hem gegeven hebt. Johannes 17:2.

Het plan hield in dat de mensheid de waarheid over de Vader zou leren kennen door de eniggeboren Zoon.

En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die U gezonden hebt. Johannes 17:3.

In Zijn gebed op aarde onthulde Jezus de voltooiing van het plan dat zij bespraken ten tijde van de val van de mens. Satan had geprobeerd de

waarheid te verbergen dat de Zoon van God alle dingen van Zijn Vader had geërfd, zodat hij zelf zou ontkennen dat hij iets van de Zoon van God had ontvangen.

Nu hebben zij erkend dat alles wat U Mij gegeven hebt, bij U vandaan komt. Johannes 17:7.

Het hoofdthema in het gebed is de openbaring van het karakter van de Vader, of Zijn naam, en dat de Zoon van God werkelijk van Hem afkomstig is.

Ik heb Uw Naam geopenbaard aan de mensen die U Mij uit de wereld gegeven hebt. Zij waren van U en U hebt hen Mij gegeven, en zij hebben Uw woord in acht genomen. **Nu hebben zij erkend dat alles wat U Mij gegeven hebt, bij U vandaan komt.** Want de woorden die U Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, en zij hebben ze aangenomen, en **zij hebben daadwerkelijk erkend dat Ik van U uitgegaan ben**, en hebben geloofd dat U Mij gezonden hebt. ... Toen Ik met hen in de wereld was, **bewaarde Ik hen in Uw Naam.** Hen die U Mij gegeven hebt, heb Ik bewaard en niemand uit hen is verloren gegaan dan de zoon van het verderf, opdat de Schrift vervuld wordt. Johannes 17:6-8, 12.

Rechtvaardige Vader, de wereld heeft U niet gekend, maar **Ik heb U gekend, en dezen hebben erkend dat U Mij gezonden hebt. En Ik heb hun Uw Naam bekendgemaakt, en zal die bekendmaken**, opdat de liefde waarmee U Mij hebt liefgehad, in hen is, en Ik in hen. Johannes 17:25-26.

In dit gebed verklaarde Jezus dat Hij het werk had voltooid dat de Vader Hem had gegeven om te doen. Dit werk was om het karakter van de Vader te openbaren door Zijn daden, te laten zien dat de macht om berouw te tonen en vergeven te worden vrijelijk door de hemel werd gegeven, en om de aard van hun relatie te verkondigen en hoe het de schepping in stand houdt: dat de Zoon van God werkelijk Zijn Zoon was, verwekt door Hem in de eeuwigheid en vervolgens naar onze wereld gezonden.

Ik heb U verheerlijkt op de aarde. Ik heb het werk volbracht dat U Mij gegeven hebt om te doen. Johannes 17:4.

Maar er was meer dan alleen het voltooien van het werk dat de Vader wenste. Om het werk te voltooien, moesten ze de straf voor de zonde betalen die Satan had ontwikkeld en de mens had overtuigd om te geloven. Johannes hoofdstukken 18 en 19 openbaren het deel van het plan om de mens te redden van zijn geloof dat God de dood eiste en dat alleen het bloedoffer van een plaatsvervanger hen kon redden.

Omdat God en Zijn Zoon de gedachten van Satan konden lezen, konden ze uitkijken naar de tijd die beschreven wordt in Johannes 18 en 19; ze konden de Zoon in de Hof van Getsemane het vreselijke schuldgevoel zien voelen dat de mens over zichzelf afriep door het valse idee dat God de dood van de overtreder eiste. Het boek Mattheüs beschrijft dit moment:

Toen zei Hij tegen hen: Mijn ziel is zeer bedroefd, tot de dood toe; blijf hier en waak met Mij. En nadat Hij iets verder gegaan was, wierp Hij Zich met het gezicht ter aarde en bad: **Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan. Maar niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt.** Mattheüs 26:38-39.

De stappen die nodig waren om de mens te redden, werden uiteengezet in de volgorde van de feesten van de Heere die te vinden zijn in Leviticus 23. Het perfecte ongezuurde leven van Christus en Zijn dood worden geopenbaard in het eerste feest van Pesach. De uitstorting van Zijn ware karakter via de Heilige Geest is in het tweede feest van Pinksteren. De laatste reeks gebeurtenissen die volledige verzoening tussen God en de mens brengt, worden gevonden in de feesten van de 7e maand: Trompetten, Verzoening en Loofhutten. Deze seizoenen van verfrissing brachten Gods volk drie keer per jaar samen.

Driemaal per jaar moet u voor Mij een feest vieren. Het Feest van de **ongezuurde broden** moet u in acht nemen. Zeven dagen lang moet u ongezuurde broden eten, zoals Ik u geboden heb, op de vastgestelde tijd in de maand Abib, want in die maand bent u uit Egypte vertrokken. Maar men mag niet met lege handen voor Mijn aangezicht verschijnen. Ook het Feest van **de oogst, van de eerste vruchten** van uw werk, van wat u op de akker gezaaid hebt. En het Feest van **de inzameling**, aan het einde van het jaar, wanneer u de vruchten van uw werk van het veld ingezameld hebt.

Drie keer per jaar moet alles wat mannelijk onder u is, voor het aangezicht van de Heere HEERE verschijnen. Exodus 23:14-17.

Deze drie bijeenkomsten van Gods volk zijn een uitdrukking van het zaad dat is ontwikkeld in de raad van vrede. De Zoon van God kwam drie keer voor de Vader om de verschillende aspecten van het heilsplan en de uitvoering ervan te bespreken. Dit principe wordt ook geopenbaard in de drie keer dat Christus bad in de Hof van Getsemane.

Opnieuw, voor de tweede keer, ging Hij heen en bad: Mijn Vader, als deze drinkbeker aan Mij niet voorbij kan gaan zonder dat Ik hem drink, laat Uw wil dan geschieden. En toen Hij bij hen kwam, trof Hij hen opnieuw slapend aan, want hun ogen waren zwaar geworden. En Hij liet hen achter, ging nogmaals heen en **bad voor de derde keer** met dezelfde woorden. Mattheüs 26:42-44.

Dit aantal gebeden is niet willekeurig; het is een openbaring van het zaad van Christus dat volledig gevormd en beschreven is in Genesis 3:15 als het Zaad van de vrouw.

Voordat God en Zijn Zoon dit plan in werking stelden, was de werkelijke uitkomst niet echt bekend. Dit onbekende element werd duidelijk in de woorden van Jezus aan het kruis.

Ongeveer op het negende uur riep Jezus met een luide stem: Eli, Eli, lama sabachtani? Dat betekent: Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten? Mattheüs 27:46.

Om de last van Adams schuld te dragen, moest de Zoon van God een plaats betreden waar de zondaar de liefde en genade van God niet kon zien. Het enige wat Hij op dat moment zou kunnen zien, was de dood. Dit was wat er in de geest van Adam was. Door onze natuur aan te nemen, zou Christus dit voor ons ervaren.

Kon het geloof van Jezus in dat moment van uiterste duisternis blijven vasthouden aan Zijn Vader? In het begin was dat niet zeker. De Zoon van God verwoordde de onzekerheid die in de raad van vrede werd besproken in dit gebed: "O Vader, laat deze beker aan Mij voorbijgaan, maar niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt." (Matteüs 26:39).

Duizenden jaren voor het kruis van Golgotha hadden ze het moment besproken waarop Jezus van zijn Vader gescheiden zou moeten worden; hoe Hij zich vast zou moeten houden aan de waarheid dat zijn Vader van Hem hield, terwijl Hij dat niet kon voelen, maar alleen de zekerheid van de eeuwige dood. Dit was iets dat Jezus nooit had meegemaakt; Hij was altijd verbonden geweest met zijn Vader; de gedachte daaraan was buitengewoon verontrustend.

Kon de Zoon in geloof Zich blijven vasthouden aan Zijn Vader? In de raad van vrede beefde de Vader bij de gedachte dat Hij Zijn Zoon voor altijd zou kunnen verliezen. Dit wordt beschreven in Psalm 18:

Banden van het graf omringden mij, valstrikken van de dood bedreigden mij. In mijn nood riep ik de HEERE aan, ik riep tot mijn God; Hij hoorde mijn stem vanuit Zijn paleis, mijn hulpgeroep voor Zijn aangezicht kwam in Zijn oren. Toen daverde en beefde de aarde, de fundamente van de bergen sidderden en daverden, omdat Hij in toorn ontstoken was. Psalm 18:6-8.

Het woord *woede* in het Hebreeuws kan ook de betekenis van verdriet dragen. Hier wordt een verslagenheid van de ziel uitgedrukt in diep verdriet en angst bij de gedachte Zijn Zoon voor altijd te verliezen. Stel je eens dat vredesberaad voor, terwijl de Vader naar Zijn kostbare Zoon kijkt en denkt aan de wrede eisen van de ontvoerder Satan. Zal ik mijn eniggeboren Zoon overgeven om het menselijk ras te redden? De rook van de holocaust in Zijn ziel bij de gedachte hieraan stroomde van de Vader. Hoe kan Hij Zijn kostbare Zoon opgeven, gemaakt naar Zijn beeld; degene die Hij heeft opgeleid, die Hij alles heeft geleerd wat Hij wist? Hoe kan Hij Zijn naaste metgezel opgeven, de enige die Hem echt begrijpt? We zien de gevoelens van de Vader geopenbaard in dit vers:

Maar over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem zal Ik de Geest van de genade en van de gebeden uitstorten. Zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben. Zij zullen over Hem rouw bedrijven, als met de rouwklacht over een enig kind; en zij zullen over Hem bitter klagen, zoals men bitter klaagt over een eerstgeborene. Zacharia 12:10.

Het hele lot van het menselijk ras hing aan een zijden draadje. We komen nu bij het kernthema van dit boek. Ware liefde reikte over het onbekende heen om het menselijk ras te redden. De Vader kiest het pad om er vertrouwen in te hebben dat alles wat Hij Zijn Zoon heeft geleerd en de liefde tussen hen stand zou houden en niet verdeeld kon worden. Het was een adembenemende sprong in het diepe.

De zachtmoedige en liefdevolle Zoon neemt Zijn Vader bij de hand, kijkt Hem in de ogen en vraagt, in het karakter dat Hem is bijgebracht, aan Zijn Vader om toestemming, om te gaan en ons te redden.

Kun je dit soort liefde begrijpen? Ik kan nauwelijks de woorden uitspreken in overpeinzing van een liefde van deze omvang. De Zoon van God was bereid om voor altijd verloren te gaan om ons te redden. Hij zette Zijn eeuwige leven op het spel om ons de kans te geven om te leven. We hebben geen idee hoeveel liefde God en Zijn Zoon voor ons hebben. De onbaatzuchtigheid die ze beiden toonden is onbegrijpelijk. Ik ben er zo volledig door gegrepen. Het bedekt me met zo'n weldadig gevoel van de puurheid van hun liefde en toewijding om ons te redden.

Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Johannes 3:16.

Het is het risico dat de Vader nam om ons te redden dat betekenis geeft aan het woord *ZO*; God had de wereld *ZO* lief dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gaf. Het hart van de Vader gloeide met zo'n intensiteit bij de mogelijkheid dat Hij Zijn Zoon zou kunnen verliezen, maar Hij gaf Zijn karakterprincipes niet op. Hij gaf zich niet over aan de principes van Satan. Hij had Zichzelf kunnen transformeren, zoals zoveel mannen doen als hun kinderen worden bedreigd, en Satan in een oogwenk kunnen verpletteren, maar Satan zou hebben geglimlacht als hij zou sterven, wetende dat zijn levensprincipes voor altijd zouden voortleven en dat God was overwonnen door Lucifer.

Want Ík, de HEERE, ben niet veranderd, ú, kinderen van Jakob, bent daarom niet omgekomen. Maleachi 3:6.

De Vader zou Zijn karakter niet veranderen om deze crisis het hoofd te bieden. Hij zou niet een vreemd "out-of-character" moment aangaan om de

rebellie met geweld te verpletteren om datgene te beschermen wat Hem het meest dierbaar was.

We zien in de Hof van Getsemane, nadat Christus Zijn gebed heeft beëindigd, volledige kalmte in Zijn ziel. Dit is de openbaring van het zaad van de raad van vrede. Na elke keer dat de Vader en Zoon samenkwamen en besloten het plan van verlossing uit te voeren, kwam er volledige vrede voort uit het hart van de Vader en werd uitgegoten over Zijn Zoon.

Die geest van zekerheid komt tot hen die rein van hart zijn; het komt tot hen die hun integriteit niet zullen kortwieken. De sabbatervaring is gevuld met deze gezegende rust van begrip en geloof in de doelen en wil die van de Vader komen. Drie keer per jaar kunnen we die stroom van bewustzijn binnengaan die zo volledig geeft, de nobelste verlangens en deugden van de mens vervult en verheft, dat het het zuiverste gevoel van vrede in de ziel produceert.

Het is het risico van de Vader en de Zoon – het risico van Agape – dat het thema zal zijn van de verlost door de eeuwigheid heen. Nooit zal deze liefde van de Vader worden vergeten; het zal het thema zijn van elke bijeenkomst.

En elk schepsel dat in de hemel, op de aarde, onder de aarde en op de zee is, en alles wat daarin is, hoorde ik zeggen: Aan Hem Die op de troon zit, en aan het Lam zij de dankzegging, de eer, de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Openbaring 5:13.

HOOFDSTUK 22

DE ZWAKTE VAN GOD

Zoals we eerder bespraken, vernietigt de verwekte Zoon van God, die alles wat Hij weet, geleerd werd, de mogelijkheid dat kennis een maatstaf van goddelijkheid is. Op dezelfde manier betekent het feit dat de Zoon van God alle macht van Zijn Vader ontving, ook dat macht of almacht niet als een maatstaf van goddelijkheid kan worden gebruikt.

Het is waar dat de God van de Bijbel over verbazingwekkende kracht en wijsheid beschikt. Maar zodra Hij bevrijd is uit de kooi van de Drie-eenheid, zijn deze elementen niet langer nodig als maatstaf voor goddelijkheid.

Eén van de belangrijkste argumenten van mensen in de wereld tegen God is dat als Hij almachtig is, waarom stopt Hij dan niet al deze pijn en dit lijden? Als Hij de macht heeft om alle problemen van de wereld op te lossen, waarom laat Hij dan iedereen lijden?

Zoals we in hoofdstuk 8 over de vrije wil bespraken, zien we in de verwekte Zoon een Wezen dat volledig onbeperkt is. Dit betekent dat de Vader geen enkele kracht of druk op Hem uitoefent. In de leer van de Drie-eenheid wordt vrije wil verondersteld op basis van het feit dat de macht van de Zoon gelijk is aan die van de Vader. De onderliggende aanname hier is dat de Vader de wil van de Zoon niet kan afdwingen omdat de Zoon gelijke macht heeft als de Vader.

Dit idee wordt op aarde goed begrepen. De reden dat een land als China een land als de VS niet aanvalt, is omdat ze allebei massavernietigingswapens hebben. Het is het hoge niveau van macht dat ze allebei bezitten dat hen ervan weerhoudt elkaar aan te vallen en universele dominantie te claimen.

In het Bijbelse model van God oefent de Vader nooit heerschappij of macht uit over Zijn Zoon, ook al gaf Hij Hem alles wat Hij bezit. God zou macht kunnen uitoefenen over Zijn Zoon, omdat de Vader het hoofd van Christus is, maar Hij gelooft dat Christus Hem uit eigen vrije wil zal gehoorzamen.

Want Ik heb niet uit Mijzelf gesproken, maar de Vader, Die Mij gezonden heeft, Hijzelf heeft Mij een gebod gegeven wat Ik zeggen en wat Ik spreken moet. Johannes 12:49.

Jezus doet alleen wat Zijn Vader zegt, niet omdat Hij gedwongen wordt, maar omdat Hij gelooft dat wat Zijn Vader Hem zegt te doen juist is. Christus maakt Zijn wil vrijwillig één met die van Zijn Vader, en deze liefdevolle onderwerping is de sleutel tot het eeuwige leven dat Christus geeft aan allen die Zijn Geest aanvaarden. De vrije wil van de Zoon van God is de hoeksteen van de regering van het universum.

Deze relatie helpt ons te begrijpen hoe de kracht van God wel en niet gebruikt kan worden. De kracht van God wordt nooit gebruikt om de wil van één van Zijn kinderen te dwingen.

Het idee van de vrije wil die de Vader aan Zijn Zoon geeft, is zo verbazingwekkend dat Paulus de Zoon van God de kracht van God noemt.

Maar voor hen die geroepen zijn, zowel Joden als Grieken, prediken wij **Christus, de kracht van God** en de wijsheid van God. Want het dwaze van God is wijzer dan de mensen en **het zwakke van God is sterker dan de mensen**. 1 Korinthe 1:24-25.

De kracht van God is Zijn karakter. Zijn karakter wordt getoond in de vrije wil die Hij aan Zijn kinderen geeft. Het is zo'n prachtige openbaring van Gods karakter. Deze kracht wordt door de wereld gezien als zwakte. Paulus zegt dat deze veronderstelde zwakte sterker is dan de mens.

En Hij zei tegen hen: De koningen van de volken heersen over hen, en wie macht over hen hebben, worden weldoeners genoemd. Bij

u echter moet dat zo niet zijn, maar de belangrijkste onder u moet als de jongste worden en wie leiding geeft als iemand die dient. Lukas 22:25-26.

De nacht voordat Jezus stierf, vertelde Hij Zijn discipelen dat er in Zijn koninkrijk geen uitoefening van autoriteit is, maar dat de grootste degene is die dient. Mensen verlangen ernaar om autoriteit over anderen uit te oefenen, omdat dit verlangen van Satan komt.

En ú zei in uw hart: Ik zal opstijgen naar de hemel; tot boven Gods sterren zal ik mijn troon verheffen, ik zal zetelen op de berg van de ontmoeting aan de noordzijde. Jesaja 14:13.

Satan zei dat hij zijn troon zou verheffen boven de sterren oftewel engelen van God. Hij zou hen dwingen zich aan hem te onderwerpen waar nodig. Zoals we in hoofdstuk 12 bespraken met betrekking tot het verhaal van Daniël en de leeuwenkuil, zien we dat degenen onder Daniël de aanbidding vormden rond een doodvonnis. Als je niet aanbidt, zul je sterven. Dit is de uitoefening van heerschappij. Het is het gebruik van geweld om mensen te dwingen de soeverein te dienen.

Onze Vader in de hemel dwingt niemand om Hem te dienen. Hij oefent geen heerschappij over ons uit, maar Hij dient ons en zorgt voor ons, zoals een zorgzame vader zou doen. Alleen in de verwekte Zoon van God kunnen we het ware systeem van Gods macht beginnen te begrijpen. De ware Zoon van God noemt Zijn Vader Zijn God.

Jezus zei tegen haar: Houd Mij niet vast, want Ik ben nog niet opgevaren naar Mijn Vader, maar ga naar Mijn broeders en zeg tegen hen: Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader, en **naar Mijn God en uw God**. Johannes 20:17.

Jezus aanbidt Zijn Vader als Zijn God, de enige ware God. (Johannes 17:3). In deze aanbidding van Zijn Vader wordt geen enkele dwang uitgeoefend door de Vader om Hem te aanbidden. Er is geen dreiging van straf, maar alleen vrijheid en liefde. De enige vereiste is dat de Zoon erkent dat alles wat Hij heeft van de Vader komt en dit zorgt ervoor dat liefde uit Zijn hart voor Zijn Vader ontspringt.

De vrije wil van Gods Zoon wordt ons door Christus verleend.

Als dan de Zoon u vrijgemaakt heeft, zult u werkelijk vrij zijn.
Johannes 8:36.

De vrijheid van de Zoon van God is onze vrijheid. Als we begrijpen dat de Vader Zijn Zoon niet dwingt of bedreigt, kunnen we door deze kennis tot de Vader komen en weten dat Hij geen geweld tegen ons zal gebruiken om ons te dwingen Hem te volgen.

De apostel Johannes schreef in zijn eerste brief dat "er geen vrees is in de liefde... vrees houdt kwelling in." (1 Johannes 4:18). Het woord *kwelling* betekent "de wettelijke consequenties toebrengen of straf". Er is geen vrees in het hart van de Zoon van God dat Zijn Vader Hem geweld zal opleggen als straf voor gebrek aan gehoorzaamheid. Dit is een belangrijk element van de Zoon die niet beperkt is. Er is geen vrees voor straf. Wanneer we deze waarheid omarmen, zullen we onze angst verliezen.

Onze onwil om God te volgen zoals Christus God volgt, is de reden dat de mensheid de ellende van deze wereld blijft lijden. De enige manier waarop God het lijden kan beëindigen, is door ons Hem te laten volgen en ons te dwingen de wet te gehoorzamen. Dit zal onze Vader nooit doen, omdat Hij ons niet zal dwingen om te veranderen. Hij zal een beroep op ons doen en ons de problemen van het pad dat we bewandelen laten zien, maar Hij zal ons niet dwingen. Deze realisatie vernietigt het verkeerde begrip van de mens van Gods almacht, dat wordt gebruikt om Hem af te schilderen als een wrede en ongevoelige medeplichtige aan het lijden.

Iedereen die kinderen heeft die een verkeerd pad kiezen en zichzelf lijden bezorgen, weet dat je je kinderen niet kunt dwingen om te veranderen. Als je geweld gebruikt, zullen ze verder van je afkeren of je haten omdat je hun vrijheden beperkt.

Het alternatief voor dwang is om met je lijdende kind mee te lopen en te proberen ze het licht te laten zien. Met je kinderen meelopen terwijl ze zichzelf pijn doen, is stressvol voor een ouder. Meestal geldt: hoe meer een kind in zijn gedrag verstrikt raakt, hoe waarschijnlijker het is dat ze hun ouders of andere gezagsdragers de schuld geven van hun ellende. Dit is precies wat de mensheid God heeft aangedaan.

HOOFDSTUK 23

DE VADER DOORSTOKEN

De christelijke leer van de almacht van God, gecombineerd met een rechtssysteem dat de dood van de overtreder eist, maakt de ziel blind voor het ware lijden van de Vader.

Christus vertelt ons duidelijk:

Jezus zei tegen hem: Ben Ik zo'n lange tijd bij u, en kent u Mij niet, Filippus? **Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien;** en hoe kunt u dan zeggen: Laat ons de Vader zien? Johannes 14:9.

Jezus dan antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze. Johannes 5:19.

In deze context zijn het lijden van Christus in de hof van Getsemane, de mishandeling van Jezus tijdens zijn proces, de val van Jezus onder het kruis op weg naar Golgotha en zijn dood aan het kruis geen genoegdoening voor de gerechtigheid van de Vader, maar veeleer openbaringen van het lijden van de Vader dat voortkomt uit een mensheid die Hem met haat heeft afgewezen.

De natuurlijke vijandschap die in de mensheid bestaat (Romeinen 8:7) tegen God, kadert het Kruis op een manier om God voor te stellen als degene die Zijn prijs eist voor onze zonden. Als we de volledige waarheid

mochten zien – dat onze immoraliteit het hart van onze Vader heeft doorboord en Hem heeft doen bezwijken onder het gewicht van onze verdorvenheid – zou onze schuld volkomen ondraaglijk zijn zonder duurzame genade. Dit is waarom de mensheid zichzelf willens en wetens blind maakt voor deze realiteit:

Maar over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem zal Ik de Geest van de genade en van de gebeden uitstorten. Zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben. Zij zullen over Hem rouw bedrijven, als met de rouwklacht over een enig kind; en zij zullen over Hem bitter klagen, zoals men bitter klaagt over een eerstgeborene. Zacharia 12:10.

Degene die in dit vers spreekt is God. Het vergt speciale genade om te kunnen zien dat wij Hem met onze zonden hebben gekwetst. Terwijl de Vader de menselijke verwerping van Zijn Zoon en de verwerping van Zichzelf aanschouwt, als een ware Vader, draagt Hij een verdriet dat Hem doorboord. Want Jezus zei dat zoals in de dagen van Noach, zo zou het zijn in de tijd van de komst van de Zoon des mensen. (Mattheüs 24:37). De wereld eindigt wanneer de wereld God volledig verwerpt.

Toen kreeg de HEERE er berouw over dat Hij de mens op de aarde gemaakt had, en het bedroefde Hem in Zijn hart. Genesis 6:6.

Kunnen we de Vader doorboord zien in dit vers? Hij wordt neergedrukt door een verschrikkelijk verdriet om het verlies van Zijn kinderen, van wie Hij zoveel houdt. We zien de nood van de Vader wanneer Israël op het punt staat gevangen te worden genomen door Babylon. De Vader herinnert zich Zijn angst toen Hij de steden moest opgeven die naast Sodom en Gomorra woonden.

Hoe zou Ik u prijsgeven, Efraïm, u uitleveren, Israël? Hoe zou Ik u prijsgeven als Adama, met u doen als met Zeboïm? Mijn hart keert zich in Mij om, al Mijn medelijden is opgewekt. Hosea 11:8.

De hemelse Vader heeft hart kloppingen. Zijn verdriet drukt op Hem. Hij wordt doorboord om het verlies van Zijn kinderen. Wanneer we de behandeling van Jezus in de gebeurtenissen aan het kruis bekijken, moeten we bedenken dat dit ook pijnlijk was voor Degene die Hem zond.

Ik ben gekomen in de Naam van Mijn Vader maar u neemt Mij niet aan. Als een ander komt, in zijn eigen naam, die zult u aannemen. Johannes 5:43.

De daden die Jezus in het vlees werden aangedaan, werden aan de Vader in de Geest gedaan. Als een mus niet op de grond kan vallen zonder dat onze Vader het voelt, wat voelt Hij dan als Zijn eigen Zoon wordt bespot, geslagen en gedood?

Toen namen de soldaten van de stadhouder Jezus met zich mee in het gerechtsgebouw en verzamelden heel de legerafdeling om Hem heen. En toen zij Hem ontkleed hadden, deden zij Hem een scharlakenrode mantel om, vlochten een kroon van dorens, zetten die op Zijn hoofd en gaven Hem een rietstok in Zijn rechterhand. Zij vielen op hun knieën voor Hem neer en bespotten Hem met de woorden: Gegroet, Koning van de Joden! Ook bespuwden zij Hem, pakten de rietstok en sloegen Hem op Zijn hoofd. En toen zij Hem bespot hadden, trokken zij Hem de mantel uit, trokken Hem Zijn kleren aan en leidden Hem weg om Hem te kruisigen. Mattheüs 27:27-31.

Door deze dingen te doen aan de Zoon van God, werden ze ook gedaan aan de Vader. We worden eraan herinnerd dat als we Christus hebben gezien, we de Vader hebben gezien. De menselijke fout om te denken aan Gods almachtige kracht op een manier die Hem op de één of andere manier onaantastbaar maakt, verhult de duistere realiteit dat het menselijk ras het hart van de Vader brak. Zo groot was deze doodsstrijd voor de Vader dat de aarde bedekt was met duisternis terwijl de Vader weende.

En vanaf het zesde uur kwam er duisternis over heel de aarde, tot het negende uur toe. Mattheüs 27:45.

De duisternis weerspiegelde het karakter van Satan die de wereld in zijn greep kreeg op dat moment, toen de mensheid haar haat voor God en Zijn Zoon openbaarde. Kort voor de dood van Christus, zien we Jezus rijdend op een veulen en huilend over Jeruzalem.

En toen Hij dichtbij kwam en de stad zag, weende Hij over haar. Hij zei: Och, dat u ook nog op deze uw dag zou onderkennen wat

tot uw vrede dient! Nu echter is het verborgen voor uw ogen.
Lukas 19:41-42.

Kunnen we de woorden van Jezus aan Filippus hier toegepast zien? Wie mij gezien heeft, heeft de Vader gezien. Zien we de Vader met een gebroken hart wenen over Zijn volk?

Ik zal Mijn aangezicht op die dag zeker verbergen, vanwege al het kwaad dat het gedaan heeft, want het heeft zich tot andere goden gekeerd. Deuteronomium 31:18.

Wanneer je de vals ingelijste ideeën van alwetendheid en almacht weghaalt, kun je de realiteit van een Vader die gemarteld wordt door de zonden van Zijn eigenninnige kinderen beginnen te zien. Je kunt het gemanifesteerd zien in Christus en Zijn verwerping door de wereld.

We mogen kijken naar onze Vader die we hebben doorboord en om Hem wenen zoals Hij om Zijn eerstgeboren Zoon en om ons heeft geweend. We mogen eindelijk verantwoordelijkheid nemen voor onze daden en zien dat wij verantwoordelijk zijn voor het veroorzaken van het vreselijk verdriet aan de Vader.

Dan mogen we grote troost putten uit het feit dat Hij ons niet veroordeelt, maar ons juist vergeeft voor wat we Hem en Zijn Zoon hebben aangedaan. De realiteit van Gods vergeving en liefde zal langzaam in onze ziel beginnen door te dringen als we ons realiseren wat God werkelijk voor ons heeft gedaan.

HOOFDSTUK 24

KOM UIT DE DUISTERNIS

De heerlijkheid van de liefde van God, zoals die tot uiting komt in Zijn Zoon, heeft zo'n aantrekkingskracht dat het, wanneer het in zijn zuiverheid wordt gezien, alle mensen tot Christus kan trekken.

En Ik, als Ik van de aarde verhoogd ben, zal allen naar Mij toe trekken. Johannes 12:32.

Satan moest de helderheid van deze liefde verdoezelen, anders zou hij zijn controle over de mensheid verliezen, waardoor hij zich machteloos en zwak zou voelen, wat hij niet kon verdragen. Satan had misbruik gemaakt van Eva's overdreven uitspraak over Gods gebod met betrekking tot de Boom van de Kennis van Goed en Kwaad. Steeds weer zou Satan de methode gebruiken om een idee te verheffen, het te eren maar het in feite te ondermijnen, om het menselijk ras te vernietigen. In de christelijke leer lijkt Satan de Zoon van God te verheffen tot 'God de Zoon', een wezen dat nooit iets geleerd of ontvangen heeft. Dit voelt alsof Christus meer verheven en geëerd wordt dan Christus die uit de Vader is voortgekomen en vervolgens alle dingen heeft ontvangen.

Satan combineert dit idee met een principe van rechtvaardigheid gecombineerd met een krachtige almacht die de dood eist voor Zijn beledigde majesteit. Dit raamwerk verduistert de ware kracht van het Kruis van Christus. Het is een wonder dat het Kruis nog steeds aantrekkingskracht heeft op mensen wanneer het beladen is met deze valse ideeën.

Satan heeft dit verheffingsinstrument gebruikt met betrekking tot de kennis van God. Als hij degenen die in God geloofden ervan kon overtuigen dat God alles weet; dat Hij wist dat de mens zou vallen en dat Hij wist dat Christus succesvol zou zijn in Zijn missie; dan zou Satan de impact van de gave die God in Zijn Zoon gaf, zo sterk kunnen verminderen dat het voor de meeste mensen zijn kracht zou verliezen.

Als God zeker wist dat Zijn Zoon succesvol zou zijn in Zijn missie, dan gaf God niets op. De waarheid van Agape-liefde is om volledig en compleet te geven zonder de zekerheid dat wat je wilt ook gaat gebeuren. De meesten van ons kennen de effecten van manipulatie op iemand. Plotseling word je overladen met geschenken en lof, maar er is een addertje onder het gras: de gever geeft om iets van je te krijgen, waarvoor op een bepaald niveau je vrijheden moeten worden opgegeven.

Agape kan zich alleen ontplooiën in een kader van risico. Een alwetende, allesbeheersende en velenvernietigende God kan geen ware welwillende liefde openbaren.

Er is in de liefde [agape] geen vrees, maar de volmaakte liefde drijft de vrees uit. De vrees houdt immers straf in, en wie vreest, is niet volmaakt in de liefde. 1 Johannes 4:18.

In deze context is de wereld nauwelijks ooit blootgesteld aan de ware liefde van God. Waar er een god is die alles weet, alles controleert en dan oordeelt-veroordeelt-vernietigt, is er angst, kwelling en rebellie. De zelfopofferende onvoorwaardelijke liefde van Agape wordt vernietigd, omdat er geen zelfopoffering is wanneer alles bekend is, en liefde voorwaardelijk is wanneer mensen met inherent leven direct worden vernietigd door de wetgever (in plaats van te vergaan door een ontkoppeling van de bron van het leven). Dit is de reden waarom niet alle mensen op dit moment worden aangetrokken tot de Zoon van God. Dit is de reden waarom de meerderheid van de wereld troost zoekt in andere religies of helemaal geen religie.

Gedestilleerd tot zijn puurste vorm brengt Agape-liefde altijd risico met zich mee, want als God iemand een vrije wil geeft, neemt Hij een risico door hen de vrijheid te geven om te kiezen. God deed dit wetende dat wanneer geschapen wezens hun eigen wil boven Zijn wil verkiezen, het

Hem pijn zou doen. God was bereid om te lijden om Agape-liefde hoog te houden.

Voordat Adam zondigde en voordat de zonde in de hemel begon, had God geen zekere kennis van de val van de mens. Hij had het besef van het potentiëel ervan. Toen de mens eenmaal zondigde, wist Hij wat het zaad van de slang zou voortbrengen en kon daarom gebeurtenissen voorspellen die vele jaren in de toekomst lagen.

Hoe triest dat Satan de leringen van het christendom heeft besmet met het onbijbelse idee van een machtige God die absoluut alles weet. Het heeft het hart uit de Agape-liefde gerukt en het achter een donkere wolk verborgen.

Stap in het licht van de Bijbelse waarheid en herwin de vrije wil die uw Vader in de hemel u heeft gegeven.

Want God had de wereld bijzonder lief

En die liefde was zo diep
dat Hij het meest dierbare
dat Hij had, Zijn eniggeboren
Zoon riskeerde om ons te redden.

